

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 6.4.2016 r.
COM(2016) 194 final

2016/0106 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające system wjazdu/wyjazdu w celu rejestrowania danych dotyczących wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich i danych dotyczących odmowy wjazdu w odniesieniu do obywateli państw trzecich przekraczających granice zewnętrzne państw członkowskich Unii Europejskiej oraz określające warunki dostępu do systemu wjazdu/wyjazdu na potrzeby ścigania i

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 767/2008 i rozporządzenie (UE) nr 1077/2011

{ SWD(2016) 114 final }

{ SWD(2016) 115 final }

{ SWD(2016) 116 final }

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Kontekst

W lutym 2013 r. Komisja złożyła pakiet wniosków ustawodawczych dotyczący inicjatywy na rzecz inteligentnych granic, aby zmodernizować proces zarządzania granicami zewnętrznymi w strefie Schengen. W skład pakietu wchodziły trzy wnioski: 1) wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego system wjazdu/wyjazdu wykorzystywany do gromadzenia informacji na temat czasu i miejsca wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich wjeżdżających do strefy Schengen, 2) wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie programu rejestrowania podróży zapewniającego obywatelom państw trzecich, którzy zostali poddani weryfikacji wstępnej, możliwość korzystania z uproszczonej odprawy granicznej na granicy zewnętrznej Unii oraz 3) wniosek dotyczący rozporządzenia zmieniającego kodeks graniczny Schengen¹ w celu uwzględnienia faktu ustanowienia systemu wjazdu/wyjazdu i programu rejestrowania podróży².

W ramach pierwszej analizy pakietu, która zakończyła się w lutym 2014 r., współprawodawcy zgłosili uwagi natury technicznej, finansowej i operacyjnej, dotyczące niektórych aspektów projektu systemów. Nie zakwestionowano jednak preferowanych wariantów strategicznych zaproponowanych w 2013 r. (tj. wprowadzenia scentralizowanych systemów opartych na danych biometrycznych). Parlament Europejski (PE) skierował wniosek do Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (LIBE). Parlament nie wydał rezolucji ustawodawczej w odniesieniu do wniosków.

Aby bardziej szczegółowo ocenić techniczny, organizacyjny i finansowy wpływ proponowanych wariantów strategicznych, Komisja – korzystając ze wsparcia obydwu współprawodawców – wszczęła tzw. procedurę „weryfikacji poprawności projektu” obejmującą dwa etapy:

- analizę techniczną poświęconą inicjatywie na rzecz inteligentnych granic prowadzoną pod kierunkiem Komisji (zwaną dalej „analizą techniczną”), której wyniki opublikowano w październiku 2014 r.³; oraz
- realizowany pod kierunkiem eu-LISA etap testowy dotyczący wpływu korzystania z różnych identyfikatorów biometrycznych na procesy kontroli granicznej (zwany dalej „etapem pilotażowym”) – w listopadzie 2015 r. opublikowano sprawozdanie dotyczące tego etapu⁴.

W oparciu o ustalenia dokonane w ramach analizy technicznej, wyniki etapu pilotażowego, wnioski z dyskusji technicznych przeprowadzonych ze współprawodawcami i zainteresowanymi stronami

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (tekst jednolity), Dz.U. 77 z 23.3.2016 r., s. 1.

² COM(2013) 95 FINAL, COM(2013) 97 FINAL i COM(2013) 96 FINAL.

³ Analiza techniczna poświęcona inicjatywie na rzecz inteligentnych granic, Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Migracji i Spraw Wewnętrznych, 2014. http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/borders-and-visas/smart-borders/index_en.htm

⁴ Sprawozdanie końcowe dotyczące projektu pilotażowego w zakresie inicjatywy na rzecz inteligentnych granic, eu-LISA, grudzień 2015. http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/borders-and-visas/smart-borders/index_en.htm

oraz rezultaty konsultacji społecznych⁵ Komisja opracowała szczegółową ocenę skutków towarzyszącą niniejszemu wnioskowi. Niniejsza ocena skutków bazuje na ocenach skutków⁶ towarzyszących wnioskowi przedstawionym w 2013 r. i koncentruje się na tych elementach wniosków przedstawionych w 2013 r., w odniesieniu do których zaproponowano wprowadzenie zmian, mianowicie a) architekturze systemu, b) danych biometrycznych, z których należy korzystać, c) wykorzystaniu moderatorów, d) kwestiach związanych z zatrzymywaniem danych oraz e) kwestiach związanych z dostępem organów ścigania.

Po przeprowadzeniu tych szeroko zakrojonych przygotowań Komisja rozważyła konieczne usprawnienia i uproszczenia, które należy wprowadzić we wnioskach przedstawionych w 2013 r. Komisja zdecydowała:

- wprowadzić zmiany w swoim wniosku z 2013 r. dotyczącym rozporządzenia w sprawie utworzenia systemu wjazdu/wyjazdu;
- wprowadzić zmiany w swoim wniosku z 2013 r. dotyczącym rozporządzenia zmieniającego kodeks graniczny Schengen w celu uwzględnienia zmian technicznych przewidzianych w nowym wniosku dotyczącym rozporządzenia ustanawiającego system wjazdu/wyjazdu;
- wycofać swój wniosek z 2013 r. dotyczący rozporządzenia w sprawie programu rejestrowania podróżnych.

• **Uzasadnienie utworzenia unijnego systemu wjazdu/wyjazdu**

Jak wyjaśniono w ocenie skutków, utworzenie unijnego systemu wjazdu/wyjazdu wydaje się konieczne, aby przezwyciężyć następujące wyzwania:

1. Wyeliminowanie opóźnień związanych z przeprowadzaniem odprawy granicznej i poprawa jakości odprawy granicznej dla obywateli państw trzecich

Przepływy pasażerów na granicach zewnętrznych Unii Europejskiej ulegały zwiększeniu w ostatnich latach i będą nadal zwiększać się w przyszłości. Prognozuje się, że całkowita liczba osób przekraczających granicę zgodnie z prawem wzrośnie do 887 mln w 2025 r., z czego około jedną trzecią będą stanowili obywatele państw trzecich podróżujący do państw strefy Schengen w celu odbycia krótkiej wizyty. Choć w odniesieniu do obywateli Unii Europejskiej i osób korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się przeprowadzane są „kontrola minimalne”, obywatele państw trzecich przekraczający granice zewnętrzne strefy Schengen są obecnie poddawani „szczegółowym kontrolom” przeprowadzanym ręcznie na granicach (zarówno przy wjeździe do strefy Schengen, jak i przy wyjeździe z tej strefy).

W kodeksie granicznym Schengen nie przewidziano żadnych przepisów dotyczących rejestrowania transgranicznych przepływów podróżnych do strefy Schengen i ze strefy Schengen. Obywatele państw trzecich mają – co do zasady – prawo wjazdu do strefy Schengen na pobyt krótkoterminowy nieprzekraczający 90 dni w każdym 180-dniowym okresie. Obecnie stemple w dokumencie podróży wskazujące datę wjazdu i wyjazdu stanowią jedyne źródło informacji, na podstawie którego funkcjonariusze straży granicznej i organy imigracyjne mogą obliczyć długość pobytu obywateli państw trzecich w strefie Schengen i zweryfikować, czy nie przekroczyli oni

⁵ http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-is-new/public-consultation/2015/consulting_0030_en.htm

⁶ SWD(2013) 47 final i SWD(2013) 50 final.

dozwolonego okresu pobytu. Informacje zawarte na stemplach mogą okazać się bardzo trudne do zinterpretowania: stemple mogą być nieczytelne lub sfalszowane. Podobne trudności z ustaleniem legalności wcześniejszych wiz na podstawie stempli w dokumencie podróży napotykają konsulaty, które muszą rozpatrywać wnioski wizowe. W rezultacie całą procedurę uznaje się za obciążoną znacznym ryzykiem błędu, a co więcej, nie zawsze jest ona systematycznie wdrażana.

Wprowadzenie systemu wjazdu/wyjazdu powinno przyczynić się do zapewnienia:

- szybkiego dostarczania precyzyjnych informacji funkcjonariuszom straży granicznej przeprowadzającym odprawę graniczną na ich żądanie dzięki zastąpieniu aktualnie obowiązującego powolnego i zawodnego systemu ręcznego stemplowania paszportów; pozwoli to usprawnić monitorowanie długości okresu dozwolonego pobytu oraz zwiększyć wydajność odprawy granicznej;
- dostarczania funkcjonariuszom straży granicznej informacji o odmowie wjazdu wydanej w odniesieniu do obywateli państw trzecich, co umożliwi weryfikację odmowy wjazdu drogą elektroniczną w ramach systemu wjazdu/wyjazdu;
- przekazywania podróżnym precyzyjnych informacji na temat maksymalnego okresu ich dozwolonego pobytu;
- możliwości poddawania obywateli państw trzecich zautomatyzowanym kontrolom granicznym pod nadzorem funkcjonariuszy straży granicznej zgodnie z warunkami przewidzianymi w art. 8d zmienionego wniosku w sprawie zmiany kodeksu granicznego Schengen.

2. Zapewnienie możliwości systematycznej i niezawodnej identyfikacji „osób nadmiernie przedłużających pobyt”

Za nielegalnych imigrantów uznaje się zarówno osoby, które przekroczyły granicę w nielegalny sposób – zazwyczaj w miejscu innym niż oficjalne przejście graniczne – jak i tzw. „osoby przekraczające dozwolony okres pobytu”: osoby, które zgodnie z prawem wjechały na terytorium UE przez oficjalne przejście graniczne, ale które pozostały na tym terytorium po wygaśnięciu przysługującego im prawa pobytu. System wjazdu/wyjazdu dotyczy tego aspektu nielegalnej migracji. Ponieważ obecnie nie rejestruje się każdego przekroczenia granicy przez obywateli państw trzecich, sporządzenie wykazu osób przekraczających dozwolony okres pobytu nie jest możliwe.

Wprowadzenie systemu wjazdu/wyjazdu:

- zapewni możliwość przekazywania precyzyjnych informacji dotyczących osób przekraczających dozwolony okres pobytu, przyczyniając się do usprawnienia kontroli na terytorium strefy Schengen i umożliwiając skuteczniejsze zatrzymywanie nielegalnych migrantów;
- ułatwi identyfikowanie nielegalnych migrantów; dzięki przechowywaniu danych biometrycznych wszystkich osób niepodlegających obowiązkowi wizowemu w systemie wjazdu/wyjazdu, i biorąc pod uwagę fakt, że dane biometryczne posiadaczy wizy są przechowywane w VIS, organy państw członkowskich będą w stanie zidentyfikować każdego przebywającego na terytorium strefy Schengen nielegalnego migranta nieposiadającego dokumentów, który zgodnie z prawem przekroczył granicę zewnętrzną; to z kolei przyczyni się do usprawnienia procesu powrotu;
- zapewni możliwość stosowania podejścia opartego na dowodach dzięki analizie wygenerowanej przez system. Na przykład w kontekście polityki wizowej system wjazdu/wyjazdu będzie stanowił źródło precyzyjnych informacji, na podstawie których można będzie ustalić, czy w

danym przypadku istnieje problem związany z osobami określonej narodowości przekraczającymi dozwolony okres pobytu, co ma istotne znaczenie przy podejmowaniu decyzji w sprawie nałożenia lub zniesienia obowiązku wizowego w odniesieniu do danego państwa trzeciego.

3. Zwiększenie bezpieczeństwa wewnętrznego i walka z terroryzmem i poważną przestępczością.

Działalność przestępcza taka jak handel ludźmi, przemyt ludzi lub przemyt nielegalnych towarów wiąże się z koniecznością wielokrotnego przekraczania granicy, co ułatwia brak systemu rejestrowania przekraczania granicy przez takich obywateli państw trzecich. Brak rejestrowania przekraczania granicy jest również korzystny dla organizacji terrorystycznych i osób wyznających radykalne poglądy. W ramach kontroli, jakim obywatele państw trzecich są poddawani na granicach zewnętrznych, sprawdza się tożsamość osób przekraczających granicę i przeszukuje się różnego rodzaju bazy danych pod kątem znanych osób lub grup stanowiących zagrożenie dla bezpieczeństwa publicznego, które powinny zostać zatrzymane lub którym powinno się odmówić prawa wjazdu na terytorium strefy Schengen. Jeżeli jednak obywatel państwa trzeciego zniszczy swoje dokumenty urzędowe po wjeździe do strefy Schengen, organy ścigania mogą napotkać na bardzo poważne trudności przy próbie ustalenia tożsamości takiej osoby w przypadku, gdy jest ona podejrzana o popełnienie przestępstwa lub jest ofiarą przestępstwa.

Wprowadzenie systemu wjazdu/wyjazdu:

- umożliwi wiarygodną identyfikację terrorystów, przestępców, osób podejrzanych o popełnienie przestępstwa i ofiar przestępstw;
- doprowadzi do utworzenia rejestru zapewniającego możliwość prześledzenia historii podróży obywateli państw trzecich, uwzględniając osoby podejrzane o popełnienie przestępstwa. Zatem informacje przechowywane w systemie wjazdu/wyjazdu uzupełniałyby informacje dostępne w systemie informacyjnym Schengen.

• Istotne zmiany, jakie nastąpiły od 2013 r.

Przygotowując niniejszy zmieniony wniosek, Komisja wzięła również pod uwagę istotne zmiany, które nastąpiły od 2013 r. i które doprowadziły do zmiany otoczenia politycznego, prawnego i instytucjonalnego w stosunku do sytuacji z 2013 r., kiedy to przedłożono oryginalne wnioski dotyczące inicjatywy na rzecz inteligentnych granic:

- Wizowy system informacyjny stał się w pełni funkcjonalny. Proces jego „wdrażania” w konsulatach państw członkowskich we wszystkich istotnych państwach trzecich zakończył się w listopadzie 2015 r. Obecnie weryfikacja biometryczna posiadaczy wizy w zestawieniu z informacjami przechowywanymi w VIS na granicach zewnętrznych strefy Schengen jest obowiązkowa. Organy ścigania coraz częściej korzystają z VIS do celów związanych z ustalaniem tożsamości i prowadzeniem dochodzeń.
- Dialog prowadzony w sprawie liberalizacji reżimu wizowego z państwami Bałkanów Zachodnich oraz z państwami zlokalizowanymi na wschodnich i południowo-wschodnich granicach UE zakończył się lub nabral tempa, co doprowadziło do wzrostu odsetka podróżnych przybywających do UE, którzy są zwolnieni z obowiązku wizowego. Oczekuje się, że tendencja ta utrzyma się również w nadchodzących latach.

- Ustanowiono Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego (FBW-granice), w ramach którego przeznaczono 791 mln EUR na działania związane z opracowaniem inicjatywy na rzecz inteligentnych granic po przyjęciu stosownej podstawy prawnej.
- W Europejskim programie w zakresie migracji⁷ „zarządzanie granicami” zostało uznane za jeden z „czterech filarów na rzecz lepszego zarządzania migracją”. Zabezpieczenie granic zewnętrznych i zarządzanie nimi w bardziej wydajny sposób wiąże się z koniecznością lepszego wykorzystania możliwości oferowanych przez systemy i technologie IT. Ponadto na posiedzeniach Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych i Rady Europejskiej zorganizowanych w grudniu 2015 r. państwa członkowskie zwróciły uwagę na potrzebę udoskonalenia kontroli na granicach zewnętrznych poprzez wykorzystanie z nowych technologii.
- Szybkie zmiany w obszarze technologii biometrycznych zapewniły możliwość „prostszej” i „szybszej” rejestracji i weryfikacji danych biometrycznych podróżnych – nie tylko odcisków palców, ale również wizerunków twarzy.
- Wyrok Trybunału dotyczący dyrektywy w sprawie zatrzymywania danych zapewnił jasność w kwestii warunków i zabezpieczeń obowiązujących w kontekście przechowywania i korzystania z danych przechowywanych w systemie wjazdu/wyjazdu.
- Porozumienie polityczne współprawodawców w sprawie reformy unijnych zasad ochrony danych z grudnia 2015 r. doprowadzi do ustanowienia nowoczesnych ram prawnych ochrony danych na obszarze całej UE. W 2016 r. Parlament Europejski i Rada formalnie przyjmą ogólne rozporządzenie o ochronie danych i dyrektywę o ochronie danych.

• **Najistotniejsze elementy zmienionego pakietu dotyczącego inicjatywy na rzecz inteligentnych granic**

Zakres nowego systemu wjazdu/wyjazdu obejmuje wszystkich obywateli państw trzecich wjeżdżających do strefy Schengen na pobyt krótkoterminowy (maksymalnie 90 dni w każdym 180-dniowym okresie), niezależnie od tego, czy podróżni podlegają obowiązkowi wizowemu, czy też są zwolnieni z tego obowiązku, lub ewentualnie obywateli państw trzecich wjeżdżających do strefy Schengen na podstawie wizy objazdowej⁸ (do jednego roku).

Członkowie rodziny obywatela Unii Europejskiej korzystającego z prawa do swobodnego przemieszczania się lub obywatela państwa trzeciego korzystającego z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego prawu obywatela Unii, którzy nie uzyskali jeszcze karty pobytu, powinni zostać zarejestrowani w systemie wjazdu/wyjazdu, ale nie podlegają zasadzie pobytu krótkoterminowego – kontrole obywateli należących do tej kategorii przeprowadza się zgodnie z dyrektywą 2004/38/WE⁹. Członkowie rodziny znajdujący się w posiadaniu karty pobytu,

⁷ COM(2015) 240 final.

⁸ W przypadku ustanowienia wizy objazdowej zgodnie z przedstawionym przez Komisję wnioskiem w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wizę objazdową i zmieniającego Konwencję wykonawczą do układu z Schengen oraz rozporządzenia (WE) nr 562/2006 i (WE) nr 767/2008 [COM(2014) 163 final].

⁹ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG.

o której mowa w dyrektywie 2004/38/WE, są zwolnieni z obowiązku zarejestrowania w systemie wjazdu/wyjazdu.

W systemie będą gromadzone stosowne dane i prowadzony rejestr wjazdów i wyjazdów, aby ułatwić osobom podróżującym w dobrej wierze przekraczanie granicy oraz aby sprawniej identyfikować osoby przekraczające dozwolony okres pobytu. System wjazdu/wyjazdu będzie również wykorzystywany do rejestrowania odmowy wjazdu wydanej w odniesieniu do obywateli państwa trzeciego objętych jego zakresem.

Wśród najistotniejszych różnic między niniejszym zmienionym wnioskiem a wnioskami przedstawionymi w 2013 r. należy wymienić:

- architekturę systemu: zaproponowano wprowadzenie tylko jednego systemu, tj. systemu wjazdu/wyjazdu. Krajowa infrastruktura graniczna zostanie podłączona do centralnego systemu wjazdu/wyjazdu za pośrednictwem jednolitego interfejsu krajowego identycznego dla wszystkich państw członkowskich, co zapewni możliwość wykorzystania istniejących krajowych systemów wjazdu/wyjazdu. Danych przechowywanych w systemie centralnym nie można jednak kopiować do wspomnianych istniejących krajowych systemów wjazdu/wyjazdu.
- zapewnienie interoperacyjności między systemem wjazdu/wyjazdu a VIS, aby zagwarantować większą wydajność odpraw granicznych i przyspieszyć przeprowadzanie tych odpraw. W tym celu systemy centralne w ramach systemu wjazdu/wyjazdu zostaną połączone z VIS – bezpośredni dostęp do danych przechowywanych w tych systemach będzie regulowany stosownie do określonych celów. Pozwoli to ograniczyć skalę zjawiska powielania przetwarzania danych osobowych zgodnie z zasadą uwzględniania ochrony prywatności już w fazie projektowania.
- identyfikatory biometryczne: chociaż we wnioskach dotyczących systemu wjazdu/wyjazdu z 2013 r. przyjęto rozwiązanie oparte na odciskach dziesięciu palców, w zmienionych wnioskach dotyczących systemu wjazdu/wyjazdu zaproponowano rozwiązanie oparte na odciskach czterech palców i wizerunku twarzy jako identyfikatorach biometrycznych wykorzystywanych od momentu uruchomienia systemu wjazdu/wyjazdu. Przyjęcie tego rozwiązania umożliwi dostatecznie dokładną weryfikację i identyfikację, biorąc pod uwagę oczekiwaną pojemność systemu wjazdu/wyjazdu, a jednocześnie umożliwi ograniczenie ilości danych do rozsądnego poziomu, przyczyniając się do przyspieszenia kontroli granicznych oraz do zapewnienia możliwości szerszego korzystania z systemów samoobsługi na przejściach granicznych. Przy rejestracji pobiera się odciski czterech palców, aby sprawdzić, czy dany obywatel państwa trzeciego został już zarejestrowany w systemie, natomiast wizerunek twarzy zapewnia możliwość szybkiego i wiarygodnego (automatycznego) sprawdzenia przy kolejnym wjeździe, czy dana osoba poddawana kontroli granicznej jest osobą zarejestrowaną w systemie wjazdu/wyjazdu.
- ochrona danych osobowych: ilość danych osobowych gromadzonych w systemie wjazdu/wyjazdu została istotnie zmniejszona: obecnie w systemie wjazdu/wyjazdu rejestruje się 26 – a nie 36 – pozycji danych. Prawo dostępu do danych osobowych, ich poprawiania i usuwania zostało wyraźnie określone i obwarowane odpowiednimi gwarancjami. Odpowiedzialność za nadzór nad przetwarzaniem danych spoczywa na Europejskim Inspektorze Ochrony Danych oraz na krajowych organach ochrony danych.
- okres zatrzymywania danych: okres zatrzymywania danych wynosi pięć lat. Ustanowienie pięcioletniego okresu zatrzymywania danych pozwala ograniczyć częstotliwość ponownej rejestracji z korzyścią dla wszystkich podróżnych, zapewniając jednocześnie funkcjonariuszom straży granicznej możliwość przeprowadzenia analizy ryzyka zgodnie z wymogami

ustanowionymi w kodeksie granicznym Schengen przed udzieleniem zgody danemu podróżnemu na wjazd do strefy Schengen. Patrząc na tę kwestię z perspektywy funkcjonariusza straży granicznej, systematyczne usuwanie danych zgromadzonych w systemie wjazdu/wyjazdu po upływie 181 dni zgodnie z wnioskiem przedstawionym w 2013 r. skutkowałoby nieodwracalnym usunięciem historii wjazdów i wyjazdów danego obywatela państwa trzeciego do i ze strefy Schengen, mimo że tego rodzaju informacje są konieczne do przeprowadzenia analizy ryzyka. Oznaczałoby to pogorszenie pod względem dostępu do użytecznych informacji, jaki funkcjonariuszy straży granicznej mają obecnie: analizując stemple w dokumentach podróży, funkcjonariusz może bowiem w wielu przypadkach prześledzić historię wjazdów/wyjazdów danej osoby na przestrzeni kilku lat. Ustanowienie dłuższego okresu zatrzymywania danych jest zatem konieczne, aby zapewnić funkcjonariuszowi straży granicznej możliwość przeprowadzenia analizy ryzyka zgodnie z wymogami ustanowionymi w kodeksie granicznym Schengen przed udzieleniem zgody danemu podróżnemu na wjazd do strefy Schengen. Przetwarzanie wniosku wizowego w urzędach konsularnych wiąże się również z koniecznością prześledzenia historii podróży wnioskodawcy, aby ocenić sposób korzystania przez wnioskodawcę z wcześniej wydanych wiz oraz przestrzegania przez niego warunków pobytu. Dane gromadzone w systemie wjazdu/wyjazdu zastąpią informacje utracone wskutek zniesienia procedury stemplowania paszportów. W związku z tym historia podróży przechowywana w systemie powinna obejmować okres, który będzie dostatecznie długi w kontekście procedury wydawania wizy.

Ustanowienie dłuższego okresu zatrzymywania danych spowoduje ograniczenie częstotliwość ponownej rejestracji i przyniesie korzyści wszystkim podróżnym, ponieważ przyczyni się do skrócenia średniego czasu przekraczania granicy oraz czasu oczekiwania na przejściach granicznych. Nawet w przypadku jednorazowego wjazdu danego podróżnego do strefy Schengen, fakt, że pozostali podróżni zarejestrowani w systemie wjazdu/wyjazdu nie będą już musieli zostać ponownie zarejestrowani, pozwoli skrócić czas oczekiwania na granicy.

Ustanowienie dłuższego okresu zatrzymywania danych będzie również konieczne, aby ułatwić procedury na przejściach granicznych dzięki wykorzystaniu środków przyspieszających przebieg odpowiednich procesów i systemów samoobsługi. Skuteczność takiego ułatwienia zależy od danych zarejestrowanych w systemie. Krótki termin zatrzymywania danych zawęziłby grupę podróżnych mogących skorzystać z tego rodzaju rozwiązań, co utrudniłoby realizację celu systemu wjazdu/wyjazdu polegającego na ułatwieniu przekraczania granicy.

W przypadku pochodzących spoza UE członków rodzin obywateli Unii Europejskiej, którzy podlegają przepisom niniejszego rozporządzenia, każdy wpis dotyczący wjazdu/wyjazdu przechowuje się w rejestrze przez maksymalnie rok od dnia ostatniego wyjazdu. Rejestr indywidualny dotyczący takich osób należy przechowywać przez okres pięciu lat, aby zapewnić danemu członkowi rodziny możliwość skorzystania z rozwiązań ułatwiających przekraczanie granicy.

W przypadku osób przekraczających dozwolony okres pobytu, których nie odnaleziono przed upływem okresu zatrzymania danych można, w następstwie decyzji organu krajowego, wygenerować w systemie informacyjnym Schengen wpis oparty na danych zgromadzonych w systemie wjazdu/wyjazdu przed usunięciem tych danych.

- Ułatwianie przekraczania granicy: w ramach podejścia wykorzystywanego do ułatwienia przekraczania granicy przewiduje się tworzenie systemów samoobsługi i bramek elektronicznych, które umożliwią obywatelom państw trzecich wszczęcie procedury odprawy granicznej – procedura ta zostanie zakończona po przekazaniu funkcjonariuszowi straży granicznej dodatkowych informacji na jego żądanie. Korzystanie z tego rodzaju rozwiązań przyspieszających procedury graniczne (wprowadzonych we wniosku dotyczącym zmiany

kodeksu granicznego Schengen) jest fakultatywne dla państw członkowskich; z takich rozwiązań może korzystać większość podróżnych i nie wymagają one opracowania żadnego nowego systemu.

- Ponadto przewiduje się przyjęcie zharmonizowanej podstawy prawnej (również to rozwiązanie zostało wprowadzone we wniosku dotyczącym zmiany kodeksu granicznego Schengen) w odniesieniu do dobrowolnego ustanawiania krajowych programów rejestrowania podróżnych przez państwa członkowskie.
- Dostęp organów ścigania do systemu: od momentu uruchomienia systemu wjazdu/wyjazdu organy ścigania państw członkowskich i Europol będą miały dostęp do tego systemu w ściśle określonych okolicznościach. System wjazdu/wyjazdu będzie zawierał wiarygodne dane dotyczące terminów wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich objętych zakresem stosowania systemu wjazdu/wyjazdu, co może mieć kluczowe znaczenie w odniesieniu do rejestrów indywidualnych podróżnych na potrzeby ścigania, które należy udostępniać zgodnie z celem, jakiemu służy ten instrument, i z zapewnieniem poszanowania przepisów w zakresie ochrony danych.

Użyteczność rozwiązania polegającego na udostępnianiu danych przechowywanych w VIS do celów ścigania została już dowiedziona. Państwa członkowskie zgłosiły przypadki osób, które zmarły gwałtowną śmiercią i które można było zidentyfikować wyłącznie na podstawie danych przechowywanych w VIS. Inne zgłoszone przypadki dotyczyły handlu ludźmi, terroryzmu lub nielegalnego obrotu środkami odurzającymi – w tym kontekście dostęp do danych zgromadzonych w VIS zapewnił śledczym możliwość poczynienia istotnych postępów.

- Koszty: we wnioskach przedstawionych w 2013 r. na rozwój systemu wjazdu/wyjazdu i programu rejestrowania podróżnych przeznaczono kwotę wynoszącą w przybliżeniu 1,1 mld EUR. W przypadku zmienionego wniosku opierającego się na preferowanym wariantcie jednego systemu wjazdu/wyjazdu, w tym zapewnieniu dostępu do danych przechowywanych w tym systemie na potrzeby ścigania, wysokość wymaganej kwoty oszacowano na 480 mln EUR.

Zmieniony wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego system wjazdu/wyjazdu stanowi instrument o kluczowym znaczeniu dla ram prawnych systemu wjazdu/wyjazdu. We wniosku przewidziano również dalsze zmiany obowiązującego prawodawstwa UE (tj. zmianę rozporządzenia (UE) nr 1077/2011¹⁰, rozporządzenia (WE) nr 767/2008¹¹ oraz konwencji wykonawczej do układu z Schengen). Wspomniany uzupełniający wniosek dotyczący zmiany kodeksu granicznego Schengen w zakresie korzystania z systemu w ramach procesu zarządzania granicami został przedstawiony równolegle z niniejszym wnioskiem.

- **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulującego przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen).

¹⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1077/2011 ustanawiające Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości.

¹¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS).

Rozporządzenie (WE) nr 1931/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające przepisy dotyczące małego ruchu granicznego na zewnętrznych granicach lądowych państw członkowskich i zmieniające postanowienia Konwencji z Schengen.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS).

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1077/2011 ustanawiające Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 515/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument na rzecz wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz oraz uchylające decyzję nr 574/2007/WE.

2. KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

• Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Szczegółowe informacje na temat przebiegu konsultacji z zainteresowanymi stronami przedstawiono w ocenie skutków towarzyszącej niniejszemu wnioskowi w załączniku 2. W 2015 r. Komisja prowadziła ukierunkowane konsultacje w sprawie przygotowania zmienionych wniosków dotyczących inicjatywy na rzecz inteligentnych granic z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych (EIOD) w ramach warsztatów w zakresie przygotowania zmienionych wniosków dotyczących inicjatywy na rzecz inteligentnych granic zorganizowanych w dniu 20 marca 2015 r., z przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego w trakcie spotkania zorganizowanego w dniu 5 maja 2015 r., z przewoźnikami oraz z operatorami transportowymi i turystycznymi oraz z operatorami infrastruktury w trakcie spotkania zorganizowanego w dniu 28 maja 2015 r., a także z przedstawicielami Agencji Praw Podstawowych w trakcie dwóch spotkań zorganizowanych w dniach 22 i 23 lipca 2015 r. Ponadto Komisja zorganizowała spotkanie z ekspertami z dziedziny ścigania z państw członkowskich w dniu 9 lipca 2015 r. oraz dwa posiedzenia techniczne z udziałem ekspertów z państw członkowskich w dniach 24 września 2015 r. i 26 października 2015 r.

W trakcie konsultacji społecznych przeprowadzonych w okresie od 29 lipca do 29 października 2015 r. zebrano opinie osób fizycznych, organizacji, przewoźników i organów publicznych (wyniki konsultacji społecznych zostały szczegółowo omówione w załączniku 2 do oceny skutków).

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych Parlamentu Europejskiego (LIBE) zorganizowała posiedzenie komisji międzyparlamentarnej poświęcone inicjatywie na rzecz inteligentnych granic z udziałem przedstawicieli parlamentów narodowych w dniach 23–24 lutego 2015 r.

• Ocena skutków

Pierwsza ocena skutków¹² została przeprowadzona w 2008 r. podczas przygotowywania komunikatu Komisji na ten temat, natomiast druga została zakończona w 2012 r.¹³ podczas przygotowania wniosków, które przedstawiono w 2013 r.

Trzecią ocenę skutków zakończono w 2016 r. Biorąc pod uwagę wyniki analizy technicznej, treść sprawozdania dotyczącego projektu pilotażowego, ustalenia z konsultacji z zainteresowanymi stronami oraz rezultaty dyskusji przeprowadzonych na forum Rady i Parlamentu Europejskiego, w ocenie skutków rozważono kluczowe warianty i podwarianty wdrażania systemu wjazdu/wyjazdu i programu rejestrowania podróży. Preferowane warianty wskazane w ocenie skutków zostały bezpośrednio odzwierciedlone w najistotniejszych zmianach przewidzianych w niniejszym wniosku w stosunku do wniosków przedstawionych w 2013 r. (zob. pkt I „Najistotniejsze elementy zmienionego wniosku”).

Rada ds. Kontroli Regulacyjnej dokonała przeglądu projektu oceny skutków i pozytywnie zaopiniowała ten projekt w dniu 22 stycznia 2016 r.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

• Krótki opis proponowanych działań

Należy określić cele, funkcje i obowiązki w odniesieniu do systemu wjazdu/wyjazdu. Ponadto należy upoważnić Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA) do opracowania systemu i operacyjnego zarządzania systemem. Szczegółowe omówienie niniejszego zmienionego wniosku artykuł po artykule zawarto w odrębnym dokumencie roboczym służb Komisji.

Jak wspomniano w pkt 1, w rozporządzeniu (UE) nr 1077/2011, rozporządzeniu (WE) nr 767/2008 oraz w konwencji wykonawczej do układu z Schengen należy wprowadzić dalsze zmiany wynikające z niniejszego wniosku.

• Podstawa prawna

Zgodnie z niniejszym zmienionym wnioskiem za podstawę prawną przedmiotowego rozporządzenia uznaje się art. 77 ust. 2 lit. b) i d) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Artykuł 77 ust. 2 lit. b) i d) stanowi odpowiednią podstawę prawną umożliwiającą dokładniejsze określenie środków stosowanych w kontekście przekraczania granic zewnętrznych państw członkowskich oraz opracowanie norm i procedur, których państwa członkowskie powinny przestrzegać przy kontrolowaniu osób na tych granicach. Artykuł 77 ust. 2 lit. b) i d) stanowi podstawę prawną dla utworzenia systemu wjazdu/wyjazdu. Ponadto zmieniony wniosek opiera się na art. 87 ust. 2 lit. a), który stanowi podstawę prawną umożliwiającą dostęp do danych na potrzeby ścigania, oraz na art. 88 ust. 2 lit. a), który stanowi podstawę prawną umożliwiającą dostęp Europolowi, przy czym w obu przypadkach dostęp jest obwarowany ściśle określonymi warunkami. Obydwie wspomniane dodatkowe podstawy prawne w odniesieniu do dostępu do danych przechowywanych w systemie wjazdu/wyjazdu na potrzeby ścigania i Europolu oznaczają, że należy zastosować tę samą zwykłą procedurę ustawodawczą obowiązującą na podstawie art. 77 ust. 2 lit. b) i d).

¹² SEC(2008) 153.

¹³ SWD(2013) 47.

- **Zasada pomocniczości**

Zgodnie z art. 77 ust. 2 lit. b) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Unia jest uprawniona do przyjmowania środków dotyczących kontroli, którym podlegają osoby przekraczające granice zewnętrzne państw członkowskich, oraz skutecznego nadzoru przy przekraczaniu granic zewnętrznych państw członkowskich przez te osoby. Aktualnie obowiązujące przepisy UE dotyczące przekraczania granic zewnętrznych państw członkowskich muszą zostać zmienione, aby uwzględnić fakt, że obecnie nie istnieją żadne niezawodne metody monitorowania przepływów obywateli państw trzecich, którym zezwolono na pobyt krótkoterminowy, z uwagi na złożoność i powolność obowiązującego wymogu stemplowania, który nie jest wystarczający, by zapewnić organom państw członkowskich możliwość oceny długości okresu dozwolonego pobytu na etapie odprawy granicznej danego podróżnego lub jego kontroli na terytorium UE, a także z uwagi na bardzo ograniczoną wartość systemów krajowych pod tym względem na obszarze, na którym nie przeprowadza się kontroli na granicach wewnętrznych.

Aby zwiększyć skuteczność zarządzania migracją, należy udostępnić informacje dotyczące osób, którym odmówiono prawa wjazdu na terytorium UE, informacje dotyczące przebywających na terytorium UE osób, które przestrzegają maksymalnego okresu pobytu krótkoterminowego wynoszącego 90 dni w każdym 180-dniowym okresie, informacje dotyczące narodowości i składu grup podróżnych przekraczających dozwolony okres pobytu (zwolnionych z obowiązku wizowego lub podlegających obowiązkowi wizowemu) oraz informacje przydatne przy przeprowadzaniu kontroli wyrywkowych na terytorium UE w celu wykrycia osób przebywających na tym terytorium nielegalnie.

Potrzebny jest wspólny system w celu ustanowienia zharmonizowanych przepisów dotyczących prowadzenia rejestrów odmowy wjazdu, transgranicznego przepływu osób i monitorowania zgodności z warunkami dozwolonego czasu trwania pobytu krótkoterminowego w strefie Schengen rozumianej jako całość.

W związku z tym cel wniosku nie może zostać w wystarczającym stopniu osiągnięty przez państwa członkowskie.

Wprowadzenie zmian w przedstawionym w 2013 r. wniosku dotyczącym systemu wjazdu/wyjazdu jest również konieczne, aby zapewnić dostęp do danych w systemie wjazdu/wyjazdu organom ścigania do celów związanych ze zwalczaniem terroryzmu i poważnej przestępczości oraz w celu zagwarantowania wysokiego poziomu bezpieczeństwa wewnętrznego. Państwa członkowskie nie są w stanie w wystarczającym stopniu osiągnąć tego celu, ponieważ tylko Komisja jest uprawniona do przedstawienia wniosku w sprawie takiej zmiany.

- **Zasada proporcjonalności**

Artykuł 5 Traktatu o Unii Europejskiej stanowi, że działanie Unii nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów Traktatu. Forma wybrana dla tego działania UE musi zatem umożliwić osiągnięcie celów wniosku i jego wprowadzenie w życie w jak najskuteczniejszy sposób. Proponowana inicjatywa stanowi rozwinięcie dorobku Schengen i ma na celu zapewnienie jednolitego stosowania wspólnych przepisów na granicach zewnętrznych we wszystkich państwach członkowskich, które zniosły kontrole na granicach wewnętrznych. Realizacja tej inicjatywy zapewni Unii Europejskiej możliwość uzyskania informacji dotyczących liczby obywateli państw trzecich wjeżdżających na terytorium UE i opuszczających terytorium UE – informacje te są niezbędne do prowadzenia zrównoważonej i opartej na dowodach polityki migracyjnej i wizowej. W ramach tej inicjatywy organy ścigania uzyskają również dostęp do danych gromadzonych w systemie wjazdu/wyjazdu, dzięki czemu będą w stanie identyfikować obywateli zwolnionych z obowiązku wizowego podejrzanych o prowadzenie działalności terrorystycznej lub o popełnienie

poważnego przestępstwa (lub będących ofiarami terroryzmu lub poważnego przestępstwa) w terminowy, precyzyjny, bezpieczny i oszczędny sposób oraz uzyskać wgląd w historię podróży obywateli państw trzecich będących posiadaczami wizy lub zwolnionych z obowiązku wizowego, którzy są podejrzani o popełnienie tego rodzaju przestępstw (lub którzy są ofiarami takich przestępstw).

Niniejszy wniosek, który opracowano zgodnie z zasadami *uwzględnienia ochrony prywatności już w fazie projektowania*, jest proporcjonalny w kontekście prawa do ochrony danych osobowych, ponieważ nie przewidziano w nim obowiązku gromadzenia i przechowywania dodatkowych danych przez okres dłuższy niż okres, który jest absolutnie konieczny, by zagwarantować prawidłowe funkcjonowanie systemu i możliwość zrealizowania postawionych przed nim celów. Ponadto uwzględnione i wdrożone zostaną wszystkie gwarancje i mechanizmy niezbędne, by zapewnić skuteczną ochronę praw podstawowych podróźnych, a w szczególności przysługujące im prawo do ochrony życia prywatnego i danych osobowych.

Zapewnienie funkcjonowania systemu nie będzie wymagało żadnych dodatkowych procedur ani harmonizacji; zatem proponowany środek należy uznać za proporcjonalny, ponieważ nie wykracza on poza to, co jest konieczne do zapewnienia, aby działanie podejmowane na szczeblu UE umożliwiło osiągnięcie wyznaczonych celów.

Preferowany wariant jest również proporcjonalny pod względem kosztów, biorąc pod uwagę korzyści w zakresie zarządzania wspólną granicą zewnętrzną oraz korzyści w zakresie dokonywania postępów w obszarze wypracowywania wspólnej polityki migracyjnej UE, jakie wdrożenie systemu przyniesie wszystkim państwom członkowskim.

Wniosek jest zatem zgodny z zasadą proporcjonalności.

- **Wybór instrumentów**

Proponowane instrumenty: rozporządzenie.

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe z następujących względów:

Celem przedmiotowego wniosku jest utworzenie scentralizowanego systemu, w ramach którego państwa członkowskie będą ze sobą współpracowały, co wiąże się z koniecznością ustanowienia wspólnej struktury i wspólnych zasad funkcjonowania. Ponadto we wniosku ustanowione zostaną jednolite dla wszystkich państw członkowskich przepisy dotyczące odprawy granicznej na granicach zewnętrznych oraz przepisy regulujące kwestie związane z dostępem do danych przechowywanych w systemie na potrzeby ścigania. W związku z powyższym jako instrument prawny można wybrać wyłącznie rozporządzenie.

- **Prawa podstawowe**

Proponowane rozporządzenie wywiera wpływ na prawa podstawowe, w szczególności na prawo do godności (art. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej); zakaz niewolnictwa i pracy przymusowej (art. 5 karty); prawo do wolności i bezpieczeństwa osobistego (art. 6 karty), poszanowanie życia prywatnego i rodzinnego (art. 7 karty), ochronę danych osobowych (art. 8 karty), prawo do azylu (art. 18 karty) i prawo do ochrony w przypadku usunięcia z terytorium państwa, wydalenia lub ekstradycji (art. 19 karty), prawo do niedyskryminacji (art. 21 karty), prawa dziecka (art. 24 karty) oraz prawo do skutecznego środka prawnego (art. 47 karty).

Wdrożenie systemu wjazdu/wyjazdu pozytywnie wpłynie na poszanowanie zakazu niewolnictwa i pracy przymusowej oraz prawa do wolności i bezpieczeństwa osobistego. Sprawniejsza i bardziej precyzyjna (ponieważ bazująca na danych biometrycznych) identyfikacja obywateli państw trzecich przekraczających granicę zewnętrzną strefy Schengen ułatwia wykrywanie oszustw dotyczących tożsamości, handlu ludźmi (w szczególności jeżeli chodzi o małoletnich) oraz przestępczości transgranicznej, przyczyniając się tym samym do poprawy bezpieczeństwa obywateli w strefie Schengen.

Jeżeli chodzi o prawo do ochrony danych osobowych, we wniosku przewidziano gwarancje dotyczące danych osobowych, a w szczególności dotyczące dostępu do takich danych, który powinien być ściśle ograniczony do określonych właściwych organów i do celów wyznaczonych w niniejszym rozporządzeniu. Gwarancje dotyczące danych osobowych obejmują także prawo dostępu do danych lub prawo do poprawiania lub usuwania danych. Ograniczenie okresu zatrzymywania danych, o którym mowa w rozdziale 1 niniejszego uzasadnienia, również przyczynia się do zapewnienia poszanowania prawa do ochrony danych osobowych jako prawa podstawowego.

We wniosku przewidziano dostęp do danych przechowywanych w systemie wjazdu/wyjazdu do celów zapobiegania przestępstwom noszącym znamiona działalności terrorystycznej lub innym poważnym przestępstwom, wykrywania takich przestępstw lub prowadzenia w ich sprawie dochodzeń dla potrzeb identyfikowania obywateli państw trzecich przekraczających granice zewnętrzne i w celu śledzenia historii podróży takich obywateli. Zgodnie z art. 52 ust. 1 karty wszelkie ograniczenia w korzystaniu z prawa do ochrony danych osobowych muszą być stosowne w kontekście dążenia do osiągnięcia wyznaczonego celu i nie mogą wykraczać poza działania niezbędne do osiągnięcia tego celu. W art. 8 ust. 2 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności również stwierdzono, że ingerencja władzy publicznej ograniczająca danej osobie możliwość korzystania z przysługującego jej prawa do prywatności może być uzasadniona wyłącznie w przypadku, gdy jest konieczna z uwagi na bezpieczeństwo państwowe, bezpieczeństwo publiczne lub przeciwdziałanie przestępczości, jak ma to miejsce w przypadku niniejszego wniosku. Trybunał Sprawiedliwości również uznał¹⁴, że walka z terroryzmem i poważną przestępczością, a w szczególności walka z przestępczością i terroryzmem o charakterze zorganizowanym, ma kluczowe znaczenie dla zagwarantowania bezpieczeństwa publicznego, a jej skuteczność może zależeć w dużej mierze od korzystania z nowoczesnych technik dochodzeniowych; dlatego też udzielanie dostępu do danych osobowych do tych konkretnych celów można uznać za uzasadnione w przypadkach, gdy zostanie to uznane za konieczne.

We wniosku przewidziano dostęp do danych przechowywanych w systemie wjazdu/wyjazdu do celów zapobiegania przestępstwom noszącym znamiona działalności terrorystycznej lub innym poważnym przestępstwom, wykrywania takich przestępstw lub prowadzenia dochodzeń w ich sprawie dla potrzeb identyfikowania obywateli państw trzecich przekraczających granice zewnętrzne i w celu śledzenia historii podróży takich obywateli. Odpowiednie organy powinny mieć możliwość uzyskania dostępu do systemu wjazdu/wyjazdu w celach identyfikacyjnych wyłącznie po zakończonej niepowodzeniem próbie wcześniejszego znalezienia stosownych informacji w krajowych bazach danych oraz – w przypadku wyszukiwania danych w oparciu o odciski palców – po wcześniejszym przeprowadzeniu wyszukiwania w zautomatyzowanym systemie weryfikacji daktyloskopijnej zgodnie z decyzją 2008/615/WSiSW. Chociaż system VIS zawiera dane na temat posiadaczy wiz, żadna inna unijna baza danych nie zawiera danych

¹⁴ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 8 kwietnia 2014 r. w sprawach połączonych C-293/12 i C-594/12 *Digital Rights Ireland Ltd i in.* EU:C:2014:238, pkt 51.

dotyczących obywateli zwolnionych z obowiązku wizowego ani danych na temat przemieszczania się podróżnych.

Dostęp do danych przechowywanych w systemie wjazdu/wyjazdu można udzielić na potrzeby ścigania wyłącznie w kontekście zapobiegania przestępstwom lub poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia dochodzeń w ich sprawie, zgodnie z decyzjami ramowymi Rady 2002/475/WSiSW w sprawie zwalczania terroryzmu i 2002/584/WSiSW w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i wyłącznie w przypadku, gdy będzie to absolutnie konieczne w danej sprawie. Ponadto wyznaczone organy ścigania mogą zwrócić się z wnioskiem o udzielenie im dostępu do danych przechowywanych w systemie wjazdu/wyjazdu wyłącznie w przypadku gdy istnieją uzasadnione powody, aby uznać, że dostęp do tych danych przyczyni się w istotny sposób do zapobieżenia danemu przestępstwu, jego wykrycia lub prowadzenia dochodzeń w jego sprawie. Przedmiotowy wniosek jest weryfikowany przez wyznaczony organ ścigania, który upewnia się, czy w danym przypadku zostały spełnione rygorystyczne warunki uzyskania dostępu do danych przechowywanych w systemie wjazdu/wyjazdu na potrzeby ścigania.

Ponadto we wniosku przewidziano również rygorystyczne środki ochrony danych, które mają przyczynić się do zagwarantowania bezpieczeństwa przetwarzanych danych osobowych, i zobowiązano niezależne organy publiczne ds. ochrony danych do sprawowania nadzoru nad działaniami w zakresie przetwarzania danych oraz do dokumentowania wszystkich przeprowadzanych wyszukiwań. We wniosku stwierdzono również, że przetwarzanie wszelkich danych osobowych w systemie wjazdu/wyjazdu przez organy ścigania po ich pobraniu musi odbywać się zgodnie z przepisami decyzji ramowej Rady 2008/977/WSiSW.

We wniosku ustanowiono rygorystyczne zasady dostępu do systemu wjazdu/wyjazdu i niezbędne gwarancje. We wniosku potwierdzono również prawo osób fizycznych do uzyskania dostępu do danych, ich poprawiania i usuwania oraz dochodzenia związanych z nimi roszczeń, w szczególności prawo do skorzystania ze środka prawnego oraz prawo do objęcia operacji przetwarzania tych danych nadzorem ze strony niezależnych organów publicznych. W związku z powyższym wniosek należy uznać za w pełni zgodny z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jeżeli chodzi o prawo do ochrony danych osobowych, a także za zgodny z art. 16 TFUE zapewniającym wszystkim osobom prawo do ochrony danych osobowych, które ich dotyczą.

4. WPLYW NA BUDŻET

W przedstawionym w 2013 r. wniosku dotyczącym systemu wjazdu/wyjazdu odniesiono się do wniosku Komisji dotyczącego kolejnych wieloletnich ram finansowych (WRF), w którym zaproponowano przeznaczenie 4,6 mld EUR na Fundusz Bezpieczeństwa Wewnętrznego w latach 2014–2020. We wniosku przedstawionym w 2013 r. na rozwój systemu wjazdu/wyjazdu i programu rejestrowania podróżnych przeznaczono kwotę wynoszącą w przybliżeniu 1,1 mld EUR, przy czym założono, że koszty prac rozwojowych zaczną być ponoszone od 2015 r. Wspomnianą kwotę obliczono na podstawie kosztów rozwoju dwóch odrębnych systemów i kosztów zarządzania operacyjnego tymi systemami przy założeniu trzyletniego okresu rozwoju i czteroletniego okresu funkcjonowania.

Zgodnie z art. 5 ust. 5 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 515/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiającego, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument na rzecz wsparcia finansowanego w zakresie granic zewnętrznych i wiz oraz uchylającego decyzję nr 574/2007/WE (rozporządzenia w sprawie Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i wsparcia w zakresie granic) na działania w obszarze opracowywania systemów informatycznych w oparciu o istniejące lub nowe systemy informatyczne na potrzeby wspierania zarządzania przepływami migracyjnymi przez granice zewnętrzne należy przeznaczyć 791 mln

EUR. Kwotę 791 mln EUR obliczono przy założeniu trzyletniego okresu rozbudowy (lata 2017–2019 włącznie), przyjmując, że niektóre działania przygotowawcze zostaną przeprowadzone już w 2016 r., a system stanie się funkcjonalny w 2020 r.

Po przeprowadzeniu analizy technicznej i oceny skutków przedmiotowy wniosek opiera się na preferowanym wariantcie zakładającym utworzenie jednego systemu wjazdu/wyjazdu – koszty utworzenia takiego systemu oszacowano na 480 mln EUR, przy czym kwota ta obejmuje również koszty związane z zapewnieniem dostępu do danych przechowywanych w systemie na potrzeby ścigania. W konsekwencji wniosek dotyczący zmiany rozporządzenia w sprawie Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i wsparcia w zakresie granic został włączony do niniejszego wniosku, aby dostosować go do nowej, obniżonej kwoty.

Przedmiotowe wsparcie finansowe pozwoliłoby pokryć nie tylko koszty związane z głównymi elementami w całym okresie objętym WRF (288 mln EUR – na szczeblu UE, zarówno koszty rozwoju, jak i koszty operacyjne w ramach zarządzania pośredniego), ale również koszty zintegrowania elementów istniejącej krajowej infrastruktury granicznej w państwach członkowskich z systemem wjazdu/wyjazdu za pośrednictwem jednolitych interfejsów krajowych (120 mln EUR w ramach zarządzania bezpośredniego). Zapewnienie wsparcia finansowego na rzecz pokrycia kosztów integracji systemu na szczeblu krajowym pozwoliłoby zagwarantować, że trudna sytuacja gospodarcza na szczeblu krajowym nie zagrozi ani nie opóźni realizacji projektów. Na etapie rozbudowy (2017–2019) Komisja przeznaczy łącznie 52,7 mln EUR (w ramach zarządzania bezpośredniego) na pokrycie kosztów operacji w państwach członkowskich.

Po uruchomieniu nowego systemu przyszłe koszty operacyjne ponoszone przez państwa członkowskie mogłyby być pokrywane z programów krajowych realizowanych w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego (zarządzanie dzielone). W ramach łącznych środków finansowych wynoszących 480 mln EUR na realizację tego celu przeznaczono 20 mln EUR. Uwzględnić to będzie wsparcie operacyjne przez jeden rok.

Zastosowany model kosztów został wyjaśniony załączniku 6 – Model kosztów na potrzeby systemu wjazdu/wyjazdu do oceny skutków.

5. INFORMACJE DODATKOWE

• Udział

Niniejszy wniosek opiera się na dorobku Schengen, ponieważ dotyczy kwestii związanych z przekraczaniem granic zewnętrznych. Z tego względu należy rozważyć następujące skutki wniosku dla różnych protokołów i umów z państwami stowarzyszonymi:

Dania: Zgodnie z art. 1 i 2 protokołu (nr 22) w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) Dania nie uczestniczy w przyjmowaniu przez Radę środków na mocy tytułu V w części trzeciej TFUE.

Ponieważ niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania podejmuje w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszego rozporządzenia decyzję, czy dokona jego transpozycji do swojego prawa krajowego.

Zjednoczone Królestwo i Irlandia: zgodnie z art. 4 i 5 Protokołu włączającego dorobek Schengen w ramy Unii Europejskiej, decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów

dorobku Schengen Zjednoczone Królestwo i Irlandia nie uczestniczą w przyjęciu rozporządzenia (UE) 2016/399 (kodeks graniczny Schengen) ani żadnych innych instrumentów prawnych potocznie określanych jako „dorobek Schengen”, tj. instrumentów prawnych regulujących i wspierających działania na rzecz zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych oraz środków wspierających związanych z kontrolami na granicach zewnętrznych.

Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie tego dorobku, dlatego też Zjednoczone Królestwo i Irlandia nie uczestniczą w jego przyjęciu, nie są nim związane ani nie podlegają jego stosowaniu.

Zgodnie z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-482/08 Zjednoczone Królestwo przeciwko Radzie, ECLI:EU:C:2010:631, fakt, że podstawę prawną niniejszego rozporządzenia stanowią – obok art. 77 ust. 2 lit. b)–d) – również art. 87 ust. 2 lit. a) i art. 88 ust. 2 lit. a) TFUE, nie wywiera wpływu na powyższe stwierdzenie, ponieważ przepisy dotyczące dostępu do danych na potrzeby ścigania stanowią uzupełnienie przepisów dotyczących ustanowienia systemu wjazdu/wyjazdu.

Islandia i Norwegia: obowiązują procedury określone w układzie o stowarzyszeniu zawartym pomiędzy Radą a Republiką Islandii i Królestwem Norwegii dotyczącym włączenia tych dwóch państw – w stosownych przypadkach – we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, ponieważ niniejszy wniosek stanowi rozwinięcie dorobku Schengen zgodnie z załącznikiem A do tego układu¹⁵

Szwajcaria: niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹⁶.

Liechtenstein: niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹⁷.

Chorwacja, Cypr, Bułgaria i Rumunia: niniejsze rozporządzenie ustanawiające system wjazdu/wyjazdu zastępuje obowiązek stempłowania paszportów obywateli państw trzecich. Obowiązek stempłowania paszportów miał zostać nałożony na przystępujące państwa członkowskie w chwili ich przystąpienia do Unii Europejskiej.

¹⁵ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

¹⁶ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

¹⁷ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające system wjazdu/wyjazdu w celu rejestrowania danych dotyczących wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich i danych dotyczących odmowy wjazdu w odniesieniu do obywateli państw trzecich przekraczających granice zewnętrzne państw członkowskich Unii Europejskiej oraz określające warunki dostępu do systemu wjazdu/wyjazdu na potrzeby ścigania i

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 767/2008 i rozporządzenie (UE) nr 1077/2011

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. b) i d), art. 87 ust. 2 lit. a) i art. 88 ust. 2 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W komunikacie Komisji z dnia 13 lutego 2008 r. zatytułowanym „Przygotowanie kolejnych etapów rozwoju zarządzania granicami w Unii Europejskiej”³ zarysowano potrzebę utworzenia – w ramach europejskiej strategii zintegrowanego zarządzania granicą – systemu wjazdu/wyjazdu, który będzie wykorzystywany do rejestrowania drogą elektroniczną czasu i miejsca wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich, którym zezwolono na pobyt krótkoterminowy w strefie Schengen, i który będzie obliczał czas dozwolonego pobytu tych obywateli.
- (2) Na posiedzeniu w dniach 19 i 20 czerwca 2008 r. Rada Europejska podkreśliła znaczenie kontynuowania wysiłków na rzecz opracowania unijnej strategii zintegrowanego zarządzania granicą, w tym na rzecz lepszego wykorzystania nowoczesnych technologii w celu usprawnienia zarządzania granicami zewnętrznymi.

¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

² Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

³ COM(2008) 69 final.

- (3) W komunikacie Komisji z dnia 10 czerwca 2009 r. zatytułowanym „Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w służbie obywateli” opowiedziano się za utworzeniem elektronicznego systemu rejestrowania wjazdu na terytorium państw członkowskich i wyjazdu z tego terytorium poprzez przekroczenie granic zewnętrznych, aby zapewnić skuteczniejsze zarządzanie dostępem do tego terytorium.
- (4) Na posiedzeniu zorganizowanym w dniach 23 i 24 czerwca 2011 r. Rada Europejska wezwała do przyspieszenia prac nad „inteligentnymi granicami”. W dniu 25 października 2011 r. Komisja opublikowała komunikat zatytułowany „Inteligentne granice – możliwe warianty i kierunki”.
- (5) W swoich wytycznych strategicznych przyjętych w czerwcu 2014 r. Rada Europejska podkreśliła, że „Strefa Schengen, umożliwiająca ludziom podróżowanie bez kontroli na granicach wewnętrznych, oraz coraz większa liczba osób przybywających do UE wymagają efektywnego zarządzania wspólnymi granicami zewnętrznymi UE w celu zapewnienia skutecznej ochrony. Unia musi uruchomić wszystkie narzędzia, którymi dysponuje, by wesprzeć państwa członkowskie w realizacji ich zadania. W tym celu: należy zmodernizować zintegrowane zarządzanie granicami zewnętrznymi w sposób racjonalny pod względem kosztów, tak aby zapewnić inteligentne zarządzanie granicami z wykorzystaniem m.in. systemu wjazdu/wyjazdu i przy wsparciu nowej agencji ds. wielkoskalowych systemów informatycznych (eu-LISA)”.
- (6) W komunikacie Komisji z dnia 13 maja 2015 r. zatytułowanym „Europejski program w zakresie migracji” stwierdzono, że „nowy etap byłby związany z inicjatywą »inteligentnych granic«, której celem jest zwiększenie skuteczności przejść granicznych, co ułatwiłoby przekraczanie granic większości osób z państw trzecich podróżujących w dobrej wierze, a jednocześnie wzmocnienie walki z nielegalną migracją poprzez utworzenie rejestru wszystkich przypadków przekroczenia granicy przez obywateli państw trzecich, z pełnym poszanowaniem proporcjonalności”.
- (7) Niezbędne jest dokładne określenie przeznaczenia systemu wjazdu/wyjazdu (EES) i jego struktury technicznej, ustanowienie zasad jego funkcjonowania i użytkowania oraz określenie zakresów odpowiedzialności za system, kategorii danych, które będą do niego wprowadzane, celów, do jakich dane te mają być wprowadzane, kryteriów ich wprowadzania, organów mających prawo dostępu do danych oraz dalszych zasad przetwarzania i ochrony danych osobowych.
- (8) System wjazdu/wyjazdu powinien mieć zastosowanie do obywateli państw trzecich, którym udzielono pozwolenia na pobyt krótkoterminowy w strefie Schengen. System ten powinien być również stosowany w odniesieniu do obywateli państw trzecich, którym odmówiono pozwolenia na wjazd w celu pobytu krótkoterminowego w strefie Schengen.
- (9) Celem systemu wjazdu/wyjazdu powinna być poprawa zarządzania granicami zewnętrznymi, przeciwdziałanie nielegalnej imigracji oraz usprawnienie zarządzania przepływami migracyjnymi. System wjazdu/wyjazdu powinien w szczególności i w stosownych przypadkach ułatwiać identyfikację wszystkich osób, które nie spełniają warunków pobytu na terytorium państw członkowskich lub które przestały spełniać te warunki.
- (10) Aby osiągnąć te cele, w ramach systemu wjazdu/wyjazdu powinno się przetwarzać dane alfanumeryczne i dane biometryczne (odciski palców i wizerunek twarzy). Korzystanie z danych biometrycznych należy uznać za uzasadnione z dwóch względów pomimo jego wpływu na prywatność podróżnych. Po pierwsze, dane biometryczne zapewniają

niezawodną możliwość identyfikacji obywateli państw trzecich przebywających na terytorium państw członkowskich, którzy nie posiadają dokumentów podróży lub innych dokumentów tożsamości, co stanowi typową metodę działania stosowaną przez nielegalnych migrantów. Po drugie, dane biometryczne pozwalają skuteczniej dopasować dane dotyczące wjazdu i wyjazdu podróżnych przemieszczających się w sposób zgodny z prawem. Jednoczesne wykorzystywanie wizerunków twarzy i danych daktyloskopijnych pozwala ograniczyć liczbę rejestrowanych odcisków palców, zapewniając jednocześnie takie same rezultaty, jeżeli chodzi o dokładność identyfikacji.

- (11) Jeżeli będzie to fizycznie wykonalne, w systemie wjazdu/wyjazdu należy zarejestrować odciski czterech palców obywatela państwa trzeciego zwolnionego z obowiązku wizowego, aby zapewnić możliwość jego precyzyjnej weryfikacji i identyfikacji (po upewnieniu się, że dany obywatel państwa trzeciego nie został już zarejestrowany pod innym imieniem i nazwiskiem lub na podstawie innego dokumentu podróży) oraz aby zagwarantować możliwość uzyskania dostępu do odpowiedniej ilości danych w każdych okolicznościach. Weryfikacja odcisków palców posiadacza wizy będzie przeprowadzana na podstawie danych przechowywanych w wizowym systemie informacyjnym (VIS) utworzonym decyzją 2004/512/WE⁴. W systemie wjazdu/wyjazdu należy zarejestrować wizerunek twarzy obywatela państwa trzeciego zwolnionego z obowiązku wizowego oraz obywatela państwa trzeciego posiadającego wizę; wizerunek ten powinien być wykorzystywany jako główny identyfikator biometryczny przy weryfikacji tożsamości obywatela państwa trzeciego, który został wcześniej zarejestrowany w systemie wjazdu/wyjazdu, dopóki rejestr indywidualny dotyczący tego obywatela nie zostanie usunięty. Alternatywnie weryfikację tożsamości należy przeprowadzać w oparciu o odciski palców.
- (12) System wjazdu/wyjazdu powinien składać się z centralnego systemu wykorzystywanego do zarządzania skomputeryzowaną bazą danych biometrycznych i alfanumerycznych, jednolitego interfejsu krajowego w poszczególnych państwach członkowskich, bezpiecznego kanału komunikacyjnego między centralnym systemem w ramach systemu wjazdu/wyjazdu a centralnym systemem VIS oraz infrastruktury łączności między centralnym systemem a jednolitymi interfejsami krajowymi. Każde państwo członkowskie powinno podłączyć elementy swojej krajowej infrastruktury granicznej do jednolitego interfejsu krajowego.
- (13) Należy zapewnić interoperacyjność między systemem wjazdu/wyjazdu a VIS poprzez utworzenie bezpośredniego kanału komunikacyjnego pomiędzy systemami centralnymi, aby umożliwić organom granicznym korzystającym z systemu wjazdu/wyjazdu możliwość uzyskania dostępu do VIS w celu pozyskania danych dotyczących wiz na potrzeby utworzenia lub zaktualizowania rejestrów indywidualnych podróznego; aby umożliwić organom granicznym zweryfikowanie ważności wizy oraz ustalenie tożsamości posiadacza wizy dzięki bezpośredniemu porównaniu odcisków palców z danymi przechowywanymi w VIS na granicy zewnętrznej oraz aby zapewnić organom granicznym możliwość ustalenia tożsamości obywateli państw trzecich zwolnionych z obowiązku wizowego w oparciu o dane przechowywane w VIS i odciski palców. Interoperacyjność powinna również umożliwić organom granicznym korzystającym z VIS uzyskanie bezpośredniego dostępu do systemu wjazdu/wyjazdu z poziomu VIS do celów analizowania wniosków wizowych i decyzji dotyczących tych wniosków oraz zapewnić organom wizowym możliwość

⁴

Decyzja Rady 2004/512/WE z dnia 8 czerwca 2004 r. w sprawie ustanowienia Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) (Dz.U. L 213 z 15.6.2004, s. 5).

aktualizowania danych dotyczących wiz w systemie wjazdu/wyjazdu w przypadku unieważnienia, cofnięcia lub przedłużenia wizy. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008⁵ powinno zostać odpowiednio zmienione.

- (14) W niniejszym rozporządzeniu należy wskazać organy państw członkowskich, które mogą zostać upoważnione do dostępu do systemu wjazdu/wyjazdu w celu wprowadzania, zmieniania, usuwania lub przeglądania danych w konkretnych celach związanych z systemem wjazdu/wyjazdu w zakresie niezbędnym do wywiązania się ze spoczywających na nich obowiązków.
- (15) Wszelkie przetwarzanie danych przechowywanych w systemie wjazdu/wyjazdu przez właściwe organy powinno być proporcjonalne do wyznaczonych celów i konieczne do wywiązania się przez te organy ze spoczywających na nich obowiązków. Korzystając z systemu wjazdu/wyjazdu, właściwe organy powinny zapewnić poszanowanie godności ludzkiej i integralności osoby, od której pozyskiwane są dane, i nie powinny dyskryminować osób ze względu na płeć, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub przekonania, opinie polityczne lub wszelkie inne opinie, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną.
- (16) Organom ścigania zajmującym się zwalczaniem przestępstw terrorystycznych i innych poważnych przestępstw należy zapewnić dostęp do najbardziej aktualnych informacji, aby mogły one skutecznie wywiązywać się z powierzonych im obowiązków. Użyteczność dostępu do danych przechowywanych w VIS do celów związanych ze ściganiem została już dowiedziona, dając możliwość identyfikowania osób, które zmarły gwałtowną śmiercią, oraz umożliwiając śledczym poczynienie istotnych postępów w sprawach dotyczących handlu ludźmi, terroryzmu lub nielegalnego obrotu środkami odurzającymi. Dostęp do informacji przechowywanych w systemie wjazdu/wyjazdu jest konieczny do zapobiegania przestępstwom terrorystycznym, ich wykrywania i prowadzenia w ich sprawie dochodzeń, zgodnie z dyrektywą ramową Rady 2002/475/WSiSW⁶ lub do zapobiegania innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i prowadzenia w ich sprawie dochodzeń, zgodnie z dyrektywą ramową Rady 2002/584/WSiSW⁷. Dane generowane w systemie wjazdu/wyjazdu mogą być wykorzystywane jako narzędzie weryfikacji tożsamości zarówno w przypadku zniszczenia dokumentów przez obywatela państwa trzeciego, jak i w ramach dochodzenia w sprawie przestępstwa prowadzonego przez organy ścigania, które chcą ustalić tożsamość danej osoby na podstawie odcisków palców lub wizerunku twarzy. Dane te mogą być również posłużyć jako narzędzie wywiadu kryminalnego wykorzystywane do gromadzenia dowodów dzięki śledzeniu tras podróży osoby podejrzanego o popełnienie przestępstwa lub ofiary przestępstwa. W związku z tym dane przechowywane w systemie wjazdu/wyjazdu powinny zostać udostępnione wyznaczonym organom państw członkowskim oraz Europejskiemu Urzędowi Policji („Europolowi”) na warunkach określonych w niniejszym rozporządzeniu.

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS) (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60).

⁶ Decyzja ramowa Rady 2002/475/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie zwalczania terroryzmu (Dz.U. L 164 z 22.6.2002, s. 6).

⁷ Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. L 190 z 18.7.2002, s. 1).

- (17) Ponadto Europol, wspierając ogólnounijne działania na rzecz zapobiegania przestępstwom, ich analizowania i prowadzenia dochodzeń w ich sprawie, odgrywa kluczową rolę we współpracy między organami państw członkowskich w dochodzeniach dotyczących przestępczości transgranicznej. Wobec powyższego również Europol powinien mieć dostęp do systemu wjazdu/wyjazdu przy wywiązywaniu się z obowiązków powierzonych mu zgodnie z decyzją Rady 2009/371/WSiSW⁸.
- (18) Dostęp do systemu wjazdu/wyjazdu do celów zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, wykrywania tych przestępstw i prowadzenia dochodzeń w ich sprawie stanowi ingerencję w prawa podstawowe do poszanowania życia prywatnego osób fizycznych oraz do ochrony danych osobowych osób, których dane osobowe są przetwarzane w tym systemie. Wszelka tego rodzaju ingerencja musi być zgodna z prawem, które musi zostać sformułowane na tyle precyzyjnie, aby zapewnić osobom fizycznym możliwość dostosowania swojego postępowania, a także aby zapewnić tym osobom ochronę przed arbitralnością oraz aby dostatecznie jasno określić zakres przysługującej właściwym organom swobody uznania oraz sposób korzystania z tej swobody przez właściwe organy. W społeczeństwie demokratycznym wszelkie ingerencje w prawa podstawowe muszą być podyktowane koniecznością ochrony uzasadnionych i proporcjonalnych interesów i muszą być proporcjonalne do zgodnego z prawem celu, do osiągnięcia którego mają się przyczynić.
- (19) Porównywanie danych na podstawie obrazu śladu będącego śladem daktyloskopijnym, który mógł zostać pozostawiony na miejscu popełnienia przestępstwa, ma kluczowe znaczenie w kontekście współpracy policyjnej. Możliwość porównania obrazu śladu z danymi daktyloskopijnymi przechowywanymi w systemie wjazdu/wyjazdu w przypadku, gdy istnieją uzasadnione podstawy by przypuszczać, że sprawca lub ofiara przestępstwa mogli zostać zarejestrowani w systemie wjazdu/wyjazdu, powinna stanowić bardzo użyteczne narzędzie dla organów ścigania państw członkowskich, które mogą korzystać z takiej możliwości w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania i prowadzenia w ich sprawie dochodzeń na przykład w sytuacji, gdy obrazy śladu stanowią jedyny dowód znaleziony na miejscu przestępstwa.
- (20) Niezbędne jest wyznaczenie właściwych organów państw członkowskich oraz utworzenie centralnego punktu dostępu, za pośrednictwem którego można będzie składać wnioski o uzyskanie dostępu do danych przechowywanych w systemie wjazdu/wyjazdu, a także prowadzenie rejestru jednostek operacyjnych w wyznaczonych organach, które są uprawnione do wystąpienia z takim wnioskiem o udzielenie dostępu do celów zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, wykrywania ich lub prowadzenia w ich sprawie dochodzeń.
- (21) Jednostki operacyjne powinny przekazywać wyznaczonym organom wnioski o udzielenie dostępu do danych przechowywanych w systemie centralnym za pośrednictwem centralnego punktu dostępu, przy czym wnioski te powinny być odpowiednio uzasadnione. Jednostki operacyjne w wyznaczonych organach, które zostaną upoważnione do wystąpienia z wnioskiem o udzielenie dostępu do danych przechowywanych w systemie wjazdu/wyjazdu, nie powinny pełnić funkcji organu weryfikującego. Centralne punkty dostępu powinny działać niezależnie od wyznaczonych organów i odpowiadać za

⁸ Decyzja Rady 2009/371/WSiSW z dnia 6 kwietnia 2009 r. ustanawiająca Europejski Urząd Policji (Europol) (Dz.U. L 121 z 15.5.2009, s. 37).

zapewnienie, w sposób niezależny, ścisłego przestrzegania warunków dostępu określonych w niniejszym rozporządzeniu. W wyjątkowo nagłych przypadkach, gdy zapewnienie szybkiego dostępu do danych będzie konieczne w celu zareagowania na konkretne i realne zagrożenie związane z przestępstwem terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwem, centralny punkt dostępu powinien mieć możliwość natychmiastowego przetworzenia wniosku i dokonać weryfikacji wniosku już po jego przetworzeniu.

- (22) Aby zapewnić ochronę danych osobowych i aby wykluczyć możliwość systematycznego przeszukiwania baz danych, przetwarzanie danych przechowywanych w systemie wjazdu/wyjazdu powinno odbywać się wyłącznie w określonych przypadkach, jeżeli będzie to konieczne do celów zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie dochodzeń. Wyznaczone organy i Europol powinny zwracać się z wnioskiem o udzielenie dostępu do systemu wjazdu/wyjazdu tylko wówczas gdy istnieją uzasadnione powody, aby przypuszczać, że taki dostęp pozwoli zdobyć informacje, które istotnie ułatwią wyznaczonym organom i Europolowi zapobieganie przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, wykrywanie ich lub ich ściganie.
- (23) Ponadto uzyskanie dostępu do systemu wjazdu/wyjazdu do celów identyfikacji nieznanych podejrzanych, sprawców lub ofiar przestępstw terrorystycznych lub innego rodzaju poważnych przestępstw powinno być możliwe wyłącznie pod warunkiem, że tożsamości osoby, której dane dotyczą, nie udało się ustalić po przeszukaniu krajowych baz danych daktyloskopijnych państwa członkowskiego oraz automatycznych systemów identyfikacji daktyloskopijnej wszystkich pozostałych państw członkowskich zgodnie z decyzją Rady 2008/615/WSiSW⁹. Ponadto dostęp do systemu wjazdu/wyjazdu w celu zapoznania się z danymi dotyczącymi wjazdów/wyjazdów danej osoby powinien być należycie uzasadniony.
- (24) W celu skutecznego porównywania i wymiany danych osobowych państwa członkowskie powinny w pełni wdrożyć i stosować istniejące umowy międzynarodowe, a także obowiązujące już prawo Unii dotyczące wymiany danych osobowych, w szczególności decyzję 2008/615/WSiSW.
- (25) Dane osobowe należy przechowywać w systemie wjazdu/wyjazdu nie dłużej niż jest to niezbędne do celów systemu wjazdu/wyjazdu. Właściwe jest zatrzymywanie danych dotyczących obywateli państw trzecich przez okres pięciu lat na potrzeby zarządzania granicami w celu uniknięcia konieczności ponownego rejestrowania obywateli państw trzecich w systemie wjazdu/wyjazdu przed upłynięciem tego okresu. W przypadku obywateli państw trzecich będących członkami rodziny obywatela Unii, do których ma zastosowanie dyrektywa 2004/38/WE¹⁰, lub członkami rodziny obywatela państwa trzeciego korzystającego z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy prawa Unii, którzy nie posiadają karty pobytu przewidzianej w dyrektywie 2004/38/WE,

⁹ Decyzja Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, w szczególności w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 1).

¹⁰ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77).

właściwe jest przechowywanie każdego powiązanego wpisu w systemie wjazdu/wyjazdu maksymalnie przez okres jednego roku po ostatnim wyjeździe.

- (26) Ustanowienie pięcioletniego okresu zatrzymywania danych jest konieczne, aby umożliwić funkcjonariuszom straży granicznej możliwość przeprowadzenia analizy ryzyka zgodnie z wymogami ustanowionymi w kodeksie granicznym Schengen przed udzieleniem zgody na wjazd danego podróżnego do strefy Schengen. Przetwarzanie wniosku wizowego w urzędach konsularnych wiąże się również z koniecznością prześledzenia historii podróży wnioskodawcy, aby ocenić sposób korzystania przez wnioskodawcę z wcześniej wydanych wiz oraz przestrzegania przez niego warunków pobytu. Dane gromadzone w systemie wjazdu/wyjazdu zastępują informacje utracone wskutek zniesienia procedury stemplowania paszportów. W związku z tym historia podróży przechowywana w systemie powinna obejmować okres, który będzie dostatecznie długi na potrzeby wydania wizy. Przyjęcie pięcioletniego okresu zatrzymywania danych spowoduje ograniczenie częstotliwości ponownej rejestracji z korzyścią dla wszystkich podróżnych, ponieważ przyczyni się do skrócenia średniego czasu przekraczania granicy oraz czasu oczekiwania na przejściach granicznych. Nawet w przypadku jednorazowego wjazdu danego podróżnego do strefy Schengen, fakt, że pozostali podróżni zarejestrowani w systemie wjazdu/wyjazdu nie będą już musieli zostać ponownie zarejestrowani, pozwoli skrócić czas oczekiwania na granicy. Ustanowienie takiego okresu zatrzymywania danych będzie również konieczne do tego, by ułatwić procedury na przejściach granicznych dzięki wykorzystaniu środków przyspieszających przebieg odpowiednich procesów i systemów samoobsługi. Skuteczność takiego ułatwienia zależy od danych zarejestrowanych w systemie. Krótszy okres zatrzymywania danych wpłynąłby negatywnie na czas trwania kontroli granicznych. Krótszy termin zatrzymywania danych spowodowałby również zawężenie grupy podróżnych mogących skorzystać z tego rodzaju rozwiązań, co utrudniłoby realizację celu systemu wjazdu/wyjazdu polegającego na usprawnieniu procesu przekraczania granicy.
- (27) Taki sam pięcioletni okres zatrzymywania danych byłby konieczny w odniesieniu do danych dotyczących osób, które nie opuściły terytorium państw członkowskich przed upływem dozwolonego okresu pobytu, w celu ułatwienia identyfikacji i procesu powrotu oraz w odniesieniu do osób, którym odmówiono wjazdu na pobyt krótkoterminowy (lub na podstawie wizy objazdowej). Dane należy usuwać po upływie okresu pięciu lat, chyba że wystąpiły przesłanki ich wcześniejszego usunięcia.
- (28) Należy określić precyzyjne zasady dotyczące odpowiedzialności za rozwój i funkcjonowanie systemu wjazdu/wyjazdu oraz zakres odpowiedzialności państw członkowskich za połączenie z systemem wjazdu/wyjazdu. Za rozwój scentralizowanego systemu wjazdu/wyjazdu i zarządzanie operacyjne tym systemem zgodnie z niniejszym rozporządzeniem powinna odpowiadać Agencja ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości, utworzona rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1077/2011¹¹, a odnośne przepisy rozporządzenia (UE) nr 1077/2011 powinny zostać odpowiednio zmienione.
- (29) Należy określić zasady odpowiedzialności państw członkowskich z tytułu szkód wynikających z wszelkich przypadków naruszenia niniejszego rozporządzenia.

¹¹

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1077/2011 z dnia 25 października 2011 r. ustanawiające Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (Dz.U. L 286 z 1.11.2011, s. 1).

- (30) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹² ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych przez państwa członkowskie w odniesieniu do stosowania niniejszego rozporządzenia, chyba że takiego przetwarzania dokonują wyznaczone organy lub organy weryfikujące państw członkowskich na potrzeby zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia dochodzeń w ich sprawie.
- (31) Przetwarzanie danych osobowych przez organy państw członkowskich na potrzeby zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia dochodzeń w ich sprawie na mocy niniejszego rozporządzenia powinno być objęte standardową ochroną danych osobowych na podstawie ich prawa krajowego zgodnego z decyzją ramową Rady 2008/977/WSiSW¹³.
- (32) Dane osobowe uzyskane przez państwa członkowskie na podstawie niniejszego rozporządzenia nie mogą być przekazywane ani udostępniane państwu trzeciemu, organizacji międzynarodowej ani podmiotowi prywatnemu mającemu siedzibę w Unii lub poza nią, chyba że przekazanie jest konieczne w poszczególnych przypadkach w celu ułatwienia identyfikacji obywateli państwa trzeciego w związku z ich powrotem, przy czym podlega ono rygorystycznym warunkom.
- (33) Do działań instytucji lub organów unijnych wykonujących swoje zadania z zakresu zarządzania operacyjnego systemem wjazdu/wyjazdu stosuje się rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady¹⁴.
- (34) Niezależne organy nadzoru ustanowione zgodnie z art. 28 dyrektywy 95/46/WE powinny monitorować legalność przetwarzania danych osobowych przez państwa członkowskie, przy czym Europejski Inspektor Ochrony Danych ustanowiony rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 powinien monitorować działalność instytucji i organów unijnych w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych. Europejski Inspektor Ochrony Danych oraz organy nadzoru powinny współpracować ze sobą w zakresie monitorowania systemu wjazdu/wyjazdu.
- (35) Krajowe organy nadzoru ustanowione zgodnie z art. 25 decyzji ramowej Rady 2008/977/WSiSW powinny monitorować legalność przetwarzania danych osobowych przez państwa członkowskie na potrzeby ścigania, a krajowe organy nadzoru ustanowione zgodnie z art. 33 decyzji 2009/371/WSiSW powinny monitorować legalność przetwarzania danych osobowych przez Europol.
- (36) „(...) Zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu [...].
- (37) We wniosku ustanowiono rygorystyczne zasady dostępu do systemu wjazdu/wyjazdu i niezbędne gwarancje. Określa się w nim również prawo osób fizycznych do dostępu,

¹² Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

¹³ Decyzja ramowa Rady 2008/977/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych (Dz.U. L 350 z 30.12.2008, s. 60).

¹⁴ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

poprawiania, usuwania i dochodzenia roszczeń, w szczególności prawo do skorzystania ze środka prawnego i nadzoru operacji przetwarzania przez niezależne organy publiczne. Niniejsze rozporządzenie nie narusza zatem praw podstawowych i przestrzega zasad uznanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności prawa do godności (art. 1 Karty); zakazu niewolnictwa i pracy przymusowej (art. 5 Karty); prawa do wolności i bezpieczeństwa osobistego (art. 6 Karty), poszanowania życia prywatnego i rodzinnego (art. 7 Karty), ochrony danych osobowych (art. 8 Karty), prawa do niedyskryminacji (art. 21 Karty), prawa dziecka (art. 24 Karty), prawa osób w podeszłym wieku (art. 25 Karty), prawa osób niepełnosprawnych (art. 26 Karty) oraz prawa do skutecznego środka prawnego (art. 47 Karty).

- (38) Skuteczne monitorowanie stosowania niniejszego rozporządzenia wymaga regularnego dokonywania ocen. Państwa członkowskie powinny określić zasady dotyczące kar mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia i zapewnić ich stosowanie.
- (39) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011¹⁵.
- (40) Państwa członkowskie nie mogą – w wystarczającym stopniu – stworzyć wspólnego systemu wjazdu/wyjazdu i wprowadzić wspólnych zobowiązań, warunków i procedur dotyczących wykorzystywania danych, dlatego, ze względu na skalę i skutki działań, można to większym stopniu osiągnąć na poziomie Unii zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest niezbędne dla osiągnięcia tego celu.
- (41) W następstwie uruchomienia systemu wjazdu/wyjazdu należy zmienić art. 20 ust. 2 konwencji wykonawczej do układu z Schengen, ponieważ jest niezgodny z art. 77 ust. 2 lit. a) i c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, ze względu na fakt, że wspólna polityka wizowa nie może opierać się na istnieniu bądź nieistnieniu dwustronnych umów w sprawie zniesienia wiz zawartych przez państwa członkowskie, a dozwolony okres pobytu obywateli państw trzecich nie powinien zależeć od liczby i treści takich umów dwustronnych. Ponadto system wjazdu/wyjazdu nie może uwzględniać ani obliczać dozwolonej długości pobytu obywateli państw trzecich, objętych systemem bezwizowym, korzystających z takich umów, dlatego umowy te powinny być wyeliminowane.
- (42) Przewidywane koszty systemu wjazdu/wyjazdu są niższe niż budżet przeznaczony na inicjatywę na rzecz inteligentnych granic w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 515/2014¹⁶. W związku z powyższym po przyjęciu niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 5 ust. 5 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 515/2014 Komisja powinna, w drodze aktu delegowanego, ponownie przydzielić kwotę przypisaną obecnie na

¹⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

¹⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 515/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument na rzecz wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz oraz uchylające decyzję nr 574/2007/WE (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 143).

rozwijanie systemów IT wspomagających zarządzanie przepływami migracyjnymi przez granice zewnętrzne.

- (43) Niniejsze rozporządzenie ustanawiające system wjazdu/wyjazdu zastępuje obowiązek stemplowania paszportów obywateli państw trzecich, który jest stosowany przez wszystkie przystępujące państwa członkowskie. Pobytu w państwach członkowskich, które nie stosują jeszcze w pełni z dorobku Schengen zgodnie z odpowiednimi aktami przystąpienia, nie powinny być uwzględniane podczas obliczania okresu dozwolonego pobytu w strefie Schengen. Takie państwa członkowskie powinny rejestrować w systemie wjazdu/wyjazdu pobyt obywateli państw trzecich, ale zautomatyzowany kalkulator systemu nie powinien obliczać czasu takiego pobytu jako części dozwolonego czasu pobytu.
- (44) Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla stosowania dyrektywy 2004/38/WE.
- (45) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje. Ponieważ niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania podejmuje decyzję, w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszego rozporządzenia, czy dokona jego transpozycji do swojego prawa krajowego.
- (46) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, który nie ma zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE¹⁷; Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy zatem w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związane ani go nie stosuje.
- (47) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, który nie ma zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE¹⁸; Irlandia nie uczestniczy zatem w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (48) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej między Radą Unii Europejskiej a Republiką Islandii i Królestwem Norwegii w sprawie włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹⁹, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji Rady 1999/437/WE²⁰.
- (49) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we

¹⁷ Decyzja Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotycząca wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowaniu wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 131, z 1.6.2000, s. 43).

¹⁸ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

¹⁹ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

²⁰ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku²¹ Schengen, który wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE²² i art. 3 decyzji Rady 2008/149/WSiSW²³.

- (50) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku²⁴ Schengen, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE²⁵ i art. 3 decyzji Rady 2011/349/UE²⁶.
- (51) Niniejsze rozporządzenie stanowi akt oparty na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związany w rozumieniu art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r. oraz art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2005 r. i akt. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2011 r.,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ 1

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot

1. Na mocy niniejszego rozporządzenia ustanawia się „system wjazdu/wyjazdu” w celu rejestrowania i przechowywania informacji dotyczących daty, czasu i miejsca wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich przekraczających granice zewnętrzne państw

²¹ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

²² Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

²³ Decyzja Rady 2008/149/WSiSW z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 50).

²⁴ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

²⁵ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

²⁶ Decyzja Rady 2011/349/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się w szczególności do współpracy sądowej w sprawach karnych i współpracy policji (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 1).

członkowskich, w celu obliczania długości ich pobytu oraz generowania ostrzeżeń dla państw członkowskich w przypadku upływu okresu dozwolonego pobytu oraz w celu rejestrowania daty, czasu i miejsca odmowy wjazdu udzielonej obywatelom państw trzecich, którym odmówiono wjazdu na pobyt krótkoterminowy (lub na podstawie wizy objazdowej) oraz organu państwa członkowskiego, który odmówił wjazdu, i przyczyn odmowy.

2. W rozdziale IV niniejszego rozporządzenia określa się również warunki dostępu wyznaczonych organów ścigania państw członkowskich i Europejskiego Urzędu Policji (Europolu) do danych zgromadzonych w systemie wjazdu/wyjazdu w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia dochodzeń w ich sprawie.

Artykuł 2 *Zakres*

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do obywateli państw trzecich, którym zezwolono na pobyt krótkoterminowy (lub na podstawie wizy objazdowej) na terytorium państw członkowskich, podlegających odprawie granicznej zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/399 podczas przekraczania granic zewnętrznych państw członkowskich. W przypadku wjazdu na terytorium państw członkowskich i wyjazdu z ich terytorium niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do obywateli państw trzecich będących członkami rodziny obywatela Unii, do których ma zastosowanie dyrektywa 2004/38/WE, lub członkami rodziny obywatela państwa trzeciego korzystającego z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy prawa Unii, którzy nie posiadają karty pobytu przewidzianej w dyrektywie 2004/38/WE.
2. Niniejsze rozporządzenie ma również zastosowanie do obywateli państw trzecich, którym nie zezwolono na pobyt krótkoterminowy (lub na podstawie wizy objazdowej) na terytorium państw członkowskich zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) 2016/399.
3. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do:
 - a) członków rodziny obywatela Unii, do których ma zastosowanie dyrektywa 2004/38/WE, i którzy posiadają kartę pobytu przewidzianą w tej dyrektywie;
 - b) członków rodziny obywatela państwa trzeciego korzystającego z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy prawa UE, którzy posiadają kartę pobytu, o której mowa w dyrektywie 2004/38/WE;
 - c) posiadaczy dokumentów pobytowych, o których mowa w art. 2 pkt 16 rozporządzenia (UE) 2016/399, innych niż ci wymienieni w lit. a) i b) niniejszego ustępu;
 - d) posiadaczy wiz długoterminowych;
 - e) obywateli Andory, Monako i San Marino;
 - f) osób lub kategorii osób zwolnionych lub korzystających z ułatwień związanych z przekraczaniem granicy, o których mowa w art. 6a ust. 3 lit. d), e) i f) rozporządzenia (UE) 2016/399.

Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do członków rodziny, o których mowa w lit. a) i b) akapit pierwszy, nawet jeżeli nie towarzyszą obywatelowi Unii lub obywatelowi państwa trzeciego korzystającego z prawa do swobodnego przemieszczania się lub nie dołączają do nich.

4. Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące obliczania długości pobytu i generowania ostrzeżeń dla państw członkowskich w przypadku upływu okresu dozwolonego pobytu nie mają zastosowania do obywateli państw trzecich będących członkami rodziny obywatela Unii, do których ma zastosowanie dyrektywa 2004/38/WE, lub członkami rodziny obywatela państwa trzeciego korzystającego z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy prawa Unii, którzy nie posiada karty pobytu przewidzianej w dyrektywie 2004/38/WE.

Artykuł 3 *Definicje*

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:
 - 1) „granice zewnętrzne” oznaczają granice zewnętrzne zgodnie z definicją zawartą w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/399;
 - 2) „organy graniczne” oznaczają właściwe organy, wyznaczone zgodnie z prawem krajowym do przeprowadzania kontroli osób na przejściach granicznych na granicach zewnętrznych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/399;
 - 3) „organy imigracyjne” oznaczają właściwe organy, wyznaczone zgodnie z prawem krajowym do badania przesłanek i podejmowania decyzji dotyczących pobytu obywateli państw trzecich na terytorium państw członkowskich;
 - 4) „organy wizowe” oznaczają właściwe organy, w tym centralne organy wizowe i organy odpowiedzialne za wydawanie wiz na granicy zewnętrznej, które odpowiadają w każdym państwie członkowskim za rozpatrywanie wniosków wizowych, podejmowanie decyzji w ich sprawie lub decyzji o unieważnieniu, cofnięciu lub przedłużeniu wizy;
 - 5) „obywatel państwa trzeciego” oznacza każdą osobę niebędącą obywatelem Unii w rozumieniu art. 20 Traktatu, z wyjątkiem osób, które na mocy umów między Unią lub Unią i jej państwami członkowskimi z jednej strony, a państwami trzecimi z drugiej, korzystają z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego z prawem obywateli Unii;
 - 6) „dokument podróży” oznacza paszport lub inny równoważny dokument, który upoważnia posiadacza do przekraczania granic zewnętrznych i w którym może być umieszczona wiza;
 - 7) „pobyt krótkoterminowy” oznacza pobyt na terytorium państw członkowskich, którego długość nie przekracza 90 dni w okresie 180 dni;
 - 8) „wiza krótkoterminowa” oznacza zezwolenie wydawane przez państwo członkowskie z zamiarem umożliwienia planowanego pobytu na terytorium państw członkowskich, którego długość nie przekracza 90 dni w okresie 180 dni;

- 9) „wiza objazdowa” oznacza zezwolenie wydawane przez państwo członkowskie w celu umożliwienia planowanego pobytu na terytorium co najmniej dwóch państw członkowskich na czas dłuższy niż 90 dni w każdym 180-dniowym okresie, pod warunkiem że wnioskodawca nie zamierza pozostawać dłużej niż 90 dni w każdym 180-dniowym okresie na terytorium tego samego państwa członkowskiego;
- 10) „przewoźnicy” oznaczają każdą osobę fizyczną lub prawną, która z tytułu wykonywanego zawodu zajmuje się przewozem osób;
- 11) „odpowiedzialne państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie, które wprowadziło dane do systemu wjazdu/wyjazdu;
- 12) „weryfikacja” oznacza proces porównywania zestawów danych w celu stwierdzenia autentyczności podawanej tożsamości (kontrola jeden do jednego);
- 13) „identyfikacja” oznacza proces ustalania tożsamości osoby poprzez przeszukiwanie bazy danych w oparciu o wielorakie zestawy danych (kontrola jeden do wielu);
- 14) „dane alfanumeryczne” oznaczają dane wyrażone literami, cyframi, znakami specjalnymi, odstępami i znakami przestankowymi;
- 15) „dane daktyloskopijne” oznaczają dane dotyczące odcisków palca wskazującego, środkowego, serdecznego i małego prawej ręki, o ile występują, w przeciwnym razie lewej ręki, lub obrazu śladu;
- 16) „wizerunek twarzy” oznacza obrazy cyfrowe twarzy o wystarczającej rozdzielczości i jakości, które mają być wykorzystywane podczas zautomatyzowanego porównywania danych biometrycznych;
- 17) „dane biometryczne” oznaczają dane daktyloskopijne i wizerunek twarzy;
- 18) „osoba przekraczająca dozwolony okres pobytu” oznacza obywatela państwa trzeciego, który nie spełnia warunków dotyczących długości pobytu krótkoterminowego na terytorium państw członkowskich lub przestał je spełniać;
- 19) „eu-LISA” oznacza Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości ustanowioną rozporządzeniem (UE) nr 1077/2011;
- 20) „Frontex” oznacza Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Granicach Zewnętrznych Państw Członkowskich Unii Europejskiej utworzoną na mocy rozporządzenia (WE) nr 2007/2004;
- 21) „organ nadzorczy” oznacza organ nadzorczy ustanowiony zgodnie z art. 28 dyrektywy 95/46/WE;
- 22) „krajowy organ nadzoru” w odniesieniu do ścigania oznacza organy nadzorcze ustanowione zgodnie z art. 25 decyzji ramowej Rady 2008/977/WSiSW;
- 23) „krajowy organ nadzorczy” oznacza organy nadzorcze ustanowione zgodnie z art. 33 decyzji 2009/371/WSiSW;

- 24) „dane przechowywane w systemie wjazdu/wyjazdu” oznaczają wszystkie dane przechowywane w systemie centralnym zgodnie z art. 13, 14, 15, 16, 17 i 18;
 - 25) „ściganie” oznacza zapobieganie przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywanie lub prowadzenie w ich sprawie dochodzeń;
 - 26) „przestępstwa terrorystyczne” oznaczają określone w prawie krajowym przestępstwa odpowiadające lub równoważne przestępstwom, o których mowa w art. 1–4 decyzji ramowej 2002/475/WSiSW;
 - 27) „poważne przestępstwa” oznaczają przestępstwa odpowiadające lub równoważne przestępstwom, o których mowa w art. 2 ust. 2 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW, jeżeli zgodnie z prawem krajowym podlegają karze pozbawienia wolności lub środkowi zabezpieczającemu polegającemu na pozbawieniu wolności przez maksymalny okres co najmniej trzech lat.
- 2. Terminy zdefiniowane w art. 2 dyrektywy 95/46/WE mają takie samo znaczenie w niniejszym rozporządzeniu w zakresie, w jakim dane osobowe przetwarzane są przez organy państw członkowskich w celach określonych w art. 5 niniejszego rozporządzenia.
 - 3. Terminy zdefiniowane w art. 2 decyzji ramowej 2008/977/WSiSW mają takie samo znaczenie w niniejszym rozporządzeniu w zakresie, w jakim dane osobowe przetwarzane są przez organy państw członkowskich do celów egzekwowania prawa.

Artykuł 4

Utworzenie systemu wjazdu/wyjazdu

Agencja ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości („eu-LISA”) rozwija system wjazdu/wyjazdu i zapewnia zarządzanie operacyjne tym systemem, m.in. rozwiązania techniczne dotyczące przetwarzania danych biometrycznych, o których mowa w art. 14 ust. 1 lit. f) i art. 15.

Artykuł 5

Przeznaczenie systemu wjazdu/wyjazdu

System wjazdu/wyjazdu poprzez rejestrowanie, przechowywanie i zapewnianie dostępu państwom członkowskim do danych dotyczących daty, czasu i miejsca wjazdu i wyjazdu oraz odmowy wjazdu udzielonej obywatelom państw trzecich na granicach zewnętrznych:

- a) zwiększa skuteczność odpraw granicznych dzięki obliczaniu i monitorowaniu czasu trwania dozwolonego pobytu w momencie wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich, którym zezwolono na pobyt krótkoterminowy (lub na podstawie wizy objazdowej);
- b) pomaga w identyfikacji osób, które nie spełniają warunków wjazdu lub pobytu na terytorium państw członkowskich lub też przestały spełniać te warunki;
- c) umożliwia identyfikowanie i wykrywanie osób nadmiernie przedłużających pobyt (także w obrębie terytorium) oraz umożliwia właściwym organom krajowym państw członkowskich na podejmowanie odpowiednich działań, m.in. zwiększanie możliwości powrotów;

- d) umożliwia elektroniczne sprawdzanie odmowy wjazdu w systemie wjazdu/wyjazdu;
- e) zwalnia personel odpowiedzialny za kontrolę graniczną z obowiązku przeprowadzania kontroli, którą można zautomatyzować, oraz umożliwia większą koncentrację na ocenie obywateli państw trzecich;
- f) zapewnia konsułatom dostęp do informacji dotyczących korzystania zgodnie z prawem z wcześniejszych wiz;
- g) przekazuje informacje obywatelom państw trzecich o długości ich dozwolonego pobytu;
- h) gromadzi dane statystyczne dotyczące wjazdów i wyjazdów, odmowy wjazdu i przedłużonych pobytów obywateli państw trzecich na potrzeby udoskonalenia oceny ryzyka przedłużania pobytów oraz wspierania kształtowania polityki migracyjnej UE opartej na dowodach;
- i) umożliwia zwalczanie oszustw dotyczących tożsamości;
- j) przyczynia się do zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia dochodzeń w ich sprawie;
- k) umożliwia identyfikację i zatrzymanie terrorysty, podejrzanych o popełnienie przestępstwa, a także ofiar przekraczających granice zewnętrzne;
- l) umożliwia generowanie informacji dotyczących historii podróży terrorystów, podejrzanych o popełnienie przestępstwa oraz ofiar na potrzeby dochodzeń związanych z terroryzmem lub poważną przestępczością.

Artykuł 6

Struktura techniczna systemu wjazdu/wyjazdu

1. System wjazdu/wyjazdu składa się z:
 - a) systemu centralnego;
 - b) jednolitego interfejsu krajowego w każdym państwie członkowskim, opartego na wspólnych specyfikacjach technicznych i identycznego dla wszystkich państw członkowskich, który umożliwia łączenie systemu centralnego z krajową infrastrukturą graniczną w państwach członkowskich;
 - c) bezpiecznego kanału komunikacyjnego między centralnym systemem wjazdu/wyjazdu a centralnym systemem VIS;
 - d) infrastruktury łączności między systemem centralnym a jednolitymi interfejsami krajowymi.
2. Centralny system wjazdu/wyjazdu jest obsługiwany przez eu-LISA w jej dwóch obiektach technicznych. Zapewnia on funkcje określone w niniejszym rozporządzeniu zgodnie z warunkami dostępności, jakości i szybkości na mocy art. 34 ust. 3.

3. Bez uszczerbku dla decyzji Komisji 2008/602/WE²⁷, niektóre sprzęty i oprogramowanie komputerowe infrastruktury łączności systemu wjazdu/wyjazdu są wspólne z infrastrukturą łączności VIS, o którym mowa w art. 1 ust. 2 decyzji 2004/512/WE. Oprócz istniejącej prywatnej sieci wirtualnej VIS ustanawia się oddzielną prywatną sieć wirtualną poświęconą systemowi wjazdu/wyjazdu w celu zapewnienia logicznego rozdzielenia danych przechowywanych w VIS i systemie wjazdu/wyjazdu.

Artykuł 7
Interoperacyjność z VIS

1. eu-LISA ustanawia bezpieczny kanał komunikacyjny między centralnym systemem wjazdu/wyjazdu a centralnym systemem VIS w celu umożliwienia interoperacyjności między systemem wjazdu/wyjazdu a VIS. Bezpośrednie wgląd do danych przechowywanych w obu systemach jest możliwy tylko wtedy, gdy został przewidziany zarówno w niniejszym rozporządzeniu, jak i rozporządzeniu (WE) nr 767/2008.
2. Wymóg interoperacyjności umożliwia organom granicznym korzystającym z systemu wjazdu/wyjazdu wgląd do VIS z poziomu systemu wjazdu/wyjazdu w celu:
 - a) pobierania i importowania danych wizowych bezpośrednio z VIS w celu utworzenia lub zaktualizowania rejestru indywidualnego posiadacza wizy w systemie wjazdu/wyjazdu zgodnie z art. 13, 14 i 16 niniejszego rozporządzenia i art. 18a rozporządzenia (WE) nr 767/2008;
 - b) pobierania i importowania danych wizowych bezpośrednio z VIS w celu zaktualizowania systemu wjazdu/wyjazdu w przypadku unieważnienia, cofnięcia lub przedłużenia wizy zgodnie z art. 17 niniejszego rozporządzenia i art. 13, 14 i 18a rozporządzenia (WE) nr 767/2008;
 - c) zweryfikowania autentyczności i ważności wizy lub sprawdzenia, czy warunki wjazdu na terytorium państw członkowskich zgodnie z art. 6 rozporządzenia (UE) 2016/399 zostały spełnione na mocy art. 21 niniejszego rozporządzenia i art. 18 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 767/2008;
 - d) sprawdzenia na granicach zewnętrznych, czy obywatel państwa trzeciego zwolniony z obowiązku wizowego był wcześniej zarejestrowany w VIS zgodnie z art. 21 niniejszego rozporządzenia i art. 19a rozporządzenia (WE) nr 767/2008;
 - e) kontrolowania na granicach zewnętrznych tożsamości posiadacza wizy z odciskami palców z VIS zgodnie z art. 21 niniejszego rozporządzenia i art. 18 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 767/2008, w przypadku gdy nie można zweryfikować tożsamości posiadacza wizy w systemie wjazdu/wyjazdu.
3. Wymóg interoperacyjności umożliwia organom wizowym korzystającym z VIS wgląd do systemu wjazdu/wyjazdu z poziomu VIS w celu:

²⁷ Decyzja Komisji 2008/602/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca architekturę fizyczną i wymogi dotyczące interfejsów krajowych oraz infrastruktury łączności między Centralnym Wizowym Systemem Informacyjnym (VIS) i interfejsami krajowymi w fazie rozwoju (Dz.U. L 194 z 23.7.2008, s. 3).

- a) rozpatrywania wniosków wizowych i podjęcia decyzji związanych z tymi wnioskami zgodnie z art. 22 niniejszego rozporządzenia i art. 15 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 767/2008;
- b) zaktualizowania danych wizowych w systemie wjazdu/wyjazdu, w przypadku unieważnienia, cofnięcia lub przedłużenia wizy zgodnie z art. 17 niniejszego rozporządzenia i art. 13 i 14 rozporządzenia (WE) nr 767/2008.

Artykuł 8

Dostęp do systemu wjazdu/wyjazdu w celu wprowadzania, zmieniania, usuwania i przeglądania danych

1. Dostęp do systemu wjazdu/wyjazdu w celu wprowadzania, zmieniania, usuwania i przeglądania danych, o których mowa w art. 13, 14, 15, 16, 17 i 18 jest zarezerwowany wyłącznie dla należycie upoważnionego personelu organów każdego państwa członkowskiego, które są właściwe do realizowania celów określonych w art. 21–32. Dostęp jest ograniczony w zakresie, w jakim jest to niezbędne do wykonania zadań zgodnie z tym celem, i proporcjonalny do wytyczonych celów.
2. Każde państwo członkowskie wyznacza właściwe organy krajowe, w tym organy graniczne, wizowe oraz imigracyjne. Należycie upoważniony personel ma dostęp do systemu wjazdu/wyjazdu pozwalający wprowadzać, zmieniać, usuwać lub przeglądać dane. Każde państwo członkowskie niezwłocznie przekazuje eu-LISA wykaz tych organów. W wykazie określa się do jakich celów każdy z tych organów może mieć dostęp do danych przechowywanych w systemie wjazdu/wyjazdu.

W terminie trzech miesięcy od uruchomienia systemu wjazdu/wyjazdu zgodnie z art. 60 publikuje się skonsolidowany wykaz tych organów w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. W przypadku wprowadzenia zmian w wykazie eu-LISA publikuje każdego roku zaktualizowany skonsolidowany wykaz.

Artykuł 9

Zasady ogólne

1. Każdy właściwy organ uprawniony do dostępu do systemu wjazdu/wyjazdu zapewnia wykorzystanie systemu wjazdu/wyjazdu w zakresie koniecznym, odpowiednim i proporcjonalnym.
2. Każdy właściwy organ zapewnia, aby w trakcie korzystania z systemu wjazdu/wyjazdu nie dyskryminowano obywateli państw trzecich ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną, oraz zapewnia pełne poszanowanie godności ludzkiej i integralności osoby. Szczególną uwagę poświęca się szczególnej sytuacji dzieci, osób starszych i niepełnosprawnych. Dobro dziecka jest kwestią nadrzędną, w szczególności gdy chodzi o zatrzymywanie danych dotyczących dzieci.

Artykuł 10

Automatyczny kalkulator i obowiązek informowania obywateli państw trzecich o pozostałych dniach dozwolonego pobytu

1. System wjazdu/wyjazdu zawiera automatyczny kalkulator, który wskazuje maksymalny dozwolony okres pobytu zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/399 w odniesieniu do obywateli państw trzecich zarejestrowanych w systemie wjazdu/wyjazdu, którym udzielono pozwolenia na pobyt krótkoterminowy (lub na podstawie wizy objazdowej).

Kalkulator nie ma zastosowania do obywateli państw trzecich będących członkami rodziny obywatela Unii, do których ma zastosowanie dyrektywa 2004/38/WE, lub członkami rodziny obywatela państwa trzeciego korzystającego z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy prawa Unii, którzy nie posiadają karty pobytu przewidzianej w dyrektywie 2004/38/WE.

2. Automatyczny kalkulator służy do:
 - a) informowania właściwych organów o dozwolonym okresie pobytu przy wjeździe i wcześniejszego wykorzystania liczby dozwolonych wjazdów na podstawie wizy uprawniającej do jednorazowego lub dwukrotnego wjazdu;
 - b) identyfikacji przy wyjeździe obywateli państw trzecich, którzy przekroczyli dozwolony okres pobytu.
3. Organy graniczne informują obywatela państwa trzeciego o maksymalnej liczbie dni dozwolonego pobytu – uwzględniając liczbę wjazdów i długość pobytu – do jakiego uprawnia wiza (lub wiza objazdowa), zgodnie z art. 8 ust. 9 rozporządzenia (UE) 2016/399.
4. Pobyty w tych państwach członkowskich, które nie korzystają jeszcze w pełni z dorobku Schengen zgodnie z odpowiednimi aktami przystąpienia, nie są uwzględniane podczas obliczania okresu dozwolonego pobytu w strefie Schengen. Przedmiotowe państwa członkowskie rejestrują pobyty obywateli państw trzecich w systemie wjazdu/wyjazdu. Za pomocą automatycznego kalkulatora w systemie nie można jednak obliczyć pobytów w państwach członkowskich, które nie korzystają jeszcze w pełni z dorobku Schengen, w ramach dozwolonego okresu pobytu.

Artykuł 11

Mechanizm informacyjny

1. System wjazdu/wyjazdu obejmuje mechanizm, który niezwłocznie po dniu upływu dozwolonego czasu pobytu automatycznie identyfikuje wpisy dotyczące wjazdu/wyjazdu niezawierające danych dotyczących wyjazdu, oraz identyfikuje wpisy, w odniesieniu do których przekroczone maksymalny czas pobytu.
2. Generowany przez system wykaz zawierający dane, o których mowa w art. 14 i 15, dotyczące wszystkich zidentyfikowanych osób przekraczających dozwolony okres pobytu, jest dostępny dla wyznaczonych właściwych organów krajowych.

Artykuł 12

Usługa sieciowa

1. Aby umożliwić obywatelom państw trzecich weryfikację pozostałego dozwolonego czasu pobytu w dowolnym momencie, bezpieczny dostęp internetowy do usługi sieciowej obsługiwanej przez eu-LISA w jej dwóch obiektach technicznych umożliwia tym obywatelom państw trzecich przekazanie danych wymaganych zgodnie z art. 14 ust. 1 lit. b) wraz z planowanymi datami wjazdu i wyjazdu. Na tej podstawie usługa sieciowa dostarcza im odpowiedź PRAWIDŁOWO/NIEPRAWIDŁOWO. W ramach usługi sieciowej wykorzystywana jest oddzielna baza danych tylko do odczytu, która jest aktualizowana codziennie poprzez jednokierunkowe pobieranie minimalnego niezbędnego podzbioru danych przechowywanych w systemie wjazdu/wyjazdu.
2. Przewoźnicy mogą korzystać z bezpiecznego dostępu internetowego do usługi sieciowej, o której mowa w ust. 1, w celu zweryfikowania, czy obywatele państw trzecich posiadający wizę uprawniającą do jednorazowego lub dwukrotnego wjazdu skorzystali już z tej wizy. Przewoźnik dostarcza dane wymienione w art. 14 ust. 1 lit. d). Na tej podstawie usługa sieciowa umożliwia przewoźnikom uzyskanie odpowiedzi PRAWIDŁOWO/NIEPRAWIDŁOWO. Przewoźnicy mogą przechowywać wysłane informacje i otrzymaną odpowiedź.
3. Szczegółowe zasady dotyczące warunków działania usługi sieciowej i zasady dotyczące ochrony i bezpieczeństwa danych mające zastosowanie do usługi sieciowej przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 61 ust. 2.

ROZDZIAŁ II

Wprowadzanie oraz wykorzystywanie danych przez organy graniczne

Artykuł 13

Procedury wprowadzania danych do system wjazdu/wyjazdu

1. Zgodnie z art. 21 organy graniczne sprawdzają, czy w systemie wjazdu/wyjazdu utworzony został wcześniej rejestr indywidualny dotyczący danego obywatela państwa trzeciego oraz jego tożsamości. Jeżeli obywatel państwa trzeciego korzysta z systemu samoobsługi w celu wstępnego zarejestrowania danych lub dokonania odprawy granicznej [czy nie należy zdefiniować tego systemu samoobsługi lub wyjaśnić jego działanie?], weryfikację można prowadzić za pośrednictwem systemu samoobsługi.
2. Jeżeli utworzono już rejestr indywidualny, organ graniczny, w stosownych przypadkach, aktualizuje dane zawarte w rejestrze indywidualnym, wprowadza wpis dotyczący wjazdu/wyjazdu dla każdego wjazdu i wyjazdu zgodnie z art. 14 i 15 lub, w stosownych przypadkach, wpis dotyczący odmowy wjazdu zgodnie z art. 16. Wpis ten zostaje powiązany z rejestrem indywidualnym obywatela państwa trzeciego. W stosownych przypadkach dane, o których mowa w art. 17 ust. 1, dodaje się do rejestru indywidualnego, a dane, o których mowa w art. 17 ust. 3 i 4, dodaje się do wpisu dotyczącego wjazdu/wyjazdu danego obywatela państwa trzeciego. Do rejestru indywidualnego obywatela państwa trzeciego dodaje się różne dokumenty podróży i tożsamości wykorzystywane zgodnie z prawem przez tego obywatela. Jeżeli rejestr indywidualny został wcześniej zarejestrowany, a obywatel państwa trzeciego przedstawił dokument podróży różniący się od wcześniej zarejestrowanego, w przypadku gdy wizerunek twarzy zapisany na chipie nowego dokumentu podróży można pobrać drogą elektroniczną, aktualizuje się również dane, o których mowa w art. 14 ust. 1 lit. f).

3. Jeżeli konieczne jest utworzenie lub zaktualizowanie rejestru indywidualnego dotyczącego posiadacza wizy, organy graniczne mogą pobrać i importować dane, o których mowa w art. 14 ust. 1 lit. d), e) i g) bezpośrednio z VIS, zgodnie z art. 18a rozporządzenia (WE) nr 767/2008.
4. W przypadku braku wcześniejszej rejestracji obywatela państwa trzeciego w systemie wjazdu/wyjazdu, organ graniczny tworzy rejestr indywidualny tej osoby, w stosownych przypadkach wpisując dane, o których mowa w art. 14, 15 i 16.
5. Jeżeli obywatel państwa trzeciego korzysta z systemu samoobsługi w celu wstępnej rejestracji danych, zastosowanie ma art. 8c rozporządzenia (UE) 2016/399. W takim przypadku obywatel państwa trzeciego może wstępnie wprowadzić dane do rejestru indywidualnego lub, w stosownych przypadkach, dane, które wymagają aktualizacji. Funkcjonariusz straży granicznej potwierdza te dane, gdy wydana zostanie decyzja o zezwoleniu na wjazd lub odmowie wjazdu zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/399. Weryfikację, o której mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, prowadzi się za pośrednictwem systemu samoobsługi. Dane wymienione w art. 14 ust. 1 lit. d), e) i g) można pobrać i zaimportować bezpośrednio z VIS.
6. Jeżeli obywatel państwa trzeciego korzysta z systemu samoobsługi w celu przeprowadzenia odprawy granicznej, zastosowanie ma art. 8d rozporządzenia (UE) 2016/399. Weryfikację, o której mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, prowadzi się za pośrednictwem systemu samoobsługi.
7. Jeżeli obywatel państwa trzeciego korzysta z bramki elektronicznej, aby przekroczyć granicę zewnętrzną, zastosowanie ma art. 8d rozporządzenia (UE) 2016/399. W takim przypadku za pośrednictwem bramki elektronicznej dokonuje się odpowiedniego zarejestrowania wpisu dotyczącego wjazdu/wyjazdu i przypisuje się go do rejestru indywidualnego danej osoby.
8. W przypadku gdy konieczne jest utworzenie rejestru indywidualnego lub zaktualizowanie wizerunku twarzy, o którym mowa w art. 14 ust. 1 lit. f), wizerunek twarzy można pobrać drogą elektroniczną z elektronicznych dokumentów podróży odczytywanych maszynowo (eMRTD) i dołączyć do rejestru indywidualnego, jeżeli w toku weryfikacji stwierdzono, że wizerunek twarzy zapisany na chipie dokumentu podróży odczytywanego maszynowo odpowiada pobranemu wizerunkowi twarzy danego obywatela państwa trzeciego.

Artykuł 14

Dane osobowe posiadaczy wiz

1. Organ graniczny tworzy rejestr indywidualny obywatela państwa trzeciego posiadającego wizę, wpisując następujące dane:
 - a) nazwisko; imię/imiona (imiona nadane); data urodzenia; obywatelstwo lub obywatelstwa; płeć;
 - b) rodzaj, numer dokumentu lub dokumentów podróży i trzyliterowy kod państwa wydającego dokument lub dokumenty podróży;
 - c) datę wygaśnięcia ważności dokumentu lub dokumentów podróży;
 - d) numer naklejki wizowej na pobyt krótkoterminowy, w tym trzyliterowy kod wydającego państwa członkowskiego, rodzaj wizy, datę zakończenia

maksymalnego okresu pobytu, do jakiego uprawnia wiza, wymagającą aktualizowania przy każdym wjeździe, oraz datę wygaśnięcia ważności wizen, jeżeli dotyczy;

- e) przy pierwszym wjeździe na podstawie wizen krótkoterminowej – liczbę wjazdów i dozwolony okres pobytu, jak wskazano na naklejce wizowej;
 - f) wizerunek twarzy, w miarę możliwości pobrany drogą elektroniczną z elektronicznych dokumentów podróży odczytywanych maszynowo, a gdy nie jest to możliwe, wykonany „na żywo”;
 - g) numer naklejki wizowej w przypadku wizen objazdowej, rodzaj wizen oraz datę wygaśnięcia ważności wizen, jeżeli dotyczy.
2. Przy każdym wjeździe obywatela państwa trzeciego posiadającego wizę we wpisie dotyczącym wjazdu/wyjazdu wpisuje się poniższe dane. Wpis ten jest powiązany z rejestrem indywidualnym tego obywatela państwa trzeciego indywidualnym numerem referencyjnym wygenerowanym przez system wjazdu/wyjazdu w momencie powstania rejestru indywidualnego:
- a) datę i godzinę wjazdu;
 - b) przejście graniczne i organ, który wydał zezwolenie na wjazd;
3. W momencie wyjazdu do wpisu dotyczącego wjazdu/wyjazdu powiązanego z rejestrem indywidualnym obywatela państwa trzeciego, który posiada wizę, wprowadza się następujące dane:
- a) datę i godzinę wyjazdu;
 - b) przejście graniczne wyjazdu.
4. Jeżeli niezwłocznie po dniu upływu dozwolonego czasu pobytu nie są dostępne żadne dane dotyczące wyjazdu, system oznacza wpisy dotyczące wjazdu/wyjazdu znakiem lub flagą, a dane dotyczące obywatela państwa trzeciego posiadającego wizę, którego uznano za osobę przekraczającą dozwolony okres pobytu, wprowadza się do wykazu, o którym mowa w art. 11.
5. Aby utworzyć rejestr indywidualny obywatela państwa trzeciego posiadającego wizę, organ graniczny może pobrać i zaimportować dane, o których mowa w ust. 1 lit. d), e) i g) bezpośrednio z VIS, zgodnie z art. 18a rozporządzenia (WE) nr 767/2008.

Artykuł 15

Dane osobowe obywateli państw trzecich zwolnionych z obowiązku wizowego

1. W odniesieniu do obywateli państw trzecich zwolnionych z obowiązku wizowego organ graniczny wprowadza do ich rejestrów indywidualnych dane przewidziane w art. 14 ust. 1 lit. a), b), c) i f). Ponadto organ graniczny wprowadza do rejestru indywidualnego odciski czterech palców prawej ręki, wskazującego, środkowego, serdecznego i małego, a gdy nie jest to możliwe, tych samych palców lewej ręki, zgodnie ze specyfikacjami dotyczącymi rozdzielczości i korzystania z odcisków palców przyjętymi przez Komisję zgodnie z art. 61 ust. 2. Do obywateli państw trzecich zwolnionych z obowiązku wizowego mają zastosowanie przepisy art. 14 ust. 2 i ust. 4.

2. Dzieci poniżej 12 roku życia są zwolnione z obowiązku składania odcisków palców ze względów prawnych.
3. Osoby, od których pobranie ich odcisków palców jest fizycznie niemożliwe, są zwolnione z obowiązku składania odcisków palców z przyczyn faktycznych.

Jeżeli jednak niemożność pobrania odcisków palców jest tymczasowa, od danej osoby należy pobrać odciski palców przy kolejnym wjeździe. Organy graniczne mają prawo zażądać dalszych wyjaśnień w związku z tymczasową niemożnością złożenia odcisków palców.

Państwa członkowskie zapewniają wprowadzenie odpowiednich procedur gwarantujących poszanowanie godności osoby w sytuacji, gdy wystąpią problemy z pobraniem odcisków palców.

4. W przypadku, gdy dana osoba jest zwolniona z obowiązku pobrania odcisków palców z przyczyn prawnych lub faktycznych zgodnie z ust. 2 lub 3, w odnośne pole przeznaczone na te dane wpisuje się „nie dotyczy”. System umożliwia dokonanie rozróżnienia między sytuacją, w której pobranie odcisków palców nie jest wymagane z przyczyn prawnych, a przypadkami, w których nie mogą one być pobrane z przyczyn faktycznych.

Artykuł 16

Dane osobowe obywateli państw trzecich, którym odmówiono wjazdu

1. Jeżeli zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) 2016/399 i jego załącznikiem V organ graniczny wydał decyzję o odmowie wjazdu obywatelowi państwa trzeciego, o którym mowa w art. 2 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, na terytorium państw członkowskich, oraz jeżeli w systemie wjazdu/wyjazdu nie zarejestrowano wcześniej rejestru indywidualnego tego obywatela państwa trzeciego, organ graniczny tworzy rejestr indywidualny tej osoby, do którego wprowadza dane wymagane zgodnie z art. 14 ust. 1 w przypadku obywateli państw trzecich posiadających wizę i dane wymagane zgodnie z art. 15 ust. 1 w przypadku obywateli państw trzecich zwolnionych z obowiązku wizowego.
2. Aby utworzyć rejestr indywidualny obywatela państwa trzeciego posiadającego wizę, właściwy organ graniczny może pobrać i zaimportować dane przewidziane w art. 14 ust. 1 lit. d), e) i g) bezpośrednio z VIS do systemu wjazdu/wyjazdu, zgodnie z art. 18a rozporządzenia (WE) nr 767/2008.
3. W odniesieniu do zarówno obywateli państw trzecich posiadających wizę jak i zwolnionych z obowiązku wizowego w oddzielnym wpisie dotyczącym odmowy wjazdu wprowadza się następujące dane:
 - a) datę i godzinę odmowy wjazdu,
 - b) przejście graniczne,
 - c) organ, który odmówił wydania wizy,
 - d) litery odpowiadające powodowi (powodom) odmowy wjazdu zgodnie z częścią B załącznika V do rozporządzenia (UE) 2016/399.
4. W przypadku gdy w systemie wjazdu/wyjazdu istnieje już rejestr indywidualny należy dodać do niego dane, o których mowa w ust. 2.

Artykuł 17

Dane dodawane w przypadku cofnięcia, unieważnienia lub przedłużenia zezwolenia na pobyt

1. Jeżeli wydano decyzję o cofnięciu lub unieważnieniu zezwolenia na pobyt lub wize lub o przedłużeniu okresu dozwolonego pobytu lub okresu ważności wize, właściwy organ, który podjął decyzję, dodaje następujące dane do rejestru indywidualnego:
 - a) informację o statusie wskazującą, że cofnięto lub unieważniono zezwolenie na pobyt lub wizę lub że przedłużono okres dozwolonego pobytu lub okres ważności wize;
 - b) dane organu, który cofnął lub unieważnił zezwolenie na pobyt lub wizę lub przedłużył okres dozwolonego pobytu lub okres ważności wize;
 - c) miejsce i datę wydania decyzji o cofnięciu lub unieważnieniu zezwolenia na pobyt lub wize lub o przedłużeniu okresu dozwolonego pobytu lub okresu ważności wize;
 - d) nowy numer naklejki wizowej, w tym trzyliterowy kod państwa wydającego;
 - e) okres, na jaki dozwolony czas pobytu został przedłużony;
 - f) nowa data wygaśnięcia okresu ważności zezwolenia na pobyt lub wize.
2. Jeżeli wydano decyzję o unieważnieniu, cofnięciu lub przedłużeniu wize, organ wizowy, który wydał tę decyzję, niezwłocznie pobiera i importuje dane, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, z VIS bezpośrednio do systemu wjazdu/wyjazdu zgodnie z art. 13 i 14 rozporządzenia (WE) nr 767/2008.
3. Wpis dotyczący wjazdu/wyjazdu wskazuje podstawę (podstawy) cofnięcia zezwolenia na pobyt, którą jest:
 - a) podstawa wydalenia danej osoby;
 - b) każda inna decyzja wydana przez właściwe organy państwa członkowskiego zgodnie z przepisami krajowymi, skutkująca wydaleniem lub wyjazdem obywatela państwa trzeciego, który nie spełnia warunków wjazdu lub pobytu na terytorium państw członkowskich lub przestał je spełniać.
4. Wpis dotyczący wjazdu/wyjazdu wskazuje podstawy przedłużenia okresu dozwolonego pobytu.
5. Jeżeli dana osoba wyjechała lub została wydalona z terytorium państw członkowskich na podstawie decyzji, o której mowa w ust. 3, właściwy organ wpisuje dane zgodnie z art. 13 ust. 2 do wpisu dotyczącego wjazdu/wyjazdu związanego z danym wjazdem.

Artykuł 18

Dane, które należy dodać w przypadku obalenia domniemania, że obywatel państwa trzeciego nie spełnia warunków dotyczących czasu trwania pobytu zgodnie z art. 12 rozporządzenia (UE) 2016/399

Bez uszczerbku dla art. 20, jeżeli obywatel państwa trzeciego przebywający na terytorium państwa członkowskiego nie jest zarejestrowany w systemie wjazdu/wyjazdu lub wpis dotyczący wjazdu/wyjazdu nie zawiera daty wyjazdu po upływie okresu dozwolonego pobytu, właściwe organy mogą domniemywać, że obywatel państwa trzeciego nie spełnia warunków związanych z okresem pobytu na terytorium państw członkowskich lub przestał te warunki spełniać.

W takim przypadku zastosowanie ma art. 12 rozporządzenia (UE) 2016/399, przy czym jeżeli to domniemanie zostanie obalone dowodem na to, że dany obywatel państwa trzeciego spełnił warunki dotyczące pobytu krótkoterminowego, właściwe organy tworzą, w razie potrzeby, rejestr indywidualny tego obywatela państwa trzeciego w systemie wjazdu/wyjazdu lub aktualizują ostatni wpis dotyczący wjazdu/wyjazdu poprzez wprowadzenie brakujących danych zgodnie z art. 14–15 lub usuwają istniejący rejestr indywidualny, gdy zastosowanie ma art. 32.

Artykuł 19

Procedury rezerwowe w przypadku braku technicznej możliwości wprowadzenia danych lub awarii systemu wjazdu/wyjazdu

W przypadku braku technicznej możliwości wprowadzenia danych do systemu centralnego lub w przypadku awarii tego systemu dane, o których mowa w art. 14, 15, 16, 17 i 18, przechowuje się tymczasowo w jednolitym interfejsie krajowym, jak przewidziano w art. 6. Jeżeli nie jest to możliwe, dane tymczasowo przechowuje się w systemie lokalnym. W obu przypadkach dane wprowadza się do centralnego systemu wjazdu/wyjazdu, gdy tylko rozwiązany zostanie problem braku technicznej możliwości lub zostanie usunięta awaria. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie środki i zapewniają wymaganą infrastrukturę, sprzęt i zasoby w celu zapewnienia, aby lokalny system przechowywania tymczasowego był dostępny w dowolnym czasie i na dowolnym przejściu granicznym.

Artykuł 20

Okres przejściowy i środki przejściowe

1. Przez okres sześciu miesięcy od uruchomienia systemu wjazdu/wyjazdu w celu skontrolowania przy wjeździe, czy dany obywatel państwa trzeciego nie przekroczył liczby wjazdów dozwolonych na podstawie wizy uprawniającej do jednorazowego lub dwukrotnego wjazdu oraz w celu skontrolowania przy wjeździe i wyjeździe, czy obywatele państw trzecich wjeżdżający na pobyt krótkoterminowy nie przekroczyli długości maksymalnego okresu dozwolonego pobytu, właściwe organy graniczne uwzględniają pobyty na terytoriach państw członkowskich w ciągu 180-dniowego okresu poprzedzającego wjazd lub wyjazd poprzez sprawdzenie stempli w dokumentach podróży oprócz danych dotyczących wjazdu/wyjazdu zarejestrowanych w systemie wjazdu/wyjazdu.
2. Jeżeli obywatel państwa trzeciego wjechał na terytorium państw członkowskich i nie opuścił go przed uruchomieniem systemu wjazdu/wyjazdu, tworzy się rejestr indywidualny i wprowadza datę wjazdu zgodnie ze stemplem w paszporcie do wpisu dotyczącego wjazdu/wyjazdu zgodnie z art. 14 ust. 2 w momencie wyjazdu obywatela państwa trzeciego. Zasada ta nie ogranicza się do okresu sześciu miesięcy po uruchomieniu

systemu wjazdu/wyjazdu, o którym mowa w ust. 1. W przypadku rozbieżności między stemplem wjazdowym a datą zarejestrowaną w systemie wjazdu/wyjazdu, rozstrzygająca jest data na stemple.

Artykuł 21

Wykorzystywanie danych w celu weryfikacji na granicach zewnętrznych

1. Organy graniczne mają dostęp do systemu wjazdu/wyjazdu w celu weryfikacji tożsamości i wcześniejszej rejestracji obywatela państwa trzeciego, na potrzeby aktualizacji danych zarejestrowanych w systemie wjazdu/wyjazdu oraz wglądu do danych w zakresie, w jakim dane te są niezbędne do wykonywania zadań związanych z kontrolą graniczną.
2. Zgodnie z ust. 1 organy graniczne mają dostęp do wyszukiwania informacji według danych, o których mowa w art. 14 ust. 1 lit. a), b) i c).

Ponadto w odniesieniu do obywateli państw trzecich, którzy podlegają obowiązkowi wizowemu, jeżeli chodzi o przekraczanie granic zewnętrznych, organy graniczne mogą wyszukiwać informacje w VIS bezpośrednio z poziomu systemu wjazdu/wyjazdu, używając tych samych danych alfanumerycznych do celów wglądu do VIS na potrzeby kontroli na granicach zewnętrznych, zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE) nr 767/2008.

Jeżeli wyszukiwanie z wykorzystaniem tych danych w systemie wjazdu/wyjazdu wskazuje, że dane dotyczące obywatela państwa trzeciego są zarejestrowane w systemie wjazdu/wyjazdu, organy graniczne porównują pobrany wizerunek twarzy obywatela państwa trzeciego z wizerunkiem twarzy, o którym mowa w art. 14 ust. 1 lit. f). Jeżeli na przejściu granicznym nie jest dostępna technologia na potrzeby wykorzystania pobranego wizerunku twarzy, organy graniczne przystępują do weryfikacji odcisków palców obywateli państw trzecich zwolnionych z obowiązku wizowego w systemie wjazdu/wyjazdu oraz odcisków palców obywateli państw trzecich posiadających wizy bezpośrednio w VIS, zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) nr 767/2008. Do celów porównania odcisków palców z danymi przechowywanymi w VIS dotyczącymi posiadaczy wiz organy graniczne mogą rozpocząć wyszukiwanie informacji w VIS bezpośrednio z poziomu systemu wjazdu/wyjazdu, jak przewidziano w art. 18 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 767/2008.

Jeżeli weryfikacja pobranego wizerunku twarzy się nie powiedzie, należy dokonać weryfikacji z użyciem odcisków palców i odwrotnie.

3. Jeżeli w wyniku wyszukiwania w oparciu o dane określone w ust. 2 okaże się, że dane dotyczące obywatela państwa trzeciego są zarejestrowane w systemie wjazdu/wyjazdu, właściwy organ uzyska dostęp do rejestru indywidualnego tego obywatela państwa trzeciego oraz powiązanych z nim wpisów dotyczących wjazdu/wyjazdu.
4. Jeżeli po przeprowadzeniu wyszukiwania informacji w oparciu o dane alfanumeryczne określone w ust. 2 okaże się, że dane dotyczące obywatela państwa trzeciego nie są zarejestrowane w systemie wjazdu/wyjazdu, jeżeli nie powiedzie się weryfikacja obywatela państwa trzeciego zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu lub jeżeli istnieją wątpliwości co do tożsamości obywatela państwa trzeciego, organy graniczne uzyskają dostęp do danych na potrzeby identyfikacji, zgodnie z art. 25.

Ponadto zastosowanie mają następujące przepisy:

- a) w odniesieniu do obywateli państw trzecich, którzy podlegają obowiązkowi wizowemu podczas przekraczania granic zewnętrznych, jeżeli po przeprowadzeniu wyszukiwania w VIS w oparciu o dane, o których mowa w art. 18 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 767/2008, okaże się, że dany obywatel państwa trzeciego jest zarejestrowany w VIS, porównanie odcisków palców z informacjami przechowywanymi w VIS przeprowadza się zgodnie z art. 18 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 767/2008. W tym celu właściwy organ może wyszukiwać informacje w systemie wjazdu/wyjazdu poprzez VIS, co przewiduje się w art. 18 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 767/2008. W sytuacji, gdy weryfikacja danej osoby zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu nie powiedzie się, organy graniczne uzyskują dostęp do danych przechowywanych w VIS do celów identyfikacji zgodnie z art. 20 rozporządzenia (WE) nr 767/2008;
 - b) w odniesieniu do obywateli państw trzecich, którzy nie podlegają obowiązkowi wizowemu podczas przekraczania granic zewnętrznych i których nie można odszukać w systemie wjazdu/wyjazdu, oprócz identyfikacji przeprowadzonej zgodnie z art. 25 przeglądane są informacje przechowywane w VIS zgodnie z art. 19a rozporządzenia (WE) nr 767/2008. Właściwy organ może wyszukiwać informacje w systemie wjazdu/wyjazdu poprzez VIS, co przewiduje art. 19a rozporządzenia (WE) nr 767/2008.”.
5. W odniesieniu do obywateli państw trzecich, których dane są już zarejestrowane w systemie wjazdu/wyjazdu, ale których rejestr indywidualny w systemie wjazdu/wyjazdu został utworzony przez państwo członkowskie, w którym nie obowiązuje rozporządzenie (WE) nr 767/2008 zgodnie z jego aktem przystąpienia, organy graniczne mają wgląd do VIS zgodnie z ust. 4 lit. a) lub b) niniejszego artykułu, gdy obywatel państwa trzeciego zamierza przekroczyć granice zewnętrzne państwa członkowskiego, w którym obowiązuje rozporządzenie (WE) nr 767/2008, po raz pierwszy od utworzenia rejestru indywidualnego.

ROZDZIAŁ III

Wprowadzanie danych i korzystanie z systemu wjazdu/wyjazdu przez inne organy

Artykuł 22

Korzystanie z systemu wjazdu/wyjazdu na potrzeby rozpatrywania wniosków wizowych i wydawania decyzji w ich sprawie

1. Organy wizowe mają wgląd do systemu wjazdu/wyjazdu do celów rozpatrywania wniosków wizowych oraz wydawania decyzji dotyczących tych wniosków, w tym decyzji o unieważnieniu, cofnięciu lub przedłużeniu okresu ważności wydanej wizy, zgodnie z odpowiednimi przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009²⁸.
2. Organ wizowy otrzymuje dostęp do wyszukiwania danych w systemie wjazdu/wyjazdu bezpośrednio z poziomu VIS w jednej kategorii poniższych danych lub większej liczby, mianowicie:

²⁸

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) (Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1).

- a) danych, o których mowa w art. 14 ust. 1 lit. a), b) i c);
 - b) numeru naklejki wizowej, w tym trzyliterowego kodu wydającego państwa członkowskiego, o którym mowa w art. 14 ust. 1 lit. d);
 - c) danych biometrycznych, o których mowa w art. 14 ust. 1 lit. f) i art. 15.
3. Jeżeli w wyniku wyszukiwania w oparciu o dane określone w ust. 2 okaże się, że dane dotyczące obywatela państwa trzeciego są zarejestrowane w systemie wjazdu/wyjazdu, organy wizowe uzyskają dostęp do rejestru indywidualnego tego obywatela państwa trzeciego oraz powiązanych z nim wpisów dotyczących wjazdu/wyjazdu.

Artykuł 23

Korzystanie z systemu wjazdu/wyjazdu na potrzeby rozpatrywania wniosków o dostęp do krajowych programów ułatwień

1. Właściwe organy, o których mowa w art. 8e rozporządzenia (UE) 2016/399 mają wgląd do systemu wjazdu/wyjazdu na potrzeby rozpatrywania wniosków o dostęp do krajowych programów ułatwień, o których mowa w tym artykule w odniesieniu do korzystania z systemu wjazdu/wyjazdu oraz do celów wydawania decyzji dotyczących tych wniosków, w tym decyzji o odmowie, cofnięciu lub przedłużeniu okresu ważności dostępu do krajowych programów ułatwień zgodnie z tym artykułem.
2. Właściwy organ otrzymuje dostęp do wyszukiwania danych według jednej lub kilku kategorii danych, o których mowa w art. 14 ust. 1 lit. a), b), c) i f).
3. Jeżeli w wyniku wyszukiwania w oparciu o dane określone w ust. 2 okaże się, że dane dotyczące obywatela państwa trzeciego są zarejestrowane w systemie wjazdu/wyjazdu, właściwy organ uzyska dostęp do rejestru indywidualnego tego obywatela państwa trzeciego oraz powiązanych z nimi wpisów dotyczących wjazdu/wyjazdu.

Artykuł 24

Dostęp do danych na potrzeby weryfikacji na terytorium państw członkowskich

1. Do celów weryfikacji tożsamości obywatela państwa trzeciego lub ustalenia, czy spełnia on warunki wjazdu lub pobytu na terytorium państw członkowskich, organy państw członkowskich właściwe do przeprowadzania kontroli na terytorium państw członkowskich dotyczących spełnienia warunków wjazdu, pobytu lub zamieszkania na terytorium państw członkowskich mają dostęp do wyszukiwania informacji w oparciu o dane, o których mowa w art. 14 ust. 1 lit. a), b) i c).

Jeżeli po przeprowadzeniu wyszukiwania informacji okaże się, że dane dotyczące obywatela państwa trzeciego są zarejestrowane w systemie wjazdu/wyjazdu, właściwe organy porównują pobrany wizerunek twarzy obywatela państwa trzeciego z wizerunkiem twarzy, o którym mowa w art. 14 ust. 1 lit. f). Jeżeli nie jest dostępna technologia na potrzeby wykorzystania pobranego wizerunku twarzy, właściwe organy przystępują do weryfikacji odcisków palców obywateli państw trzecich zwolnionych z obowiązku wizowego w systemie wjazdu/wyjazdu oraz obywateli państw trzecich posiadających wizy w VIS zgodnie z art. 19 rozporządzenia (WE) nr 767/2008.

2. Jeżeli w wyniku wyszukiwania w oparciu o dane określone w ust. 1 okaże się, że dane dotyczące obywatela państwa trzeciego są zarejestrowane w systemie wjazdu/wyjazdu,

właściwy organ uzyska dostęp do rejestru indywidualnego dotyczącego danej osoby oraz powiązanych z nią wpisów dotyczących wjazdu/wyjazdu.

3. Jeżeli w wyniku wyszukiwania w oparciu o dane określone w ust. 2 okaże się, że dane dotyczące obywatela państwa trzeciego nie są zarejestrowane w systemie wjazdu/wyjazdu, lub jeżeli nie powiedzie się weryfikacja obywatela państwa trzeciego lub jeżeli istnieją wątpliwości co do tożsamości obywatela państwa trzeciego, organy graniczne uzyskają dostęp do danych na potrzeby identyfikacji, zgodnie z art. 25.

Artykuł 25

Dostęp do danych na potrzeby identyfikacji

1. Wyłącznie w celu zidentyfikowania obywatela państwa trzeciego, który mógł zostać uprzednio zarejestrowany w systemie wjazdu/wyjazdu pod innym nazwiskiem lub który nie spełnia warunków wjazdu, pobytu lub zamieszkania na terytorium państw członkowskich lub przestał spełniać te warunki, właściwe organy przeprowadzające kontrole na przejściach granic zewnętrznych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/399 lub w obrębie terytorium państw członkowskich w celu sprawdzenia, czy spełnione zostały warunki wjazdu, pobytu lub zamieszkania na terytorium państw członkowskich, uzyskują dostęp do wyszukiwania danych biometrycznych dotyczących tego obywatela państwa trzeciego, o którym mowa w art. 14 ust. 1 lit. f) i art. 15 ust. 1.

Jeżeli w wyniku wyszukiwania w oparciu o dane, o których mowa w art. 14 ust. 1 lit. f) i art. 15 ust. 1 okaże się, że dane dotyczące obywatela państwa trzeciego nie są zarejestrowane w systemie wjazdu/wyjazdu, dostęp do danych na potrzeby identyfikacji jest udzielany za pośrednictwem VIS, zgodnie z art. 20 rozporządzenia (WE) nr 767/2008. Na granicach zewnętrznych, przed jakąkolwiek identyfikacją w oparciu o dane przechowywane w VIS, właściwe organy w pierwszej kolejności mają dostęp do VIS zgodnie z art. 18 lub 19a rozporządzenia (WE) nr 767/2008.

Jeżeli wykorzystanie odcisków palców danego obywatela państwa trzeciego nie jest możliwe lub wyszukiwanie za pomocą odcisków palców i wizerunku twarzy nie przyniesie rezultatu, wyszukiwanie przeprowadza się w oparciu o dane, o których mowa w art. 14 ust. 1 lit. a) lub b) lub obu tych literach.

2. Jeżeli w wyniku wyszukiwania w oparciu o dane określone w ust. 1 okaże się, że dane dotyczące obywatela państwa trzeciego są zarejestrowane w systemie wjazdu/wyjazdu, właściwy organ uzyska dostęp do rejestru indywidualnego tej osoby oraz powiązanych z nią wpisów dotyczących wjazdu/wyjazdu.

ROZDZIAŁ IV:

Procedura i warunki dostępu do systemu wjazdu/wyjazdu na potrzeby ścigania

Artykuł 26

Wyznaczone organy ścigania państw członkowskich

1. Państwa członkowskie wyznaczają organy ścigania, które są upoważnione do wglądu do danych przechowywanych w systemie wjazdu/wyjazdu w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie dochodzeń.

2. Każde państwo członkowskie prowadzi wykaz wyznaczonych organów. Każde państwo członkowskie w oświadczeniu dla eu-LISA i Komisji zgłasza swoje wyznaczone organy i może w dowolnym czasie zmienić lub zastąpić to oświadczenie innym oświadczeniem. Oświadczenia publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
3. Każde państwo członkowskie wyznacza centralny punkt dostępu, który ma dostęp do systemu wjazdu/wyjazdu. Centralny punkt dostępu jest organem państwa członkowskiego odpowiedzialnym za zapobieganie przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywanie lub prowadzenie w ich sprawie dochodzeń. Centralny punkt dostępu sprawdza, czy spełniono warunki dotyczące wniosku o udzielenie dostępu do systemu wjazdu/wyjazdu określone w art. 29.

Wyznaczony organ i centralny punkt dostępu mogą stanowić część tej samej organizacji, jeżeli zezwala na to prawo krajowe, jednak centralny punkt dostępu działa niezależnie, wykonując swoje zadania na mocy niniejszego rozporządzenia. Centralny punkt dostępu jest wydzielony z wyznaczonych organów i nie otrzymuje od nich instrukcji dotyczących wyniku weryfikacji.

Państwa członkowskie mogą wyznaczyć więcej centralnych punktów dostępu niż jeden w celu odzwierciedlenia ich struktury organizacyjnej i administracyjnej w zakresie wykonywania ich konstytucyjnych lub prawnych obowiązków.

4. W oświadczeniu dla eu-LISA i Komisji każde państwo członkowskie zgłasza swoje centralne punkty dostępu i może w dowolnym czasie zmienić lub zastąpić to oświadczenie innym oświadczeniem. Oświadczenia publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
5. Na szczeblu krajowym każde państwo członkowskie prowadzi wykaz jednostek operacyjnych w strukturach wyznaczonych organów, które mogą zwracać się z wnioskiem o udzielenie im dostępu do danych przechowywanych w systemie wjazdu/wyjazdu za pośrednictwem centralnego punktu dostępu (centralnych punktów dostępu).
6. Jedynie należycie upoważniony personel centralnego punktu dostępu (centralnych punktów dostępu) jest uprawniony do uzyskania dostępu do systemu wjazdu/wyjazdu, zgodnie z art. 28 i 29.

Artykuł 27 *Europol*

1. Europol wyznacza organ, który może zwracać się z wnioskiem o udzielenie mu dostępu do systemu wjazdu/wyjazdu za pośrednictwem wyznaczonego centralnego punktu dostępu w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie dochodzeń. Wyznaczonym organem jest jednostka operacyjna Europolu.
2. Europol wyznacza jako centralny punkt dostępu wyspecjalizowaną jednostkę z należycie upoważnionymi funkcjonariuszami Europolu. Centralny punkt dostępu weryfikuje, czy spełnione są warunki uzyskania dostępu do systemu wjazdu/wyjazdu określone w art. 30.

Centralny punkt dostępu działa niezależnie, wykonując swoje zadania na mocy niniejszego rozporządzenia, i nie otrzymuje instrukcji w sprawie wyniku weryfikacji od wyznaczonego organu, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 28

Procedura uzyskania dostępu do systemu wjazdu/wyjazdu na potrzeby ścigania

1. Jednostki operacyjne, o których mowa w art. 26 ust. 5, przedkładają centralnym punktom dostępu, o których mowa w art. 26 ust. 3, uzasadnione wnioski elektroniczne o uzyskanie dostępu do danych przechowywanych w systemie wjazdu/wyjazdu. Po otrzymaniu wniosku o uzyskanie dostępu centralny punkt dostępu (centralne punkty dostępu) sprawdza, czy spełnione są warunki dostępu określone w art. 29. Jeżeli warunki dostępu zostały spełnione, odpowiednio upoważniony personel centralnego punktu dostępu przetwarza te wnioski. Dane przechowywane w systemie wjazdu/wyjazdu są przekazywane jednostkom operacyjnym, o których mowa w art. 26 ust. 5, w taki sposób, aby nie zostało naruszone bezpieczeństwo tych danych.
2. W wyjątkowo nagłych przypadkach, kiedy zachodzi potrzeba, aby zapobiec bezpośredniemu zagrożeniu związanemu z przestępstwem terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwem, centralny punkt dostępu (centralne punkty dostępu) niezwłocznie rozpatruje wniosek i przeprowadza jedynie weryfikację *ex post* w celu sprawdzenia, czy wszystkie warunki określone w art. 29 zostały spełnione, w tym również, czy rzeczywiście miał miejsce przypadek wyjątkowo nagły. Weryfikacja *ex post* odbywa się bez zbędnej zwłoki po rozpatrzeniu wniosku.
3. Jeżeli w wyniku takiej weryfikacji *ex post* okaże się, że dostęp do danych przechowywanych w systemie wjazdu/wyjazdu był nieuzasadniony, wszystkie organy, które uzyskały dostęp do tych danych, usuwają informacje przekazane z systemu wjazdu/wyjazdu i powiadamiają o ich usunięciu centralny punkt dostępu.

Artykuł 29

Warunki dostępu wyznaczonych organów państw członkowskich do danych przechowywanych w systemie wjazdu/wyjazdu

1. Wyznaczone organy mogą uzyskać dostęp do systemu wjazdu/wyjazdu w celu wglądu do danych, jeżeli spełnione zostaną wszystkie poniższe warunki:
 - a) dostęp na potrzeby wglądu do danych jest konieczny do celów zapobiegania przestępstwom terrorystycznym lub innym poważnym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie dochodzeń, a zatem przeszukiwanie bazy danych jest proporcjonalne, jeżeli ma to nadrzędne znaczenie dla bezpieczeństwa publicznego;
 - b) dostęp na potrzeby wglądu do danych jest w danej sprawie konieczny;
 - c) istnieją uzasadnione powody, aby uznać, że wgląd do danych przechowywanych w systemie wjazdu/wyjazdu może w znaczący sposób przyczynić się do zapobiegania określonym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie dochodzeń, w szczególności, gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie, że osoba podejrzana o popełnienie przestępstwa terrorystycznego lub innego poważnego przestępstwa, ich sprawca lub ofiara należą do jednej z kategorii objętej niniejszym rozporządzeniem.
2. Dostęp do systemu wjazdu/wyjazdu jako narzędzia do identyfikacji przestępców do celów identyfikacji nieznanej osoby podejrzanej o popełnienie przestępstwa terrorystycznego lub innego poważnego przestępstwa, jego sprawcy lub ofiary jest dozwolony, gdy spełnione zostały warunki wymienione w ust. 1 i następujące dodatkowe warunki:

- a) wcześniejsze przeszukiwanie krajowych baz danych zakończyło się niepowodzeniem;
- b) w przypadku wyszukiwania danych w oparciu o odciski palców – po wcześniejszym bezskutecznym przeszukaniu w zautomatyzowanym systemie weryfikacji daktyloskopijnej innych państw członkowskich zgodnie z decyzją 2008/615/WSiSW, gdy porównanie odcisków palców jest dostępne z technicznego punktu widzenia.

Nie jest jednak konieczne przeprowadzenie wcześniejszego przeszukiwania, gdy istnieją uzasadnione powody, aby przypuszczać, że porównanie z systemami innych państw członkowskich nie doprowadzi do weryfikacji tożsamości osoby, której dane dotyczą. Te uzasadnione przyczyny podaje się we wniosku elektronicznym przesłanym przez wyznaczony organ do centralnego punktu dostępu na potrzeby porównania danych z danymi przechowywanymi w systemie wjazdu/wyjazdu.

Ponieważ dane daktyloskopijne obywateli państw trzecich posiadających wizę są przechowywane jedynie w VIS, wniosek o zezwolenie na wgląd do danych przechowywanych w VIS w sprawie tej samej osoby, której dane dotyczą, można złożyć równolegle z wnioskiem o zezwolenie na wgląd do systemu wjazdu/wyjazdu zgodnie z warunkami określonymi w decyzji 2008/633/WSiSW, pod warunkiem, że przeszukiwania prowadzone zgodnie z lit. a) i b) akapit pierwszy nie doprowadziły do zweryfikowania tożsamości osoby, której dane dotyczą.

3. Dostęp do systemu wjazdu/wyjazdu jako narzędzia wywiadu kryminalnego w celu sprawdzenia historii podróży lub okresów pobytu w strefie Schengen znanej osoby podejrzanej o popełnienie przestępstwa terrorystycznego lub innego poważnego przestępstwa, jego sprawcy lub ofiary jest dozwolony, gdy spełnione zostały warunki wymienione w ust. 1 i gdy istnieje należycie uzasadniona potrzeba sprawdzenia wpisów dotyczących wjazdu/wyjazdu danej osoby.
4. Wgląd do danych przechowywanych w systemie wjazdu/wyjazdu w celu przeprowadzenia identyfikacji ogranicza się do przeszukania rejestru indywidualnego w oparciu o następujące dane przechowywane w systemie wjazdu/wyjazdu:
 - a) odciski palców (w tym ślady) obywateli państw trzecich zwolnionych z obowiązku wizowego;
 - b) wizerunek twarzy.

Skuteczne sprawdzanie danych przechowywanych w systemie wjazdu/wyjazdu zapewnia dostęp do wszelkich pozostałych danych zawartych w rejestrze indywidualnym, które wymieniono w art. 14 ust. 1 i art. 15 ust. 1.

5. Wgląd do danych przechowywanych w systemie wjazdu/wyjazdu w celu uzyskania historii podróży danego obywatela państwa trzeciego ogranicza się do wyszukiwania w rejestrze indywidualnym lub wpisach dotyczących wjazdu/wyjazdu w oparciu o następujące dane przechowywane w systemie wjazdu/wyjazdu:
 - a) nazwisko; imię/imiona (imiona nadane); data urodzenia, obywatelstwo lub obywatelstwa i płeć;
 - b) rodzaj i numer dokumentu lub dokumentów podróży, trzyliterowy kod państwa wydania oraz data wygaśnięcia ważności dokumentu podróży;

- c) numer naklejki wizowej i data wygaśnięcia ważności wizy;
- d) odciski palców (w tym ślady);
- e) wizerunek twarzy;
- f) data i godzina wjazdu, organ upoważniający do wjazdu i przejście graniczne wjazdu;
- g) data i godzina wyjazdu i przejście graniczne wyjazdu;

Wgląd do danych przechowywanych w systemie wjazdu/wyjazdu, jeżeli uzyskano pozytywny wynik, zapewnia dostęp do danych wymienionych w niniejszym ustępie oraz do wszelkich pozostałych danych zawartych w rejestrze indywidualnym i wpisach dotyczących wjazdu/wyjazdu, w tym danych dotyczących cofnięcia lub przedłużenia zezwolenia na pobyt zgodnie z art. 17.

Artykuł 30

Procedura i warunki uzyskania przez Europol dostępu do danych przechowywanych w systemie wjazdu/wyjazdu

1. Europol uzyskuje dostęp do systemu wjazdu/wyjazdu w celu wglądu do danych, jeżeli spełnione są wszystkie poniższe warunki:
 - a) wgląd do danych jest niezbędny do wsparcia i wzmocnienia działań państw członkowskich w zakresie zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom wchodzącym w zakres właściwości Europolu, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie dochodzeń, a zatem przeszukiwanie bazy danych jest proporcjonalne, jeżeli ma to nadrzędne znaczenie dla bezpieczeństwa publicznego;
 - b) wgląd do danych jest w danej sprawie konieczny;
 - c) istnieją uzasadnione powody, aby uznać, że wgląd do danych może w znaczący sposób przyczynić się do zapobiegania określonym przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie dochodzeń, w szczególności, gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie, że osoba podejrzana o popełnienie przestępstwa terrorystycznego lub innego poważnego przestępstwa, ich sprawca lub ofiara należą do jednej z kategorii objętej niniejszym rozporządzeniem.
2. Stosuje się odpowiednio warunki określone w art. 29 ust. 2–5.
3. Wyznaczony organ Europolu może przedłożyć centralnemu punktowi dostępu Europolu, o którym mowa w art. 27, uzasadniony wniosek elektroniczny o zezwolenie na wgląd do wszystkich danych lub konkretnego zbioru danych przechowywanych w systemie wjazdu/wyjazdu. Po otrzymaniu wniosku o uzyskanie dostępu, centralny punkt dostępu Europolu sprawdza, czy spełnione są warunki dostępu określone w ust. 1. Jeżeli spełnione są wszystkie warunki dostępu, należycie upoważniony personel centralnego punktu dostępu rozpatruje wnioski. Dane przechowywane w systemie wjazdu/wyjazdu są przekazywane jednostkom operacyjnym, o których mowa w art. 27 ust. 1, w sposób nienaruszający bezpieczeństwa tych danych.

4. Przetwarzanie informacji uzyskanych przez Europol w czasie przeglądania danych przechowywanych w systemie wjazdu/wyjazdu wymaga zgody ze strony państwa członkowskiego pochodzenia. Zgodę taką uzyskuje się za pośrednictwem jednostki krajowej Europolu w tym państwie członkowskim.

ROZDZIAŁ V

Zatrzymywanie i zmiana danych

Artykuł 31

Okres zatrzymywania danych

1. Każdy wpis dotyczący wjazdu/wyjazdu lub odmowy wjazdu powiązany z rejestrem indywidualnym przechowuje się, w stosownych przypadkach, przez pięć lat od daty wpisu dotyczącego wyjazdu lub wpisu dotyczącego odmowy wjazdu.
2. Każdy rejestr indywidualny wraz z powiązanymi z nim wpisami dotyczącymi wjazdu/wyjazdu lub odmowy wjazdu przechowuje się w systemie wjazdu/wyjazdu przez pięć lat i jeden dzień licząc od dnia wprowadzenia ostatniego wpisu dotyczącego wyjazdu, jeżeli w ciągu pięciu lat od tego ostatniego wpisu dotyczącego wyjazdu lub odmowy wjazdu nie zarejestrowano wpisu dotyczącego wjazdu.
3. Jeżeli po dniu upływu dozwolonego okresu pobytu nie zarejestrowano wpisu dotyczącego wyjazdu, dane przechowuje się przez pięć lat, licząc od ostatniego dnia dozwolonego pobytu. System wjazdu/wyjazdu automatycznie informuje państwa członkowskie z trzymiesięcznym wyprzedzeniem o planowanym usunięciu danych dotyczących osób przekraczających dozwolony okres pobytu, aby państwa te mogły podjąć odpowiednie środki.
4. W drodze odstępstwa od ust. 2 i 3 wpisy dotyczące wjazdu/wyjazdu generowane przez obywateli państw trzecich będących członkami rodziny obywatela Unii, do których ma zastosowanie dyrektywa 2004/38/WE, lub członkami rodziny obywatela państwa trzeciego korzystającego z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy prawa Unii, którzy nie posiadają karty pobytu przewidzianej w dyrektywie 2004/38/WE, przechowuje się w systemie wjazdu/wyjazdu maksymalnie przez okres jednego roku od ostatniego wpisu dotyczącego wyjazdu.
5. Po upływie okresu zatrzymywania danych, o którym mowa w ust. 1 i 2, takie dane są automatycznie usuwane z systemu centralnego.

Artykuł 32

Zmiana danych i wcześniejsze usuwanie danych

1. Odpowiedzialne państwo członkowskie ma prawo do zmiany danych, które wprowadziło do systemu wjazdu/wyjazdu, poprzez poprawienie lub usunięcie takich danych.
2. Jeżeli odpowiedzialne państwo członkowskie posiada dowody sugerujące, że dane zarejestrowane w systemie wjazdu/wyjazdu są niezgodne ze stanem faktycznym lub że zostały przetworzone w systemie wjazdu/wyjazdu niezgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia, sprawdza przedmiotowe dane i w razie konieczności niezwłocznie je zmienia lub usuwa z systemu wjazdu/wyjazdu oraz, w stosownych przypadkach, z wykazu

osób, o którym mowa w art. 11. Można to również przeprowadzić na wniosek danej osoby zgodnie z art. 46.

3. W drodze odstępstwa od ust. 1 i 2, jeżeli państwo członkowskie inne niż odpowiedzialne państwo członkowskie posiada dowody sugerujące, że dane zarejestrowane w systemie wjazdu/wyjazdu są niezgodne ze stanem faktycznym lub że zostały przetworzone w systemie wjazdu/wyjazdu niezgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia, sprawdza przedmiotowe dane, o ile jest w stanie dokonać tego bez konsultowania się z odpowiedzialnym państwem członkowskim i w razie konieczności niezwłocznie je zmienia lub usuwa z systemu wjazdu/wyjazdu oraz, w stosownych przypadkach, z wykazu osób, o którym mowa w art. 11. W przeciwnym razie państwo członkowskie kontaktuje się z organami odpowiedzialnego państwa członkowskiego w terminie 14 dni, po czym odpowiedzialne państwo członkowskie sprawdza prawidłowość danych i zgodność przetwarzania tych danych z prawem w terminie jednego miesiąca. Można to również przeprowadzić na wniosek danej osoby zgodnie z art. 46.
4. Jeżeli okaże się, że odpowiedzialne państwo członkowskie lub państwo członkowskie inne niż odpowiedzialne państwo członkowskie posiada dowody sugerujące, że przechowywane w systemie wjazdu/wyjazdu dane dotyczące wiz są niezgodne ze stanem faktycznym lub że przedmiotowe dane zostały przetworzone w systemie wjazdu/wyjazdu niezgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia, w pierwszej kolejności sprawdza prawidłowość tych danych, zestawiając je z danymi przechowywanymi w VIS, po czym – w razie konieczności – wprowadza w nich stosowne zmiany w systemie wjazdu/wyjazdu. Jeżeli dane przechowywane w VIS odpowiadają danym przechowywanym w systemie wjazdu/wyjazdu, systemy te niezwłocznie informują państwo członkowskie odpowiedzialne za wprowadzenie tych danych do VIS za pośrednictwem infrastruktury VIS zgodnie z art. 24 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 767/2008. Państwo członkowskie odpowiedzialne za wprowadzenie danych do VIS sprawdza przedmiotowe dane i – w razie konieczności – niezwłocznie poprawia je lub usuwa z VIS oraz informuje odpowiedzialne państwo członkowskie lub państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, po czym państwa te – w razie konieczności – niezwłocznie zmieniają lub usuwają przedmiotowe dane z systemu wjazdu/wyjazdu oraz, w stosownych przypadkach, z wykazu osób przekraczających dozwolony okres wskazanego w art. 11.
5. Dane dotyczące osób, o których mowa w art. 11, niezwłocznie usuwa się z wykazu określonego w tym artykule oraz wprowadza się zmiany w systemie wjazdu/wyjazdu, w przypadku gdy obywatel państwa trzeciego dostarcza, zgodnie z prawem krajowym odpowiedzialnego państwa członkowskiego lub państwa członkowskiego, do którego skierowano wniosek, dowody na to, że został zmuszony do przekroczenia dozwolonego czasu pobytu z powodu nieprzewidywalnego i poważnego zdarzenia, że nabył prawo do pobytu lub w przypadku błędów. Obywatel państwa trzeciego ma możliwość skorzystania ze skutecznego środka prawnego w celu zapewnienia zmiany danych.
6. Jeżeli przed upływem okresu, o którym mowa w art. 31, obywatel państwa trzeciego uzyskał obywatelstwo państwa członkowskiego, lub został objęty zakresem stosowania art. 2 ust. 3, wówczas rejestr indywidualny i powiązane z nim wpisy zostaną usunięte zgodnie z art. 14 i 15 z systemu wjazdu/wyjazdu oraz – w stosownych przypadkach – z wykazu osób, o którym mowa w art. 11:
 - a) przez państwo członkowskie, którego obywatelstwo uzyskał; lub
 - b) przez państwo członkowskie, które wydało dokument pobytowy lub kartę pobytu.

Jeżeli obywatel państwa trzeciego uzyskał obywatelstwo Andory, Monako lub San Marino, informuje właściwe organy państwa członkowskiego o takiej zmianie. Dane państwo członkowskie niezwłocznie usuwa dane dotyczące tego obywatela z systemu wjazdu/wyjazdu. Każda osoba ma możliwość skorzystania ze skutecznego środka prawnego w celu zapewnienia usunięcia danych.

7. System centralny niezwłocznie informuje wszystkie państwa członkowskie o usunięciu danych z systemu wjazdu/wyjazdu i – stosownych przypadkach – z wykazu osób, o którym w art. 11.

ROZDZIAŁ VI

Rozbudowa, funkcjonowanie i odpowiedzialność

Artykuł 33

Przyjęcie środków wykonawczych przez Komisję przed rozbudową systemu

Komisja przyjmuje następujące środki niezbędne do rozbudowy i technicznego wdrożenia systemu centralnego, jednolitych interfejsów krajowych, a także infrastruktury łączności, w szczególności środki w zakresie:

- a) specyfikacji dotyczących rozdzielczości oraz wykorzystania odcisków palców do weryfikacji biometrycznej i identyfikacji w systemie wjazdu/wyjazdu;
- b) wprowadzania danych zgodnie z art. 14, 15, 16, 17 i 18;
- c) dostępu do danych zgodnie z art. 21–30;
- d) zmiany, usuwania i wcześniejszego usuwania danych zgodnie z art. 32;
- e) prowadzenia rejestrów i dostępu do nich zgodnie z art. 41;
- f) wymogów dotyczących wydajności;
- g) specyfikacji i warunków dotyczących usługi sieciowej, o której mowa w art. 12;
- h) wspólnej broszury, o której mowa w art. 44 ust. 3;
- i) specyfikacji i warunków dotyczących strony internetowej, o której mowa w art. 44 ust. 3;
- j) ustanawiania i tworzenia kompleksowego projektu architektury interoperacyjności, o którym mowa w art. 7;
- k) specyfikacji i warunków dotyczących centralnego repozytorium, o którym mowa w art. 57 ust. 2.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 61 ust. 2.

W celu przyjęcia środków określonych w odniesieniu do ustanawiania i tworzenia kompleksowego projektu architektury interoperacyjności, o którym mowa w lit. j) komitet ustanowiony artykułem 61 niniejszego rozporządzenia konsultuje się z komitetem ds. VIS ustanowionym art. 49 rozporządzenia (WE) nr 767/2008.

Artykuł 34

Zarządzanie rozwojem i zarządzanie operacyjne

1. eu-LISA jest odpowiedzialna za zarządzanie rozwojem systemu centralnego, jednolitymi interfejsami krajowymi, infrastrukturą łączności i bezpiecznym kanałem komunikacyjnym między centralnym systemem wjazdu/wyjazdu a centralnym systemem VIS. Jest również odpowiedzialna za rozwój usługi sieciowej, o której mowa w art. 12, zgodnie ze specyfikacją i warunkami przyjętymi w ramach procedury sprawdzającej, o której mowa w art. 61 ust. 2.

eu-LISA określa projekt struktury fizycznej systemu, w tym jego infrastruktury łączności oraz specyfikację techniczną i jej rozwijanie w odniesieniu do systemu centralnego, jednolitych interfejsów, bezpiecznego kanału komunikacyjnego między centralnym systemem wjazdu/wyjazdu a centralnym systemem VIS oraz infrastruktury łączności, który jest przyjmowane przez zarząd, z zastrzeżeniem uzyskania pozytywnej opinii Komisji. eu-LISA wprowadza również niezbędne zmiany do VIS, wynikające z ustanowienia interoperacyjności z systemem wjazdu/wyjazdu oraz z wprowadzenia zmian do rozporządzenia (WE) nr 767/2008, o których mowa w art. 55.

eu-LISA rozwija i wdraża system centralny, jednolite interfejsy krajowe, bezpieczny kanał komunikacyjny między centralnym systemem wjazdu/wyjazdu a centralnym systemem VIS oraz infrastrukturę łączności jak najszybciej po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia i przyjęciu przez Komisję środków przewidzianych w art. 33.

Rozwój obejmuje opracowanie i wdrożenie specyfikacji technicznych, etap testowania oraz ogólną koordynację projektu.

2. Na etapie projektowania i rozwoju powołuje się Komisję ds. Całościowego Zarządzania Programem składającą się maksymalnie z dziesięciu członków. Komisja składa się z ośmiu członków wybranych przez zarząd eu-LISA spośród jego członków, przewodniczącego grupy doradczej ds. systemu wjazdu/wyjazdu, o której mowa w art. 62, i jednego członka wyznaczonego przez Komisję. Członków wyznaczanych przez zarząd eu-LISA wybiera się jedynie z tych państw członkowskich, które są w pełni związane na mocy prawa Unii aktami ustawodawczymi regulującymi rozwój, tworzenie, funkcjonowanie i użytkowanie wszystkich wielkoskalowych systemów informatycznych zarządzanych przez eu-LISA oraz które uczestniczą w systemie wjazdu/wyjazdu. Komisja ds. Całościowego Zarządzania Programem będzie spotykała się raz w miesiącu. Komisja zapewnia właściwe zarządzanie etapem projektu i rozwoju systemu wjazdu/wyjazdu oraz zapewnia spójność między centralnymi i krajowymi projektami systemu wjazdu/wyjazdu. Komisja ds. Całościowego Zarządzania Programem co miesiąc przedkłada zarządowi pisemne sprawozdania z postępów w realizacji projektu. Komisji nie przysługują uprawnienia w zakresie podejmowania decyzji ani reprezentowania członków zarządu.

Zarząd ustanawia regulamin Komisji ds. Całościowego Zarządzania programem, który obejmuje w szczególności zasady dotyczące:

- a) przewodnictwa;
- b) miejsca posiedzeń;
- c) przygotowywania posiedzeń;
- d) wstępu ekspertów na posiedzenia;
- e) planów komunikacji zapewniających pełny zbiór informacji członkom zarządu, którzy nie uczestniczą w posiedzeniu.

Posiedzeniom przewodniczy państwo członkowskie sprawujące prezydencję, o ile jest w pełni związane na mocy prawa Unii aktami ustawodawczymi regulującymi rozwój, tworzenie, funkcjonowanie i użytkowanie wszystkich wielkoskalowych systemów informatycznych zarządzanych przez eu-LISA lub – jeżeli wymóg ten nie jest spełniony – kolejne państwo członkowskie, które obejmie prezydencję i spełnia dany wymóg.

Agencja zwraca wszystkie koszty podróży i utrzymania poniesione przez członków Komisji ds. Całościowego Zarządzania Programem; odpowiednio zastosowanie ma art. 10 regulaminu eu-LISA. eu-LISA zapewnia prowadzenie sekretariatu Komisji ds. Całościowego Zarządzania Programem.

Na etapie projektowania i rozwoju grupa doradcza ds. systemu wjazdu/wyjazdu, o której mowa w art. 62, składa się z kierowników krajowych projektów systemu wjazdu/wyjazdu. Spotkania grupy doradczej odbywają się co najmniej raz w miesiącu do czasu uruchomienia systemu wjazdu/wyjazdu. Po każdym posiedzeniu grupa doradcza przedkłada sprawozdanie Komisji ds. Całościowego Zarządzania Programem. Grupa doradcza zapewnia wiedzę techniczną w celu wsparcia Komisji ds. Całościowego Zarządzania Programem w realizacji zadań oraz śledzi stan przygotowań państw członkowskich.

3. eu-LISA jest odpowiedzialna za zarządzanie operacyjne systemem centralnym, bezpiecznym kanałem komunikacyjnym między centralnym systemem wjazdu/wyjazdu a centralnym systemem VIS oraz jednolitymi interfejsami krajowymi. We współpracy z państwami członkowskimi nieustannie zapewnia najlepszą dostępną technologię, z zastrzeżeniem analizy kosztów i korzyści. eu-LISA jest także odpowiedzialna za zarządzanie operacyjne infrastrukturą łączności między systemem centralnym i jednolitymi interfejsami krajowymi oraz usługą sieciową, o której mowa w art. 12.

Zarządzanie operacyjne systemem wjazdu/wyjazdu obejmuje wszystkie zadania niezbędne do funkcjonowania systemu wjazdu/wyjazdu przez całą dobę, siedem dni w tygodniu, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w szczególności prace konserwacyjne i postępy techniczne konieczne dla zapewnienia zadowalającego poziomu jakości działania systemu, zwłaszcza w zakresie czasu reakcji potrzebnego do przeprowadzenia przez przejścia graniczne wyszukiwania w centralnej bazie danych, zgodnie ze specyfikacją techniczną.

4. Bez uszczerbku dla art. 17 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, eu-LISA stosuje właściwe reguły tajemnicy zawodowej lub nakłada inne równoważne obowiązki zachowania poufności na wszystkich swoich pracowników zobowiązanych do pracy z danymi przechowywanymi w systemie wjazdu/wyjazdu. Zobowiązania te mają również zastosowanie do tych pracowników po odejściu ze stanowiska lub z pracy lub po zakończeniu przez nich swojej działalności.

Artykuł 35
Obowiązki państw członkowskich

1. Każde państwo członkowskie odpowiada za:
 - a) integrację istniejącej krajowej infrastruktury granicznej oraz połączenie z jednolitym interfejsem krajowym;
 - b) organizację, zarządzanie, funkcjonowanie i konserwację istniejącej krajowej infrastruktury granicznej i jej połączenie z systemem wjazdu/wyjazdu do celów art. 5 z wyjątkiem lit. j), k) i l);
 - c) organizację centralnych punktów dostępu i ich połączenie z jednolitym interfejsem krajowym do celów art. 5 ust. 2);
 - d) zarządzanie dostępem odpowiednio upoważnionego personelu właściwych organów krajowych do systemu wjazdu/wyjazdu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i ustalenia dotyczące tego dostępu oraz sporządzenie listy takiego personelu wraz z jego profilami i jej regularną aktualizację.
2. Każde państwo członkowskie wyznacza organ krajowy zapewniający właściwym organom, o których mowa w art. 8, dostęp do systemu wjazdu/wyjazdu. Każde państwo członkowskie podłącza organ krajowy do jednolitego interfejsu krajowego. Każde państwo członkowskie i Europol podłączają swoje centralne punkty dostępu, o których mowa w art. 26 i 27, do jednolitego interfejsu krajowego.
3. Każde państwo członkowskie korzysta z zautomatyzowanych procedur przetwarzania danych.
4. Przed otrzymaniem upoważnienia do przetwarzania danych przechowywanych w systemie wjazdu/wyjazdu personel organów mających prawo dostępu do systemu wjazdu/wyjazdu przechodzi odpowiednie szkolenie w zakresie zasad bezpieczeństwa i ochrony danych, w szczególności w zakresie praw podstawowych.

Artykuł 36
Odpowiedzialność za wykorzystywanie danych

1. W związku z przetwarzaniem danych osobowych w systemie wjazdu/wyjazdu każde państwo członkowskie wyznacza organ, który jest uznawany za administratora danych zgodnie z art. 2 lit. d) dyrektywy 95/46/WE i który ponosi główną odpowiedzialność za przetwarzanie danych w tym państwie członkowskim. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji szczegółowe informacje o tym organie.

Każde państwo członkowskie zapewnia zgodne z prawem przetwarzanie danych rejestrowanych w systemie wjazdu/wyjazdu, w szczególności dostęp do danych jedynie dla odpowiednio upoważnionego personelu w celu wykonywania jego zadań. Odpowiedzialne państwo członkowskie zapewnia w szczególności:

- a) gromadzenie danych zgodnie z prawem i przy pełnym poszanowaniu godności ludzkiej obywatela państwa trzeciego;
- b) wprowadzanie danych do systemu wjazdu/wyjazdu zgodnie z prawem;

- c) prawidłowość i aktualność danych w momencie ich przesłania do systemu wjazdu/wyjazdu.
- 2. eu-LISA zapewnia obsługę systemu wjazdu/wyjazdu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i aktami wykonawczymi, o których mowa w art. 33. W szczególności eu-LISA:
 - a) podejmuje środki niezbędne do zapewnienia bezpieczeństwa systemu centralnego oraz infrastruktury łączności pomiędzy systemem centralnym a jednolitym interfejsem krajowym, bez uszczerbku dla obowiązków spoczywających na poszczególnych państwach członkowskich;
 - b) zapewnia dostęp do danych przetwarzanych w systemie wjazdu/wyjazdu wyłącznie należycie upoważnionemu personelowi.
- 3. eu-LISA informuje Parlament Europejski, Radę i Komisję, a także Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, o środkach, jakie podjęła zgodnie z ust. 2 w celu uruchomienia systemu wjazdu/wyjazdu.

Artykuł 37

Zatrzymywanie danych w krajowych zbiorach danych oraz w krajowych systemach wjazdu/wyjazdu

- 1. Państwo członkowskie może przechowywać w swoich krajowych zbiorach danych i w swoim krajowym systemie wjazdu/wyjazdu dane alfanumeryczne, które wprowadziło do systemu wjazdu/wyjazdu zgodnie z celami tego systemu i zgodnie z obowiązującym prawem Unii.
- 2. Okres zatrzymywania danych w krajowych zbiorach danych lub w krajowych systemach wjazdu/wyjazdu nie może być dłuższy niż okres zatrzymywania danych w systemie wjazdu/wyjazdu.
- 3. Każdorazowe wykorzystanie danych w sposób niezgodny z ust. 1 uznaje się za wykorzystanie tych danych niezgodnie z przeznaczeniem w świetle prawa krajowego poszczególnych państw członkowskich i w świetle prawa Unii.
- 4. Przepisów tego artykułu nie należy interpretować jako równoważnych nałożeniu obowiązku dokonania jakichkolwiek dostosowań technicznych systemu wjazdu/wyjazdu. Państwa członkowskie mogą przechowywać dane zgodnie z niniejszym artykułem na swój własny koszt, swoje własne ryzyko i przy wykorzystaniu swoich własnych środków technicznych.

Artykuł 38

Przekazywanie danych państwom trzecim, organizacjom międzynarodowym i podmiotom prywatnym

- 1. Danych przechowywanych w systemie wjazdu/wyjazdu nie można przekazywać ani udostępniać żadnemu państwu trzeciemu, żadnej organizacji międzynarodowej ani żadnemu podmiotowi prywatnemu.
- 2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, dane, o których mowa w art. 14 ust. 1 lit. a), b) i c) oraz w art. 15 ust. 1 mogą zostać w poszczególnych przypadkach przekazane lub udostępnione państwu trzeciemu lub organizacji międzynarodowej wymienionym w załączniku, jeżeli

będzie to konieczne do potwierdzenia tożsamości obywateli państw trzecich do celów związanych z powrotem i wyłącznie jeżeli poniższe warunki zostały spełnione:

- a) Komisja przyjęła decyzję o zapewnieniu prawidłowego stopnia ochrony danych osobowych w danym państwie trzecim zgodnie z art. 25 ust. 6 dyrektywy 95/46/WE lub między Wspólnotą a danym państwem trzecim zawarto umowę o readmisji lub w danym przypadku zastosowanie mają przepisy art. 26 ust. 1 lit. d) dyrektywy 95/46/WE;
 - b) państwo trzecie lub organizacja międzynarodowa zgodziły się korzystać z danych wyłącznie do celów, w jakich zostały one udostępnione;
 - c) dane są przekazywane lub udostępniane zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa Unii, w szczególności zgodnie z postanowieniami umów o readmisji, oraz zgodnie z odpowiednimi przepisami prawa krajowego państwa członkowskiego, które przekazało lub udostępniło dane, w tym zgodnie z przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa danych i ochrony danych;
 - d) państwo członkowskie, które wprowadziło dane do systemu wjazdu/wyjazdu, wyraziło na to zgodę.
3. Przekazywanie danych osobowych państwom trzecim lub organizacjom międzynarodowym zgodnie z ust. 2 nie może naruszać praw osób ubiegających się o ochronę międzynarodową i osób objętych ochroną międzynarodową, w szczególności jeżeli chodzi o zasadę non-refoulement.
4. Dane osobowe uzyskane z systemu centralnego przez państwo członkowskie lub Europol na potrzeby ścigania nie mogą być przenoszone ani udostępniane żadnemu państwu trzeciemu, organizacji międzynarodowej ani podmiotowi prywatnemu mającemu swoją siedzibę w Unii lub poza Unią. Przedmiotowy zakaz obowiązuje również w przypadku dalszego przetwarzania takich danych na szczeblu krajowym lub między państwami członkowskimi w rozumieniu art. 2 lit. b) decyzji ramowej 2008/977/WSiSW.

Artykuł 39 *Bezpieczeństwo danych*

1. Odpowiedzialne państwo członkowskie zapewnia bezpieczeństwo danych przed ich przeniesieniem do jednolitego interfejsu krajowego i w trakcie ich przenoszenia do tego interfejsu. Każde państwo członkowskie zapewnia bezpieczeństwo danych pozyskiwanych z systemu wjazdu/wyjazdu.
2. Jeżeli chodzi o krajową infrastrukturę graniczną, każde państwo członkowskie przyjmuje niezbędne środki, uwzględniając plan bezpieczeństwa, plan ciągłości działania i plan przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, w celu:
 - a) fizycznej ochrony danych, również poprzez opracowywanie planów awaryjnych służących ochronie infrastruktury krytycznej;
 - b) odmowy dostępu nieupoważnionym osobom do krajowych obiektów, w których dane państwo członkowskie prowadzi działania zgodnie z celami systemu wjazdu/wyjazdu;

- c) uniemożliwienia nieuprawnionego odczytywania, kopiowania, zmieniania lub usuwania nośników danych;
 - d) uniemożliwienia nieuprawnionego wprowadzania danych i nieuprawnionego przeglądania, zmieniania lub usuwania przechowywanych danych osobowych;
 - e) uniemożliwienia nieuprawnionego przetwarzania danych przechowywanych w systemie wjazdu/wyjazdu oraz wszelkiego rodzaju nieuprawnionego zmieniania lub usuwania danych przetwarzanych w systemie wjazdu/wyjazdu;
 - f) zapewnienia osobom uprawnionym dostępu wyłącznie do danych w systemie wjazdu/wyjazdu objętych udzielonym im uprawnieniem dostępu i wyłącznie z wykorzystaniem niepowtarzalnego identyfikatora użytkownika oraz trybu poufnego dostępu;
 - g) zapewnienia wszystkim organom mającym prawo dostępu do systemu wjazdu/wyjazdu możliwości tworzenia profili określających funkcje i zakres odpowiedzialności osób uprawnionych do wprowadzania, zmieniania, usuwania, przeglądania i wyszukiwania danych oraz niezwłocznego udostępniania profili krajowym organom nadzoru, o których mowa w art. 49, i krajowym organom nadzoru, o których mowa w art. 52 ust. 2, na żądanie tych organów;
 - h) zapewnienia możliwości sprawdzenia i ustalenia, którym organom można przekazywać dane osobowe za pomocą urządzeń do przekazywania danych;
 - i) zapewnienia możliwości sprawdzenia i ustalenia, które dane zostały przetworzone w systemie wjazdu/wyjazdu, kiedy, przez kogo i w jakim celu;
 - j) uniemożliwienia nieuprawnionego odczytywania, kopiowania, zmieniania lub usuwania danych osobowych w trakcie przesyłania danych osobowych do systemu wjazdu/wyjazdu lub z tego systemu lub w trakcie przewożenia nośników danych, w szczególności poprzez stosowanie odpowiednich technik szyfrowania;
 - k) monitorowania skuteczności środków bezpieczeństwa, o których mowa w niniejszym ustępie, oraz podejmowania niezbędnych środków organizacyjnych w obszarze kontroli wewnętrznej, aby zapewnić zgodność z przepisami niniejszego rozporządzenia.
3. Jeżeli chodzi o funkcjonowanie systemu wjazdu/wyjazdu, eu-LISA podejmuje środki niezbędne do osiągnięcia celów wyznaczonych w ust. 2, uwzględniając przyjęcie planu bezpieczeństwa, planu ciągłości działania i planu przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej.

Artykuł 40 *Odpowiedzialność*

1. Każda osoba lub państwo członkowskie, które poniosły szkodę w wyniku bezprawnego przetwarzania danych lub jakiegokolwiek działania niezgodnego z przepisami niniejszego rozporządzenia, są uprawnione do otrzymania odszkodowania od państwa członkowskiego ponoszącego odpowiedzialność za poniesioną szkodę. Państwo członkowskie uznaje się za zwolnione ze spoczywającej na nim odpowiedzialności – w całości lub w części – jeżeli będzie w stanie wykazać, że nie ponosi odpowiedzialności za wystąpienie zdarzenia, które doprowadziło do powstania szkody.

2. Jeżeli w przypadku niewypełnienia przez państwo członkowskie obowiązków spoczywających na nim zgodnie z niniejszym rozporządzeniem system wjazdu/wyjazdu poniesie szkodę, państwo członkowskie, o którym mowa powyżej, ponosi odpowiedzialność za wystąpienie tej szkody, chyba że i o ile eu-LISA lub inne państwo członkowskie korzystające z systemu wjazdu/wyjazdu nie podjęły odpowiednich środków uniemożliwiających wystąpienie takiej szkody lub ograniczenie jej skutków do minimum.
3. Kwestie związane z roszczeniami o odszkodowanie wnoszonymi przeciwko państwu członkowskiemu z tytułu szkody, o której mowa w ust. 1 i 2, regulują przepisy prawa krajowego pozwanego państwa członkowskiego.

Artykuł 41 *Prowadzenie rejestru*

1. eu-LISA prowadzi rejestr wszystkich operacji przetwarzania danych w systemie wjazdu/wyjazdu. W rejestrze wskazuje się cel uzyskania dostępu, o którym mowa w art. 8, datę i godzinę dostępu, dane przeniesione zgodnie z art. 14 i 17, dane wykorzystywane do celów wyszukiwania, o których mowa w art. 21 i 25, oraz nazwę organu wprowadzającego lub pozyskującego dane. Ponadto każde państwo członkowskie prowadzi rejestr personelu należycie upoważnionego do wprowadzania lub pozyskiwania danych.
2. Jeżeli chodzi o kwestie związane ze sprawdzaniem danych przechowywanych w obydwu systemach, o których mowa w art. 7, zgodnie z niniejszym artykułem i art. 34 rozporządzenia (WE) 767/2008 do rejestru wpisuje się każdą operację przetwarzania danych przeprowadzoną w ramach systemu wjazdu/wyjazdu i VIS. eu-LISA zapewnia w szczególności zapis odpowiednich operacji przetwarzania danych z chwilą rozpoczęcia przez właściwe organy operacji przetwarzania danych bezpośrednio z poziomu jednego systemu do innego.
3. Zapisy, o których mowa powyżej, można wykorzystywać wyłącznie do celów monitorowania dopuszczalności przetwarzania danych w kontekście ochrony danych oraz w celu zapewnienia bezpieczeństwa danych. Zapisy te są chronione przed nieuprawnionym dostępem dzięki stosowaniu odpowiednich środków, przy czym usuwa się je rok od upływie okresu zatrzymania danych, o którym mowa w art. 31, jeżeli nie będą już one potrzebne do zakończenia rozpoczętych procedur monitorowania.

Artykuł 42 *Monitorowanie własnej działalności*

Państwa członkowskie zapewniają podjęcie przez każdy organ uprawniony do uzyskania dostępu do danych przechowywanych w systemie wjazdu/wyjazdu środków na potrzeby zapewnienia zgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia oraz współpracę tego organu – w stosownych przypadkach – z organem nadzoru.

Artykuł 43 *Sankcje*

Państwa członkowskie podejmują środki na potrzeby zapewnienia, by każdy przypadek wykorzystania danych wprowadzonych do systemu wjazdu/wyjazdu niezgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia był zagrożony nałożeniem skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji zgodnie z prawem krajowym, w tym sankcji administracyjnych i karnych.

ROZDZIAŁ VII

Prawa dotyczące ochrony danych i nadzór nad ochroną danych

Artykuł 44

Prawo do informacji

1. Nie naruszając przepisów dotyczących prawa do informacji zawartych w art. 10 dyrektywy 95/46/WE, odpowiedzialne państwo członkowskie przekazuje obywatelom państw trzecich, których dane są przechowywane w systemie wjazdu/wyjazdu, następujące informacje w formie pisemnej obejmujące:
 - a) wyjaśniony w zrozumiały i przystępny sposób fakt, że państwa członkowskie i Europol mogą uzyskać dostęp do danych przechowywanych w systemie wjazdu/wyjazdu do celów związanych ze ściganiem;
 - b) obowiązek pobrania odcisków palców od obywateli państw trzecich zwolnionych z obowiązku wizowego;
 - c) obowiązek zapisania wizerunku twarzy wszystkich rejestrowanych obywateli państw trzecich w systemie wjazdu/wyjazdu;
 - d) konieczność gromadzenia danych w celu sprawdzenia warunków wjazdu;
 - e) informacje o przysługującym danej osobie prawie uzyskania dostępu do danych, które jej dotyczą, prawie do zażądania poprawienia nieprawidłowych danych na jej temat lub prawie do usunięcia dotyczących jej danych, które były przetwarzane niezgodnie z prawem, a także o prawie do otrzymywania informacji na temat sposobu dochodzenia tych praw oraz do uzyskania danych kontaktowych krajowych organów nadzoru lub, w stosownych przypadkach, Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, które to organy są odpowiedzialne za rozpatrywanie skarg dotyczących ochrony danych osobowych.
2. Informacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przekazuje się w momencie utworzenia rejestru indywidualnego konkretnej osoby zgodnie z art. 14, 15 lub 16.
3. Komisja przygotowuje i publikuje wspólną broszurę i stronę internetową zawierające co najmniej informacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 61 ust. 2. Treść broszury i strony internetowej musi być napisana w zrozumiały sposób i musi być dostępna w wersji językowej zrozumiałej dla danej osoby lub w wersji językowej, co do której można z dużą dozą prawdopodobieństwa przypuszczać, że będzie zrozumiała dla danej osoby.

Broszurę i stronę internetową przygotowuje się w taki sposób, aby zapewnić państwom członkowskim możliwość ich uzupełnienia o dodatkowe szczegółowe informacje dotyczące poszczególnych państwach członkowskich. Takie szczegółowe informacje dotyczące państw członkowskich powinny obejmować co najmniej informacje o prawach osoby, której dane dotyczą, informacje na temat możliwości uzyskania wsparcia ze strony krajowych organów nadzoru, a także dane kontaktowe siedziby administratora danych i krajowych organów nadzoru.

Artykuł 45
Kampania informacyjna

Komisja – we współpracy z krajowymi organami nadzoru i Europejskim Inspektorem Ochrony Danych – organizuje kampanię informacyjną towarzyszącą uruchomieniu systemu wjazdu/wyjazdu, w ramach której udziela opinii publicznej informacji na temat przeznaczenia tego systemu, danych gromadzonych w tym systemie, organów uprawnionych do uzyskania dostępu do tych danych oraz praw przysługujących poszczególnym osobom.

Artykuł 46

Prawo dostępu do danych, prawo do poprawienia danych i prawo do usunięcia danych

1. Nie naruszając przepisów art. 12 dyrektywy 95/46/WE, każdemu obywatelowi państwa trzeciego przysługuje prawo dostępu do dotyczących go danych przechowywanych w systemie wjazdu/wyjazdu oraz do uzyskania informacji na temat państwa członkowskiego, które przesłało te informacje do systemu wjazdu/wyjazdu.
2. Jeżeli dana osoba zwróciła się z wnioskiem o poprawienie lub usunięcie danych do państwa członkowskiego innego niż odpowiedzialne państwo członkowskie, organy państwa członkowskiego, do którego skierowano wniosek, kontrolują prawidłowość danych zgromadzonych w systemie wjazdu/wyjazdu oraz zgodność przetwarzania tych danych z prawem w terminie jednego miesiąca, jeżeli przeprowadzenie takiej kontroli bez zasięgnięcia opinii odpowiedzialnego państwa członkowskiego będzie możliwe. W przeciwnym razie państwo członkowskie inne niż odpowiedzialne państwo członkowskie kontaktuje się z organami odpowiedzialnego państwa członkowskiego w terminie 14 dni, po czym odpowiedzialne państwo członkowskie sprawdza prawidłowość danych i zgodność przetwarzania tych danych z prawem w terminie jednego miesiąca.
3. Jeżeli okaże się, że dane przechowywane w systemie wjazdu/wyjazdu są niezgodne ze stanem faktycznym lub że zostały wprowadzone do systemu niezgodnie z prawem, odpowiedzialne państwo członkowskie lub – w stosownych przypadkach – państwo członkowskie, od którego skierowano wniosek, poprawia lub usuwa te dane zgodnie z art. 32. Odpowiedzialne państwo członkowskie lub – w stosownych przypadkach – państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, niezwłocznie informuje zainteresowaną osobę na piśmie o podjęciu czynności w celu poprawienia lub usunięcia danych, które jej dotyczą.

Jeżeli okaże się, że przechowywane w systemie wjazdu/wyjazdu dane dotyczące wiz są niezgodne ze stanem faktycznym lub że zostały wprowadzone do systemu niezgodnie z prawem, odpowiedzialne państwo członkowskie lub, w stosownych przypadkach, państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, w pierwszej kolejności sprawdza prawidłowość tych danych, zestawiając je z danymi przechowywanymi w VIS, po czym – w razie konieczności – wprowadza w nich stosowne zmiany. Jeżeli dane przechowywane w VIS będą odpowiadały danym przechowywanym w systemie wjazdu/wyjazdu, odpowiedzialne państwo członkowskie lub państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, kontaktuje się z organami państwa członkowskiego odpowiedzialnymi za wprowadzenie tych danych do VIS w terminie 14 dni. Państwo członkowskie odpowiedzialne za wprowadzenie danych do VIS sprawdza prawidłowość danych dotyczących wiz oraz zgodność przetwarzania danych przechowywanych w systemie wjazdu/wyjazdu z prawem w terminie jednego miesiąca i przekazuje stosowne informacje w tym zakresie odpowiedzialnemu państwu członkowskiemu lub państwu

członkowskiemu, do którego skierowano wniosek, po czym państwa te – w razie konieczności – niezwłocznie zmieniają lub usuwają te dane z systemu wjazdu/wyjazdu oraz, w stosownych przypadkach, z wykazu osób, o którym mowa w art. 11 ust. 2.

4. Jeżeli odpowiedzialne państwo członkowskie lub – w stosownych przypadkach – państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, nie zgodzi się z twierdzeniem, że dane przechowywane w systemie wjazdu/wyjazdu są niezgodne ze stanem faktycznym lub zostały wprowadzone do systemu bezprawnie, odpowiednie państwo członkowskie niezwłocznie wydaje decyzję administracyjną, w której wyjaśnia na piśmie osobie, której dotyczą dane, dlaczego nie zamierza poprawiać lub usunąć dotyczących jej danych.
5. Odpowiedzialne państwo członkowskie lub, w stosownych przypadkach, państwo członkowskie, do którego skierowano wniosek, udziela danej osobie informacji wyjaśniających działania, jakie może ona podjąć w przypadku, gdy nie zgodzi się z uzasadnieniem decyzji wydanej zgodnie z ust. 5. Obejmuje to informacje dotyczące sposobu, w jaki można zaskarżyć decyzję w sądzie bądź wnieść skargę do właściwych organów danego państwa członkowskiego, oraz informacje na temat wsparcia, uwzględniając wsparcie ze strony organów nadzoru, jakie można uzyskać zgodnie z przepisami ustaw, przepisami wykonawczymi i procedurami danego państwa członkowskiego.
6. Wszystkie wnioski składane zgodnie z ust. 1 i 2 zawierają informacje niezbędne do zidentyfikowania danej osoby, w tym odciski palców tej osoby. Takie informacje wykorzystuje się wyłącznie w celu zapewnienia możliwości wykonywania praw, o których mowa w ust. 1 i 2, po czym niezwłocznie się je usuwa.
7. Za każdym razem, gdy dana osoba zwraca się o udzielenie jej dostępu do danych, które jej dotyczą, zgodnie z ust. 2, właściwy organ odnotowuje fakt wniesienia takiego wniosku oraz przedstawia na piśmie informacje na temat organu, który rozpatrzył ten wniosek, po czym niezwłocznie udostępnia ten dokument krajowym organom nadzoru.

Artykuł 47

Współpraca na rzecz zapewnienia poszanowania praw dotyczących ochrony danych

1. Właściwe organy państw członkowskich prowadzą aktywną współpracę na rzecz egzekwowania praw ustanowionych w art. 46 ust. 3, 4 i 5.
2. Po otrzymaniu odpowiedniego wniosku organy nadzoru w poszczególnych państwach członkowskich udzielają zainteresowanej osobie pomocy oraz porad przy korzystaniu z przysługującego jej prawa do poprawienia lub usunięcia danych, które jej dotyczą, zgodnie z art. 28 ust. 4 dyrektywa 95/46/WE.

Aby osiągnąć te cele, organ nadzorczy odpowiedzialnego państwa członkowskiego, który przekazał stosowne dane, oraz organy nadzoru państw członkowskich, do których skierowano wniosek, prowadzą ze sobą współpracę.

Artykuł 48 *Środki prawne*

1. Każda osoba w każdym państwie członkowskim ma prawo do wszczęcia postępowania przed sądem państwa członkowskiego, które odmówiło jej prawa dostępu do danych lub

prawa do poprawienia lub usunięcia danych, o których mowa w art. 46, lub do wniesienia skargi do właściwego organu tego państwa.

2. Strona postępowania jest uprawniona do korzystania ze wsparcia zapewnianego przez organy nadzoru przez cały czas trwania postępowania.

Artykuł 49

Nadzór krajowego organu nadzoru

1. Poszczególne państwa członkowskie zapewniają, aby krajowy organ nadzoru lub organy wyznaczone zgodnie z art. 28 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE monitorowały zgodność z prawem przypadków przetwarzania danych osobowych, o których mowa w art. 13–19, przez dane państwo członkowskie, uwzględniając przypadki przenoszenia takich danych z systemu wjazdu/wyjazdu i do tego systemu.
2. Organ nadzoru zapewnia przeprowadzenie kontroli operacji przetwarzania danych w systemie krajowym zgodnie z odpowiednimi międzynarodowymi standardami przeprowadzania kontroli przynajmniej raz na cztery lata.
3. Państwa członkowskie zapewniają swojemu organowi nadzoru dostęp do zasobów wystarczających, by organ ten mógł wypełniać zadania powierzone mu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
4. W związku z przetwarzaniem danych osobowych w systemie wjazdu/wyjazdu każde państwo członkowskie wyznacza organ, który uznaje się za administratora danych zgodnie z art. 2 lit. d) dyrektywy 95/46/WE i który ponosi główną odpowiedzialność za przetwarzanie danych w tym państwie członkowskim. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji szczegółowe informacje o tym organie.
5. Każde państwo członkowskie dostarcza wszelkich informacji żądanych przez organy nadzoru, a w szczególności przekazuje im informacje o działaniach podejmowanych zgodnie z art. 35, art. 36 ust. 1 i art. 39. Każde państwo członkowskie udziela organom nadzoru prawa dostępu do swoich rejestrów zgodnie z art. 30 oraz zapewnia tym organom możliwość uzyskania dostępu do pomieszczeń powiązanych z systemem wjazdu/wyjazdu w dowolnym momencie.

Artykuł 50

Nadzór Europejskiego Inspektora Ochrony Danych

1. Europejski Inspektor Ochrony Danych zapewnia prowadzenie działań w zakresie przetwarzania danych osobowych przez eu-LISA w ramach systemu wjazdu/wyjazdu zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.
2. Europejski Inspektor Ochrony Danych zapewnia przeprowadzenie kontroli działalności Agencji w zakresie przetwarzania danych osobowych zgodnie z odpowiednimi międzynarodowymi standardami przeprowadzania kontroli co najmniej raz na cztery lata. Sprawozdanie z kontroli przekazuje się następnie Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, eu-LISA, Komisji i krajowym organom nadzoru. Zapewnia się możliwość przedstawienia uwag dotyczących sprawozdania przez eu-LISA przed jego przyjęciem.
3. eu-LISA przekazuje stosowne informacje, o które wnosi Europejski Inspektor Ochrony Danych, udziela mu dostępu do wszystkich dokumentów i do rejestrów, o których mowa w

art. 41, oraz zapewnia mu możliwość dostępu do wszystkich pomieszczeń w dowolnym momencie.

Artykuł 51

Współpraca między krajowymi organami nadzoru a Europejskim Inspektorem Ochrony Danych

1. Krajowe organy nadzoru i Europejski Inspektor Ochrony Danych prowadzą aktywną współpracę w zakresie przysługujących im uprawnień i zapewniają skoordynowany nadzór nad systemem wjazdu/wyjazdu i systemami krajowymi.
2. Krajowe organy nadzoru i Europejski Inspektor Ochrony Danych wymieniają się stosownymi informacjami, udzielają sobie wsparcia w przeprowadzaniu kontroli i inspekcji, analizują trudności związane z interpretacją lub stosowaniem nowego rozporządzenia, oceniają problemy związane ze sprawowaniem niezależnego nadzoru lub z korzystaniem przez osobę, której dane dotyczą, z przysługujących jej praw, sporządzają zharmonizowane wnioski dotyczące wspólnych rozwiązań wszelkich problemów i – w stosownych przypadkach – wspierają działania na rzecz zwiększania świadomości w obszarze praw ochrony danych.
3. Organy nadzoru i Europejski Inspektor Ochrony Danych spotykają się w tym celu przynajmniej dwa razy w roku. Koszty tych spotkań pokrywa Europejski Inspektor Ochrony Danych. Na pierwszym spotkaniu zostaje przyjęty regulamin. Dalsze metody pracy opracowuje się wspólnie, stosownie do potrzeb.
4. Co dwa lata przedstawia się Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i eu-LISA wspólne sprawozdanie z działalności. Sprawozdanie to zawiera rozdział poświęcony poszczególnym państwom członkowskim, przygotowany przez organy nadzoru danego państwa członkowskiego.

Artykuł 52

Ochrona danych osobowych na potrzeby dostępu do celów ścigania

1. Każde państwo członkowskie zapewnia stosowanie przepisów przyjętych na podstawie ustawodawstwa krajowego wdrażającego decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW również w kwestiach związanych z dostępem do systemu wjazdu/wyjazdu przez organy krajowe tego państwa, zgodnie z art. 1 ust. 2.
2. Krajowe organy nadzoru wyznaczonego zgodnie z decyzją ramową 2008/977/WSiSW monitorują zgodność z prawem dostępu państw członkowskich do danych osobowych do celów wymienionych w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, w tym dostęp do tych danych w celu ich przeniesienia z systemu wjazdu/wyjazdu i ich wprowadzenia do tego systemu.
3. Europol przetwarza dane osobowe zgodnie z decyzją 2009/371/WSiSW, przy czym przetwarzanie danych osobowych przez Europol jest objęte nadzorem niezależnego zewnętrznego inspektora ochrony danych. Kwestie związane z przetwarzaniem danych osobowych przez Europol zgodnie z niniejszym rozporządzeniem regulują przepisy art. 30, 31 i 32 tej decyzji. Niezależny zewnętrzny inspektor ochrony danych zapewnia poszanowanie praw obywateli państw trzecich.

4. Dane osobowe, do których uzyskano dostęp w systemie wjazdu/wyjazdu w celach określonych w art. 1 ust. 2, przetwarza się wyłącznie do celów zapobiegania przestępstwom, ich wykrywania lub prowadzenia w ich sprawie dochodzeń w konkretnych przypadkach, w których dane państwo członkowskie lub Europol zwróciły się o udzielenie dostępu do tych danych.
5. System centralny, wyznaczone organy, centralne punkty dostępu i Europol prowadzą rejestr wyszukiwań przeprowadzonych w celu zapewnienia krajowym organom ochrony danych i Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych możliwości monitorowania zgodności przetwarzania danych z unijnymi przepisami w zakresie ochrony danych. Do innych niż ten celów, dane osobowe oraz rejestr wyszukiwań usuwa się ze wszystkich krajowych zbiorów danych i ze wszystkich zbiorów danych Europolu po upływie jednego miesiąca, chyba że wspomniane dane i wpisy w rejestrze są niezbędne do celów związanych z konkretnym toczącym się dochodzeniem, na potrzeby którego dane państwo członkowskie lub Europol zwróciły się o ich udostępnienie.

Artykuł 53

Rejestrowanie i dokumentacja

1. Poszczególne państwa członkowskie i Europol zapewniają rejestrowanie lub dokumentowanie wszystkich operacji przetwarzania danych przeprowadzonych w następstwie zwrócenia się z wnioskiem o udzielenie dostępu do danych przechowywanych w systemie wjazdu/wyjazdu do celów przewidzianych w art. 1 ust. 2 w celu sprawdzenia dopuszczalności wniosku, monitorowania zgodności przetwarzania danych z prawem, zbadania integralności i bezpieczeństwa danych oraz monitorowania własnej działalności.
2. W rejestrze lub dokumentacji zamieszcza się następujące informacje:
 - a) informacje jednoznacznie określające cel wniosku o udzielenie dostępu do danych przechowywanych w systemie wjazdu/wyjazdu, uwzględniając informacje na temat danego przestępstwa terrorystycznego lub innego poważnego przestępstwa, oraz – w przypadku Europolu – informacje jednoznacznie określające cel wniosku o udzielenie dostępu;
 - b) uzasadnione przesłanki przemawiające za nieporównywaniem danych z danymi zgromadzonymi przez inne państwa członkowskie na podstawie 2008/615/WSiSW zgodnie z art. 29 ust. 2 lit. b) niniejszego rozporządzenia;
 - c) odesłanie do dokumentacji krajowej;
 - d) datę i dokładną godzinę wystąpienia krajowego punktu dostępu z wnioskiem o udzielenie dostępu do systemu centralnego;
 - f) w stosownych przypadkach, informacje o zastosowaniu trybu pilnego, o którym mowa w art. 28 ust. 2, oraz informacje o podjęciu decyzji dotyczącej weryfikacji *ex post*;
 - g) informacje o danych wykorzystanych do przeprowadzenia porównania;
 - h) zgodnie z przepisami krajowymi lub z przepisami decyzji 2009/371/WSiSW, oznaczenie identyfikacyjne urzędnika, który przeprowadził wyszukiwanie, oraz

oznaczenie identyfikacyjne urzędnika, który zlecił przeprowadzenie wyszukiwania lub dostarczenie danych.

3. Rejestry i dokumentację wykorzystuje się wyłącznie do celów monitorowania zgodności przetwarzania danych z prawem oraz do celów zapewnienia integralności i bezpieczeństwa danych. Do celów monitorowania i oceny, o których mowa w art. 64, wykorzystywać można wyłącznie rejestry zawierające dane niebędące danymi osobowymi. Właściwe krajowe organy nadzoru odpowiedzialne za sprawdzanie dopuszczalności wniosku i monitorowanie zgodności przetwarzania danych z prawem, jak również za monitorowanie integralności i bezpieczeństwa danych, uzyskują dostęp do tych rejestrów w celu wypełniania powierzonych im obowiązków po złożeniu stosownego wniosku.

ROZDZIAŁ VIII

Zmiany w innych aktach unijnych

Artykuł 54

Zmiana w konwencji wykonawczej do układu z Schengen

Artykuł 20 ust. 2 konwencji wykonawczej do układu z Schengen otrzymuje brzmienie:

„2. Postanowienia ustępu 1 nie mają wpływu na prawo każdej z Umawiających się Stron do przedłużenia pobytu cudzoziemca na swoim terytorium, w wyjątkowych okolicznościach, poza okres trzech miesięcy.”.

Artykuł 55

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 767/2008 w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego

W rozporządzeniu (UE) nr 767/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 13 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. W przypadku decyzji o unieważnieniu lub cofnięciu wydanej wizy organ wizowy, który podjął tę decyzję, niezwłocznie pozyskuje dane, o których mowa w art. 17 ust. 1 [rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr XXX ustanawiającego system wjazdu/wyjazdu w celu rejestrowania danych dotyczących wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich przekraczających granice zewnętrzne państw członkowskich Unii Europejskiej oraz określającego warunki dostępu do systemu wjazdu/wyjazdu na potrzeby ścigania]*, i eksportuje je z VIS do systemu wjazdu/wyjazdu.”;

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr XXX ustanawiające system wjazdu/wyjazdu w celu rejestrowania danych dotyczących wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich przekraczających granice zewnętrzne państw członkowskich Unii Europejskiej oraz określające warunki dostępu do systemu wjazdu/wyjazdu na potrzeby ścigania (Dz.U. ...) [pełen tytuł + odesłanie do Dz.U.].

2) w art. 14 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Organ wizowy, który podjął decyzję o przedłużeniu okresu ważności wydanej wizy lub okresu dozwolonego pobytu wskazanego w wydanej wizie, niezwłocznie pozyskuje dane, o których mowa w art. 17 ust. 1 [rozporządzenia ustanawiającego system wjazdu/wyjazdu], i eksportuje je z VIS do systemu wjazdu/wyjazdu.”;

3) w art. 15 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 lit. b) i c) otrzymują brzmienie:

„b) nazwiska (nazwiska rodowego), imienia/imion (imienia/imion nadanych); daty urodzenia, obywatelstwa; płci;

c) rodzaju i numeru dokumentu podróży; trzyliterowego kodu kraju wydania dokumentu podróży oraz daty wygaśnięcia ważności dokumentu podróży;”;

b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„4. Do celów sprawdzenia danych przechowywanych w systemie wjazdu/wyjazdu na potrzeby wydania decyzji w sprawie wniosków wizowych zgodnie z art. 22 [rozporządzenia ustanawiającego system wjazdu/wyjazdu] właściwy organ wizowy jest uprawniony do uzyskania dostępu do systemu wjazdu/wyjazdu bezpośrednio z poziomu VIS na potrzeby przeprowadzenia wyszukiwania w oparciu o jedną kategorię danych lub większą liczbę kategorii danych, o których mowa w tym artykule.

5. Jeżeli w wyniku wyszukiwania w oparciu o dane, o których mowa w ust. 2, okaże się, że dane dotyczące obywatela państwa trzeciego nie zostały zarejestrowane w VIS, lub jeżeli istnieją wątpliwości co do tożsamości danego obywatela państwa trzeciego, właściwy organ wizowy uzyskuje dostęp do danych w celu ustalenia tożsamości danej osoby, zgodnie z art. 20.”;

4) w rozdziale III dodaje się nowy art. 17a:

„Artykuł 17a

Interoperacyjność z systemem wjazdu/wyjazdu

1. Od momentu uruchomienia systemu wjazdu/wyjazdu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 [rozporządzenia ustanawiającego system wjazdu/wyjazdu], ustanawia się interoperacyjność między systemem wjazdu/wyjazdu a VIS, aby zwiększyć efektywność i szybkość przeprowadzania odpraw granicznych. W tym celu eu-LISA ustanawia bezpieczny kanał komunikacyjny między centralnym systemem wjazdu/wyjazdu a centralnym systemem VIS w celu umożliwienia interoperacyjności między systemem wjazdu/wyjazdu a VIS. Bezpośrednie sprawdzanie danych przechowywanych w obu systemach jest możliwe tylko wtedy, gdy zostało przewidziane zarówno w niniejszym rozporządzeniu, jak i rozporządzeniu (WE) nr 767/2008.

2. Wymóg interoperacyjności umożliwia organom wizowym korzystającym z VIS wgląd do systemu wjazdu/wyjazdu z poziomu VIS w celu:

a) zapoznania się z danymi przechowywanymi w systemie wjazdu/wyjazdu, o których mowa w art. 22 [rozporządzenia ustanawiającego system wjazdu/wyjazdu] oraz w art. 15 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, przy podejmowaniu decyzji w sprawie wniosków wizowych;

- b) pobierania i eksportowania danych wizowych bezpośrednio z VIS do systemu wjazdu/wyjazdu w przypadku unieważnienia, cofnięcia lub przedłużenia wizy zgodnie z art. 17 [rozporządzenia ustanawiającego system wjazdu/wyjazdu] oraz zgodnie z art. 13 i 14 niniejszego rozporządzenia.

3. Wymóg interoperacyjności umożliwia organom granicznym korzystającym z systemu wjazdu/wyjazdu wgląd do VIS z poziomu systemu wjazdu/wyjazdu w celu:

- a) pobierania i importowania danych wizowych bezpośrednio z VIS do systemu wjazdu/wyjazdu w celu utworzenia lub zaktualizowania rejestru indywidualnego posiadacza wizy w systemie wjazdu/wyjazdu zgodnie z art. 13, 14 i 16 [rozporządzenia ustanawiającego system wjazdu/wyjazdu] oraz z art. 18a niniejszego rozporządzenia;
- b) pobierania i importowania danych wizowych bezpośrednio z VIS w przypadku unieważnienia, cofnięcia lub przedłużenia wizy zgodnie z art. 17 [rozporządzenia ustanawiającego system wjazdu/wyjazdu] oraz zgodnie z art. 13 i 14 niniejszego rozporządzenia;
- c) zweryfikowania autentyczności i ważności wizy na granicach zewnętrznych lub sprawdzenia na granicach zewnętrznych, czy warunki wjazdu na terytorium państw członkowskich ustanowione w art. 6 rozporządzenia (UE) 2016/399 zostały spełnione zgodnie z art. 18 ust. 2 niniejszego rozporządzenia;
- d) kontrolowania granic zewnętrznych w celu sprawdzenia, czy obywatele państw trzecich zwolnieni z obowiązku wizowego i nieposiadający rejestru indywidualnego w systemie wjazdu/wyjazdu byli wcześniej zarejestrowani w VIS zgodnie z art. 21 rozporządzenia ustanawiającego system wjazdu/wyjazdu] i art. 19a niniejszego rozporządzenia;
- e) weryfikacji na granicach zewnętrznych tożsamości posiadacza wizy z odciskami palców z VIS zgodnie z art. 21 ust. 2 i 4 [rozporządzenia ustanawiającego system wjazdu/wyjazdu niniejszego] i art. 18 ust. 6 niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy nie można zweryfikować tożsamości posiadacza wizy w systemie wjazdu/wyjazdu.

4. Zgodnie z art. 33 [rozporządzenia ustanawiającego systemu wjazdu/wyjazdu] Komisja przyjmuje środki niezbędne dla ustanowienia interoperacyjności oraz kompleksowego projektu architektury interoperacyjności zgodnie z art. 34 [rozporządzenia ustanawiającego system wjazdu/wyjazdu]. W celu ustanowienia interoperacyjności z systemem wjazdu/wyjazdu instytucja zarządzająca opracowuje potrzebne zmiany w centralnym wizowym systemie informacyjnym, interfejsach krajowych w każdym państwie członkowskim oraz infrastrukturze łączności między centralnym wizowym systemem informacyjnym a interfejsami krajowymi lub ich dostosowania. Infrastruktury krajowe są dostosowywane lub opracowywane przez państwa członkowskie.

5) artykuł 18 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 18 Dostęp do danych w celu weryfikacji na przejściach przez granice zewnętrzne

1. Wyłącznie w celu sprawdzenia tożsamości posiadacza wizy, autentyczności wizy, jej ważności czasowej i terytorialnej oraz statusu lub w celu sprawdzenia, czy spełnione zostały warunki wjazdu na terytorium państw członkowskich zgodnie z art. 6 rozporządzenia (UE) 2016/399, organy właściwe do przeprowadzenia kontroli na przejściach granicznych na granicach zewnętrznych

zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/399 mają dostęp do wyszukiwania informacji z wykorzystaniem następujących danych:

- a) nazwisko (nazwisko rodowe), imię/imiona (imię/imiona nadane); data urodzenia, obywatelstwo; płeć; rodzaj i numer dokumentu podróży; trzyliterowy kod kraju wydania dokumentu podróży oraz data wygaśnięcia ważności dokumentu podróży;
- b) lub numer naklejki wizowej.

2. Wyłącznie do celów, o których mowa w ust. 1, w przypadku wyszukiwania informacji w systemie wjazdu/wyjazdu zgodnie z art. 21 ust. 2 lub 4 [rozporządzenia ustanawiającego system wjazdu/wyjazdu] właściwy organ graniczny może wyszukać informacje w VIS bezpośrednio z poziomu systemu wjazdu/wyjazdu, korzystając z danych, o których mowa w ust. 1 lit. a).

3. Jeżeli w wyniku wyszukiwania w oparciu o dane wymienione w ust. 1 okaże się, że w VIS przechowywane są dane dotyczące jednej wydanej lub przedłużonej wizy lub większej liczby takich wiz, które są ważne pod względem czasowym i terytorialnym na potrzeby przekroczenia granicy, właściwy organ kontroli granicznej uzyskuje wyłącznie do celów, o których mowa w ust. 1, dostęp do następujących danych zawartych w danym pliku danych dotyczących wniosku, jak również w pliku lub plikach danych dotyczących wniosku, powiązanych odsyłaczami, zgodnie z art. 8 ust. 4:

- a) informacji o statusie i danych pochodzących z formularza wniosku, o których mowa w art. 9 ust. 2 i 4;
- b) fotografii;
- c) danych, o których mowa w art. 10, 13 i 14, wprowadzonych w związku z wizą lub wizami wydanymi, unieważnionymi lub cofniętymi lub z wizami, których ważność została przedłużona.

Ponadto w przypadku tych posiadaczy wizy, w odniesieniu do których dane nie są wymagane ze względów prawnych lub nie mogą zostać podane z przyczyn faktycznych, właściwy organ kontroli granicznej otrzymuje powiadomienie dotyczące określonego pola przeznaczonego na te dane lub określonych pól przeznaczonych na te dane, w których wpisuje się „nie dotyczy”.

4. Jeżeli w wyniku wyszukiwania w oparciu o dane wymienione w ust. 1 okaże się, że dane dotyczące danej osoby są zarejestrowane w VIS, lecz zarejestrowana wiza lub zarejestrowane wizy nie są ważne, właściwy organ graniczny uzyskuje wyłącznie do celów, o których mowa w ust. 1, dostęp do następujących danych w pliku lub plikach danych dotyczących wniosku, jak również w pliku lub plikach danych dotyczących wniosku, powiązanych odsyłaczami, zgodnie z art. 8 ust. 4:

- a) informacji o statusie i danych pochodzących z formularza wniosku, o których mowa w art. 9 ust. 2 i 4;
- b) fotografii;
- c) danych, o których mowa w art. 10, 13 i 14, wprowadzonych w związku z wizą lub wizami wydanymi, unieważnionymi lub cofniętymi lub z wizami, których ważność została przedłużona.

5. Oprócz weryfikacji przeprowadzonej na podstawie ust. 1 właściwy organ graniczny weryfikuje tożsamość osoby w VIS, jeżeli po przeprowadzeniu wyszukiwania w oparciu o dane wymienione w ust. 1 okaże się, że dane dotyczące osoby są zarejestrowane w VIS i spełniony został jeden z poniższych warunków:

- a) tożsamości danej osoby nie można zweryfikować w systemie wjazdu/wyjazdu zgodnie z art. 21 ust. 2 [rozporządzenia ustanawiającego system wjazdu/wyjazdu] gdy:
- (i) posiadacz wizy nie został jeszcze zarejestrowany w systemie wjazdu/wyjazdu;
 - (ii) na przejściu granicznym nie ma dostępu do technologii umożliwiającej wykorzystanie pobranego wizerunku twarzy i w związku z tym nie można zweryfikować tożsamości posiadacza wizy w systemie wjazdu/wyjazdu;
 - (iii) istnieją wątpliwości dotyczące tożsamości posiadacza wizy;
 - (iv) weryfikacja tożsamości posiadacza wizy w systemie wjazdu/wyjazdu jest niemożliwa w jakiegokolwiek innego powodu;
- b) tożsamość danej osoby można zweryfikować w systemie wjazdu/wyjazdu, lecz osoba ta zamierza przekroczyć granice zewnętrzne państwa członkowskiego, w którym obowiązuje niniejsze rozporządzenie, po raz pierwszy od utworzenia rejestru indywidualnego dotyczącego tej osoby.

Organy graniczne weryfikują odciski palców posiadacza wizy na podstawie odcisków palców zapisanych w VIS. W przypadku posiadacza wizy, którego odciski palców nie mogą być wykorzystane, wyszukiwanie informacji, o którym mowa w ust. 1, odbywa się jedynie na podstawie danych alfanumerycznych przewidzianych w ust. 1 niniejszego artykułu.

6. W celu przeprowadzenia weryfikacji odcisków palców w systemie VIS określonej w ust. 5, właściwy organ może uruchomić przeszukanie VIS z poziomu systemu wjazdu/wyjazdu.

7. W przypadku gdy weryfikacja tożsamości posiadacza wizy lub samej wizy nie przyniesie rezultatu lub w przypadku wątpliwości co do tożsamości posiadacza wizy, autentyczności wizy lub dokumentu podróży, należyć upoważniony personel tych właściwych organów uzyskuje dostęp do danych zgodnie z art. 20 ust. 1 i 2.”;

6) dodaje się artykuł 18a w brzmieniu:

„Artykuł 18a

Pobieranie danych z VIS na potrzeby utworzenia lub aktualizacji rejestru indywidualnego posiadacza wizy w systemie wjazdu/wyjazdu

1. Wyłącznie w celu utworzenia lub aktualizacji rejestru indywidualnego posiadacza wizy w systemie wjazdu/wyjazdu zgodnie z art. 13 ust. 2 i art. 14 i 16 [rozporządzenia ustanawiającego system wjazdu/wyjazdu] właściwy organ graniczny uzyskuje dostęp do pobierania danych z VIS i zaimportowania do systemu wjazdu/wyjazdu danych przechowywanych w VIS i wymienionych w art. 14 ust. 1 lit. d), e) i g) [rozporządzenia ustanawiającego system wjazdu/wyjazdu] i importowania ich do systemu wjazdu/wyjazdu.”;

7) dodaje się artykuł 19a w brzmieniu:

„Artykuł 19a

Korzystanie z VIS przed utworzeniem w systemie wjazdu/wyjazdu rejestru indywidualnego obywatela państwa trzeciego zwolnionego z obowiązku wizowego określonego w art. 10 [rozporządzenia ustanawiającego system wjazdu/wyjazdu]

1. W celu sprawdzenia, czy osoba była uprzednio zarejestrowana w VIS, organy właściwe do przeprowadzenia kontroli na przejściach granicznych na granicach zewnętrznych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/399 mają wgląd do VIS:

- a) przed utworzeniem w systemie wjazdu/wyjazdu rejestru indywidualnego dotyczącego obywatela państwa trzeciego zwolnionego z obowiązku wizowego określonego w art. 15 [rozporządzenia ustanawiającego system wjazdu/wyjazdu];
- b) w odniesieniu do obywatela państwa trzeciego zwolnionych z obowiązku wizowego, którego rejestr indywidualny w systemie wjazdu/wyjazdu został utworzony przez państwo członkowskie, w którym nie obowiązuje niniejsze rozporządzenie, gdy osoba ta zamierza przekroczyć granice zewnętrzne państwa członkowskiego, w którym obowiązuje niniejsze rozporządzenie, po raz pierwszy od utworzenia rejestru indywidualnego dotyczącego tej osoby.

2. Do celów ust. 1, w przypadku gdy zastosowanie ma art. 21 ust. 4 [rozporządzenia ustanawiającego system wjazdu/wyjazdu] i gdy z wyszukiwania informacji, o którym mowa w art. 25 tego rozporządzenia, wynika, że dane dotyczące tej osoby nie zostały zapisane w systemie wjazdu/wyjazdu lub w przypadku gdy zastosowanie ma art. 21 ust. 5 [rozporządzenia ustanawiającego system wjazdu/wyjazdu] właściwy organ graniczny ma dostęp do wyszukiwania informacji z wykorzystaniem następujących danych: nazwisko (nazwisko rodowe), imię/imiona (imię/imiona nadane); data urodzenia, obywatelstwo; płeć; rodzaj i numer dokumentu podróży; trzyliterowy kod kraju wydania dokumentu podróży oraz data wygaśnięcia ważności dokumentu podróży.

3. Wyłącznie do celów, o których mowa w ust. 1, oprócz wyszukiwania informacji w systemie wjazdu/wyjazdu zgodnie z art. 21 ust. 4 [rozporządzenia ustanawiającego system wjazdu/wyjazdu] lub w przypadku gdy zastosowanie ma art. 21 ust. 5 [rozporządzenia ustanawiającego system wjazdu/wyjazdu], właściwy organ graniczny może wyszukać informacje w VIS bezpośrednio z poziomu systemu wjazdu/wyjazdu, korzystając z danych alfanumerycznych, o których mowa w ust. 2.

4. Jeżeli w wyniku wyszukiwania w oparciu o dane wymienione w ust. 2 okaże się, że dane dotyczące danej osoby są zarejestrowane w VIS, właściwy organ graniczny uzyskuje wyłącznie do celów, o których mowa w ust. 1, dostęp do wglądu do następujących danych zawartych w danym pliku lub plikach danych dotyczących wniosku, jak również w pliku lub plikach danych dotyczących wniosku, powiązanych odsyłaczami, zgodnie z art. 8 ust. 4:

- a) informacji o statusie i danych pochodzących z formularza wniosku, o których mowa w art. 9 ust. 2 i 4;
- b) fotografii;
- c) danych, o których mowa w art. 10, 13 i 14, wprowadzonych w związku z wizą lub wizami wydanymi, unieważnionymi lub cofniętymi lub z wizami, których ważność została przedłużona.

5. Ponadto, jeżeli w wyniku wyszukiwania w oparciu o dane wymienione w ust. 2 okaże się, dane dotyczące danej osoby zostały zapisane w VIS, właściwy organ graniczny dokonuje weryfikacji odcisków palców osoby względem odcisków palców zapisanych w VIS. Właściwy organ kontroli

granicznej może rozpocząć taką weryfikację korzystając z systemu wjazdu/wyjazdu. W odniesieniu do osób, których odciski palców nie mogą być wykorzystane, wyszukiwanie odbywa się jedynie z wykorzystaniem danych alfanumerycznych przewidzianych w ust. 2 niniejszego artykułu.

6. W przypadku gdy weryfikacja, o której mowa w ust. 2 lub 5, nie powiedzie się lub w przypadku gdy istnieją wątpliwości co do tożsamości osoby lub autentyczności dokumentu podróży, należycie upoważniony personel tych właściwych organów uzyskuje dostęp do danych zgodnie z art. 20 ust. 1 i 2. Właściwy organ graniczny może przeprowadzić identyfikację, o której mowa w art. 20 niniejszego rozporządzenia, z wykorzystaniem systemu wjazdu/wyjazdu.”;

8) art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wyłącznie do celów identyfikacji każdej osoby, która mogła zostać uprzednio zarejestrowana w VIS lub która może nie spełniać warunków wjazdu, pobytu lub zamieszkania na terytorium państw członkowskich lub może przestała spełniać te warunki, organy właściwe do przeprowadzenia kontroli na przejściach granicznych na zewnętrznych granicach zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/399 lub na terytorium państw członkowskich w celu sprawdzenia, czy zostały spełnione warunki wjazdu, pobytu lub zamieszkania na terytorium państw członkowskich, mają dostęp do wyszukiwania danych za pomocą odcisków palców danej osoby.”;

9) w art. 26 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. *[Sześć miesięcy od wejścia w życie rozporządzenia ustanawiającego system wjazdu/wyjazdu]* instytucja zarządzająca ponosi odpowiedzialność za zadania, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu.”;

10) art. 34 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Każde państwo członkowskie oraz organ zarządzający prowadzą rejestr dotyczący wszystkich operacji przetwarzania danych dokonywanych w ramach VIS. Zapisy w rejestrze wskazują cel dostępu do danych, o którym mowa w art. 6 ust. 1 i w art. 15–22, datę i godzinę, typ przekazanych danych, o których mowa w art. 9–14, typ danych wykorzystanych przy wyszukiwaniu, o których mowa w art. 15 ust. 2, art. 17, art. 18 ust. 1 i 5, 19 ust. 1, art. 19a ust. 2 i 5, art. 20 ust. 1, art. 21 ust. 1 i art. 22 ust. 1, oraz nazwę organu wprowadzającego lub wyszukującego dane. Ponadto każde państwo członkowskie prowadzi rejestr personelu należycie upoważnionego do wprowadzania lub pozyskiwania danych.

1a. Jeżeli chodzi o operacje wymienione w art. 17a, zgodnie z niniejszym artykułem i art. 41 *[rozporządzenia ustanawiającego system wjazdu/wyjazdu]* rejestrowana jest każda operacja przetwarzania danych przeprowadzona w ramach VIS i systemu wjazdu/wyjazdu.

Artykuł 56 *Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1077/2011*

W rozporządzeniu (UE) nr 1077/2011 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Agencja odpowiada za zarządzanie operacyjne systemem informacyjnym Schengen drugiej generacji (SIS II), wizowym systemem informacyjnym, Eurodac oraz systemem wjazdu/wyjazdu.”;

2) po art. 5 dodaje się artykuł 5a w brzmieniu:

„Artykuł 5a

Zadania związane z systemem wjazdu/wyjazdu

W odniesieniu do systemu wjazdu/wyjazdu Agencja wykonuje:

a) zadania powierzone jej na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr XXX/20XX z dnia X.X.X r. ustanawiającego system wjazdu/wyjazdu w celu rejestrowania danych dotyczących wjazdu i wyjazdu obywateli państw trzecich i danych dotyczących odmowy wjazdu w odniesieniu do obywateli państw trzecich przekraczających granice zewnętrzne państw członkowskich Unii Europejskiej oraz określające warunki dostępu do systemu wjazdu/wyjazdu na potrzeby ścigania;

b) zadania związane ze szkoleniami z zakresu technicznego użytkowania systemu wjazdu/wyjazdu.” ;

3) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustępy 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Zadania związane z zarządzaniem operacyjnym infrastrukturą łączności można powierzyć zewnętrznym jednostkom lub organom sektora prywatnego zgodnie z rozporządzeniem (WE, EURATOM) nr 1605/2002. W takim przypadku dostawcę sieci będą obowiązywać środki bezpieczeństwa, o których mowa w ust. 4, i nie będzie on miał w żaden sposób dostępu do danych operacyjnych SIS II, VIS, Eurodac lub systemu wjazdu/wyjazdu ani do wymiany SIRENE związanej z SIS II.

6. Bez uszczerbku dla obowiązujących umów w sprawie sieci SIS II, VIS, Eurodac i systemu wjazdu/wyjazdu, zarządzanie kluczami do szyfrowania pozostaje we właściwości Agencji i nie może zostać przekazane żadnemu zewnętrznemu podmiotowi z sektora prywatnego.” ;

4) art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Agencja monitoruje rozwój prac badawczych istotnych dla zarządzania operacyjnego SIS II, VIS, Eurodac, systemem wjazdu/wyjazdu oraz innymi wielkoskalowymi systemami informatycznymi.”;

5) w art. 12 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) po lit. s) dodaje się nową lit. sa):

„sa) przyjmuje sprawozdania dotyczące opracowywania systemu wjazdu/wyjazdu zgodnie z art. 64 ust. 2 rozporządzenia (UE) XX/XX z dnia XXX r.”;

a) lit. t) otrzymuje brzmienie:

„t) przyjmuje sprawozdania z technicznego funkcjonowania SIS II zgodnie z, odpowiednio, art. 50 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 i art. 66 ust. 4 decyzji 2007/533/WSiSW oraz VIS

zgodnie z art. 50 ust. 3 rozporządzenia 767/2008 i art. 17 ust. 3 decyzji 2008/633/WSiSW, a także systemu wjazdu/wyjazdu zgodnie z art. 64 ust. 4 rozporządzenia (UE) XX/XX z dnia XXX r.”;

b) lit. v) otrzymuje brzmienie:

„v) przedstawia uwagi na temat sprawozdań Europejskiego Inspektora Ochrony Danych z kontroli przeprowadzonych na mocy art. 45 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006, art. 42 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 767/2008, art. 31 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 603/2013 oraz art. 50 ust. 2 rozporządzenia (UE) XX/XX z dnia XXX r., a także zapewnia odpowiednie działania pokontrolne”;

b) po lit. x) dodaje się nową lit. xa):

„xa) publikuje statystyki dotyczące systemu wjazdu/wyjazdu zgodnie z art. 57 rozporządzenia (UE) nr XXXX/XX.”;

c) po lit. z) dodaje się nową lit. za):

„za) zapewnia coroczną publikację wykazu właściwych organów zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr XXXX/XX.”;

6) art. 15 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Europol i Eurojust mogą uczestniczyć w posiedzeniach zarządu jako obserwatorzy, gdy porządek obrad obejmuje kwestię dotyczącą SIS II, w związku ze stosowaniem decyzji 2007/533/WSiSW. Europol może również uczestniczyć w posiedzeniach zarządu jako obserwator, gdy porządek obrad obejmuje kwestię dotyczącą VIS w związku ze stosowaniem decyzji 2008/633/WSiSW lub kwestię dotyczącą systemu Eurodac z związku ze stosowaniem rozporządzenia (UE) nr 603/2013 lub kwestię dotyczącą systemu wjazdu/wyjazdu w związku ze stosowaniem rozporządzenia (UE) XX/XX z dnia XXX r.”;

7) art. 17 ust. 5

lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) bez uszczerbku dla art. 17 regulaminu pracowniczego określa wymogi poufności w celu wykonania art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006, art. 17 decyzji 2007/533/WSiSW, art. 26 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 767/2008, art. 4 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 603/2013 oraz art. 34 ust. 4 [rozporządzenia (UE) XX/XX z dnia XXX r.]”;

8) w art. 19 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Następujące grupy doradcze wspomagają zarząd, zapewniając wiedzę fachową w zakresie wielkoskalowych systemów informatycznych, w szczególności podczas przygotowywania rocznego programu prac oraz rocznego sprawozdania z działalności:

a) grupa doradcza ds. SIS II;

b) grupa doradcza ds. VIS;

- c) grupa doradcza ds. Eurodac;
- d) grupa doradcza ds. systemu wjazdu/wyjazdu.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„Europol i Eurojust mogą powołać po jednym przedstawicielu do grupy doradczej ds. SIS II. Europol może także powołać przedstawiciela do grupy doradczej ds. VIS, grupy doradczej ds. Eurodac i grupy doradczej ds. systemu wjazdu/wyjazdu.”.

ROZDZIAŁ IX

Postanowienia końcowe

Artykuł 57

Wykorzystywanie danych do sporządzania sprawozdań i statystyk

1. Należycie upoważniony personel właściwych organów państw członkowskich, Komisji, eu-LISA i Fronteksu ma dostęp do następujących danych wyłącznie do sporządzania sprawozdań i statystyk bez możliwości indywidualnej identyfikacji:
 - a) informacji o statusie;
 - b) obywatelstwa, płci i daty urodzenia obywatela państwa trzeciego;
 - c) daty i przejścia granicznego wjazdu do państwa członkowskiego oraz daty i przejścia granicznego wyjazdu z państwa członkowskiego;
 - d) rodzaju dokumentu podróży oraz trzyliterowego kodu państwa wydającego;
 - e) liczby osób przekraczających dozwolony okres pobytu, o których mowa w art. 11, obywatelstwa i przejść granicznych wjazdu;
 - f) danych wprowadzonych w odniesieniu do każdego pobytu, na który cofnięto lub przedłużono zezwolenie;
 - g) trzyliterowego kodu państwa członkowskiego, które wydało wizę krótkoterminową, {lub wizę objazdową} w stosownych przypadkach;
 - h) liczby osób zwolnionych z obowiązku pobierania odcisków palców, zgodnie z art. 15 ust. 2 i 3;
 - i) liczby obywateli państw trzecich, którym odmówiono wjazdu, obywatelstwa obywateli państw trzecich, którym odmówiono wjazdu, oraz rodzaju przejścia granicznego (lądowe, powietrzne lub morskie), na którym odmówiono wjazdu.
2. Do celów ust. 1 eu-LISA ustanawia, wdraża i obsługuje w swoich obiektach technicznych centralne repozytorium zawierające dane wymienione w ust. 1, które uniemożliwi identyfikację osób fizycznych i umożliwi organom wymienionym w ust. 1 uzyskanie sprofilowanych sprawozdań i statystyk dotyczących wjazdów i wyjazdów, odmów wjazdu oraz przedłużania okresu dozwolonego pobytu obywateli państw trzecich, w celu poprawy

oceny ryzyka przedłużenia okresu dozwolonego pobytu, zwiększenia skuteczności odprawy granicznej, wsparcia konsulatów w przetwarzaniu wniosków wizowych oraz wsparcia opartego na dowodach kształtowania polityki Unii w zakresie migracji. Repozytorium zawiera również codzienne statystyki dotyczące danych, o których mowa w ust. 4. Dostępu do centralnego repozytorium udziela się w drodze bezpiecznego dostępu za pośrednictwem sieci S-TESTA wyposażonej w kontrolę dostępu oraz specjalne profile użytkownika służące wyłącznie do celów sporządzania sprawozdań i statystyk.

Szczegółowe zasady dotyczące funkcjonowania centralnego repozytorium i zasady ochrony i bezpieczeństwa danych mające zastosowanie do repozytorium przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 61 ust. 2.

3. Procedury wdrożone przez eu-LISA służące monitorowaniu wdrażania i funkcjonowania systemu wjazdu/wyjazdu, o których mowa w art. 64. ust. 1, obejmują możliwość generowania statystyk służących zapewnieniu wspomnianego monitorowania.
4. Co kwartał eu-LISA publikuje statystyki dotyczące systemu wjazdu/wyjazdu, przedstawiające w szczególności liczbę, obywatelstwo i przejścia graniczne wjazdu osób przedłużających okres dozwolonego pobytu, obywateli państw trzecich, którym odmówiono wjazdu, wraz z uzasadnieniem odmowy, oraz obywateli państw trzecich, których zezwolenie na pobyt zostało cofnięte lub przedłużone, a także liczbę obywateli państw trzecich zwolnionych z obowiązku składania odcisków palców.
5. Pod koniec każdego roku dokonuje się zestawienia danych w postaci statystyk kwartalnych dla tego roku. W statystykach dane przedstawiane są z podziałem na poszczególne państwa członkowskie.
6. Na wniosek Komisji eu-LISA przedstawia Komisji statystyki dotyczące określonych aspektów wdrażania niniejszego rozporządzenia oraz statystyki, o których mowa w ust. 3.

Artykuł 58

Koszty

1. Koszty poniesione w związku z utworzeniem i funkcjonowaniem systemu centralnego, infrastruktury łączności i jednolitego interfejsu krajowego pokrywane są z budżetu ogólnego Unii.
2. Koszty poniesione z tytułu integracji istniejącej krajowej infrastruktury granicznej oraz połączenia z jednolitym interfejsem krajowym, a także z tytułu obsługi jednolitego interfejsu krajowego są pokrywane z budżetu Unii.

Wyłącza się następujące koszty:

- a) biura zarządzania projektami państw członkowskich (spotkania, podróże służbowe, biura);
- b) obsługi systemów krajowych (powierzchnia, wdrażanie, energia elektryczna, chłodzenie);
- c) funkcjonowania systemów krajowych (operatorzy i umowy w zakresie wsparcia);

- d) dostosowania istniejących systemów kontroli granicznej i systemów policyjnych na potrzeby krajowych systemów wjazdu-wyjazdu;
 - e) zarządzania projektem krajowych systemów wjazdu-wyjazdu;
 - f) projektu, opracowania, wdrażania, obsługi i konserwacji krajowych sieci komunikacyjnych;
 - g) zautomatyzowanych systemów kontroli granicznej, systemów samoobsługi i bramek elektronicznych.
- 3. Koszty poniesione przez centralne punkty dostępu oraz koszty ich połączenia z jednolitym interfejsem krajowym pokrywane są przez każde państwo członkowskie.
 - 4. Każde państwo członkowskie i Europol tworzą i utrzymują na własny koszt infrastrukturę techniczną niezbędną do wykonania art. 5 ust. 2 oraz odpowiadają za pokrycie kosztów wynikających z dostępu do systemu wjazdu/wyjazdu w tym celu.

Artykuł 59 *Powiadomienia*

- 1. Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje na temat organu, który ma zostać uznany za administratora, o którym mowa w art. 49.
- 2. Państwa członkowskie przekazują eu-LISA informacje na temat właściwych organów, o których mowa w art. 8, mających dostęp do wprowadzania, zmiany, usuwania, przeszukiwania danych lub wglądu do tych danych.
- 3. Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje na temat wyznaczonych organów oraz centralnych punktów dostępu, o których mowa w art. 26, i niezwłocznie powiadamiają o wszelkich zmianach w tym zakresie.
- 4. Europol przekazuje Komisji informacje na temat wyznaczonego organu oraz centralnego punktu dostępu, o których mowa w art. 27, i niezwłocznie powiadamia o wszelkich zmianach w tym zakresie.
- 5. eu-LISA informuje Komisję o zakończeniu z wynikiem pozytywnym testu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 lit. b).
- 6. Komisja udostępnia informacje zgłoszone zgodnie z ust. 1 państwom członkowskim i podaje je do ogólnej wiadomości poprzez stale aktualizowaną ogólnodostępną stronę internetową.

Artykuł 60 *Uruchomienie systemu*

- 1. Komisja określa datę planowanego rozpoczęcia funkcjonowania systemu wjazdu/wyjazdu, po spełnieniu następujących warunków:
 - a) przyjęto środki, o których mowa w art. 33;

- b) eu-LISA oświadczyła, że z pozytywnym wynikiem zakończono wszechstronny test systemu wjazdu/wyjazdu, który eu-LISA przeprowadza we współpracy z państwami członkowskimi;
 - c) państwa członkowskie zatwierdziły uzgodnienia techniczne i prawne dotyczące gromadzenia i przekazywania danych, o których mowa w art. 14–18, do systemu wjazdu/wyjazdu i przedstawiły je Komisji;
 - d) państwa członkowskie przekazały Komisji informacje, o których mowa w art. 59 ust. 1 i 3.
- 2. Komisja informuje Parlament Europejski i Radę o wynikach testu przeprowadzonego zgodnie z ust. 1 lit. b).
 - 3. Decyzję Komisji, o której mowa w ust. 1, publikuje się w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.
 - 4. Państwa członkowskie i Europol rozpoczynają korzystanie z systemu wjazdu/wyjazdu od daty określonej przez Komisję zgodnie z ust. 1.

Artykuł 61
Procedura komitetowa

- 1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
- 2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie ma art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 62
Grupa doradcza

eu-LISA ustanawia grupę doradczą i przekazuje jej wiedzę fachową związaną z systemem wjazdu/wyjazdu, w szczególności w kontekście przygotowywania rocznego programu prac oraz rocznego sprawozdania z działalności.

Artykuł 63
Szkolenia

eu-LISA wykonuje zadania związane z zapewnianiem szkoleń z zakresu technicznego użytkowania systemu wjazdu/wyjazdu.

Artykuł 64
Monitorowanie i ocena

- 1. eu-LISA zapewnia wdrożenie procedur monitorowania opracowywania systemu wjazdu/wyjazdu pod kątem realizacji celów dotyczących planowania i kosztów oraz procedur monitorowania funkcjonowania systemu wjazdu/wyjazdu pod kątem realizacji celów dotyczących rezultatów technicznych, opłacalności, bezpieczeństwa i jakości działania.

2. Po [Sześć miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia – Urząd Publikacji uzupełnia faktyczną datą], a następnie co sześć miesięcy na etapie opracowywania systemu wjazdu/wyjazdu eu-LISA przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stanu prac nad opracowywaniem systemu centralnego, jednolitych interfejsów i infrastruktury łączności między systemem centralnym a jednolitymi interfejsami. Po zakończeniu opracowywania Parlamentowi Europejskiemu i Radzie zostaje przekazane sprawozdanie zawierające szczegółowe wyjaśnienia dotyczące sposobu osiągnięcia celów, w szczególności w zakresie planowania i kosztów, a także zawierające uzasadnienie wszelkich rozbieżności.
3. Na potrzeby konserwacji technicznej eu-LISA ma dostęp do niezbędnych informacji związanych z operacjami przetwarzania danych przeprowadzanymi w systemie wjazdu/wyjazdu.
4. Po upływie dwóch lat od rozpoczęcia funkcjonowania systemu wjazdu/wyjazdu, a następnie co dwa lata, eu-LISA przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji sprawozdanie dotyczące technicznego funkcjonowania systemu wjazdu/wyjazdu, w tym jego bezpieczeństwa.
5. Po upływie trzech lat od rozpoczęcia funkcjonowania systemu wjazdu/wyjazdu, a następnie co cztery lata, Komisja opracowuje całościową ocenę systemu wjazdu/wyjazdu. Całościowa ocena obejmuje analizę osiągniętych wyników w stosunku do wyznaczonych celów, ocenę wpływu na prawa podstawowe oraz ocenę aktualności przesłanek, które doprowadziły do utworzenia systemu, ocenę stosowania rozporządzenia, bezpieczeństwa systemu wjazdu/wyjazdu i wszelkich skutków dla przyszłych działań, a także zawiera wszelkie niezbędne zalecenia. Komisja przekazuje sprawozdania z oceny Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Państwa członkowskie i Europol przekazują eu-LISA i Komisji informacje niezbędne do sporządzania sprawozdań, o których mowa w ust. 4 i 5, zgodnie ze wskaźnikami ilościowymi określonymi wstępnie przez Komisję lub eu-LISA. Informacje takie nie mogą w żadnym przypadku stanowić zagrożenia dla metod pracy ani ujawniać informacji o źródłach, członkach personelu czy też dochodzeniach prowadzonych przez wyznaczone organy.
7. eu-LISA przekazuje Komisji informacje niezbędne do sporządzenia całościowych ocen, o których mowa w ust. 5.
8. Z poszanowaniem przepisów prawa krajowego dotyczących publikacji danych szczególnie chronionych, każde państwo członkowskie i Europol przygotowują coroczne sprawozdania ze skuteczności dostępu do danych przechowywanych w systemie wjazdu/wyjazdu na potrzeby ściągania, zawierające informacje i statystyki na temat:
 - a) dokładnego celu wglądu (w celu identyfikacji czy na potrzeby dostępu do wpisów dotyczących wjazdu/wyjazdu), w tym rodzaju przestępstw terrorystycznych lub poważnych przestępstw;
 - b) przedstawionych uzasadnionych przesłanek zasadnego podejrzenia, że osoba podejrzana, sprawca lub ofiara są objęci zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia;

- c) przedstawionych uzasadnionych przesłanek niesprawdzania danych w automatycznych systemach identyfikacji daktyloskopijnej państw członkowskich na mocy decyzji 2008/615/WSiSW, zgodnie z art. 29 ust. 2 lit. b);
- d) liczby wniosków o uzyskanie dostępu do systemu wjazdu/wyjazdu na potrzeby ścigania;
- e) liczby i rodzaju spraw, które zakończyły się udaną identyfikacją;
- f) potrzeby i zastosowania trybu obowiązującego w szczególnie nagłych przypadkach, w tym na temat przypadków, w których w wyniku weryfikacji *ex post* przez centralny punkt dostępu tryb taki nie został zaakceptowany.

Roczne sprawozdania państw członkowskich i Europolu są przekazywane Komisji do dnia 30 czerwca następnego roku.

Artykuł 65

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*